

EUROPSKA UNIJA

EUROPSKI PARLAMENT

VIJEĆE

**Strasbourg, 14. prosinca 2022.
(OR. en)**

**2021/0104 (COD)
LEX 2203**

**PE-CONS 35/1/22
REV 1**

**DRS 34
EF 193
ECOFIN 681
SUSTDEV 119
CODEC 1030
IA 107
COMPET 548
EMPL 276
SOC 410**

**DIREKTIVA EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA O IZMJENI UREDBE (EU) BR.
537/2014, DIREKTIVE 2004/109/EZ, DIREKTIVE 2006/43/EZ I DIREKTIVE 2013/34/EU U
POGLEDU KORPORATIVNOG IZVJEŠĆIVANJA O ODRŽIVOSTI**

DIREKTIVA (EU) 2022/...
EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 14. prosinca 2022.

**o izmjeni Uredbe (EU) br. 537/2014, Direktive 2004/109/EZ,
Direktive 2006/43/EZ i Direktive 2013/34/EU
u pogledu korporativnog izvješćivanja o održivosti**

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegove članke 50. i 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom²,

¹ SL C 517, 22.12.2021., str. 51.

² Stajalište Europskog parlamenta od 10. studenoga 2022. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 28. studenoga 2022.

budući da:

- (1) Europska komisija se u Komunikaciji od 11. prosinca 2019. naslovljenoj „Europski zeleni plan” („zeleni plan”) obvezala da će preispitati odredbe Direktive 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća¹ koje se odnose na nefinancijsko izvješćivanje. Zeleni plan nova je strategija rasta Unije. Njime se Unija nastoji preobraziti u moderno, resursno učinkovito i konkurentno gospodarstvo bez neto emisija stakleničkih plinova do 2050. Usto se nastoji zaštititi, očuvati i povećati prirodni kapital Unije te zaštititi zdravlje i dobrobit građana Unije od rizika i učinaka povezanih s okolišem. Zelenim planom nastoji se odvojiti gospodarski rast od iskorištavanja resursa i osigurati da sve regije i građani Unije sudjeluju u socijalno pravednom prelasku na održivi gospodarski sustav pri čemu niti jedna osoba i niti jedno mjesto nisu zapostavljeni. Pridonijet će cilju izgradnje gospodarstva u interesu građana, ojačati socijalno tržišno gospodarstvo Unije i time osigurati da bude spremno za budućnost i pruža stabilnost, radna mjesta, rast i održiva ulaganja.

¹ Direktiva 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o godišnjim financijskim izvještajima, konsolidiranim financijskim izvještajima i povezanim izvješćima za određene vrste poduzeća, o izmjeni Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ (SL L 182, 29.6.2013., str. 19.).

Ti su ciljevi posebno važni zbog socioekonomske štete koju je prouzročila pandemija bolesti COVID-19 i potrebe za održivim, uključivim i pravednim oporavkom. Uredbom (EU) 2021/1119 Europskog parlamenta i Vijeća¹ cilj klimatske neutralnosti do 2050. postaje obvezujući u Uniji. Nadalje, u svojoj Komunikaciji od 20. svibnja 2020. naslovljenoj „Strategija EU-a za bioraznolikost do 2030.: Vraćanje prirode u naše živote” Komisija se obvezala osigurati da do 2050. svi svjetski ekosustavi budu obnovljeni, otporni i primjereno zaštićeni. Cilj je te strategije da do 2030. bioraznolikost Europe bude na putu oporavka.

¹ Uredba (EU) 2021/1119 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. lipnja 2021. o uspostavi okvira za postizanje klimatske neutralnosti i o izmjeni uredaba (EZ) br. 401/2009 i (EU) 2018/1999 („Europski zakon o klimi”) (SL L 243, 9.7.2021., str. 1.).

- (2) U svojoj Komunikaciji od 8. ožujka 2018. naslovljenoj „Akcijski plan: financiranje održivog rasta” („Akcijski plan o financiranju održivog rasta”) Komisija je utvrdila mjere za ostvarenje sljedećih ciljeva: preusmjeravanje tokova kapitala prema održivim ulaganjima radi ostvarivanja održivog i uključivog rasta, upravljanje financijskim rizicima koji proizlaze iz klimatskih promjena, iscrpljivanja resursa, uništavanja okoliša i socijalnih pitanja te poticanje transparentnosti i dugoročnosti u financijskim i gospodarskim djelatnostima. Relevantne, usporedive i pouzdane informacije o održivosti koje objavljuju određene kategorije poduzeća preduvjet je za ostvarenje tih ciljeva. Europski parlament i Vijeće donijeli su niz zakonodavnih akata u okviru provedbe Akcijskog plana o financiranju održivog rasta. Uredbom (EU) 2019/2088 Europskog parlamenta i Vijeća¹ uređuje se način na koji sudionici na financijskim tržištima i financijski savjetnici trebaju objavljivati informacije o održivosti krajnjim ulagateljima i vlasnicima imovine.

¹ Uredba (EU) 2019/2088 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga (SL L 317, 9.12.2019., str. 1.).

Uredbom (EU) 2020/852 Europskog parlamenta i Vijeća¹ stvara se sustav klasifikacije okolišno održivih gospodarskih djelatnosti s ciljem povećanja održivih ulaganja i borbe protiv manipulativnog zelenog marketinga financijskih proizvoda za koje se neopravdano tvrdi da su održivi. Uredbom (EU) 2019/2089 Europskog parlamenta i Vijeća², dopunjenom delegiranim uredbama Komisije (EU) 2020/1816³, (EU) 2020/1817⁴ i (EU) 2020/1818⁵, uvode se zahtjevi za objavu okolišnih, socijalnih i upravljačkih informacija za administratore referentnih vrijednosti i minimalni standardi za razvoj referentnih vrijednosti EU-a za klimatsku tranziciju i referentnih vrijednosti EU-a usklađenih s Pariškim sporazumom.

¹ Uredba (EU) 2020/852 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2020. o uspostavi okvira za olakšavanje održivih ulaganja i izmjeni Uredbe (EU) 2019/2088 (SL L 198, 22.6.2020., str. 13).

² Uredba (EU) 2019/2089 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o izmjeni Uredbe (EU) 2016/1011 u pogledu referentnih vrijednosti EU-a za klimatsku tranziciju i referentnih vrijednosti EU-a usklađenih s Pariškim sporazumom te objavama u vezi s održivošću za referentne vrijednosti (SL L 317, 9.12.2019., str. 17.).

³ Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1816 od 17. srpnja 2020. o dopuni Uredbe (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu objašnjenja u izjavi o referentnoj vrijednosti o načinu na koji se okolišni, socijalni i upravljački čimbenici uzimaju u obzir u svakoj pruženoj i objavljenoj referentnoj vrijednosti (SL L 406, 3.12.2020., str. 1.).

⁴ Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1817 od 17. srpnja 2020. o dopuni Uredbe (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu minimalnog sadržaja objašnjenja o načinu na koji se okolišni, socijalni i upravljački čimbenici uzimaju u obzir u metodologiji referentnih vrijednosti (SL L 406, 3.12.2020., str. 12.).

⁵ Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1818 od 17. srpnja 2020. o dopuni Uredbe (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu minimalnih standarda za referentne vrijednosti EU-a za klimatsku tranziciju i referentne vrijednosti EU-a usklađene s Pariškim sporazumom (SL L 406, 3.12.2020., str. 17.).

Uredbom (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća¹ zahtijeva se da velike institucije čiji su izdani vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu objavljuju informacije o okolišnim, socijalnim i upravljačkim rizicima od 28. lipnja 2022. Bonitetni okvir za investicijska društva uspostavljen Uredbom (EU) 2019/2033 Europskog parlamenta i Vijeća² i Direktivom (EU) 2019/2034 Europskog parlamenta i Vijeća³ sadržava odredbe o uvođenju dimenzije okolišnih, socijalnih i upravljačkih rizika u okviru postupka nadzorne provjere i ocjene nadležnih tijela i sadržava zahtjeve za objavljivanje okolišnih, socijalnih i upravljačkih rizika za investicijska društva, koji se primjenjuju od 26. prosinca 2022. Komisija je 6. srpnja 2021. donijela i Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o europskim zelenim obveznicama, nadovezujući se na Akcijski plan o financiranju održivog rasta.

¹ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

² Uredba (EU) 2019/2033 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o bonitetnim zahtjevima za investicijska društva i o izmjeni uredaba (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 575/2013, (EU) br. 600/2014 i (EU) br. 806/2014 (SL L 314, 5.12.2019., str. 1.).

³ Direktiva (EU) 2019/2034 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o bonitetnom nadzoru nad investicijskim društvima i izmjeni direktiva 2002/87/EZ, 2009/65/EZ, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU i 2014/65/EU (SL L 314, 5.12.2019., str. 64.).

- (3) U svojoj Komunikaciji od 17. lipnja 2019. naslovljenoj „Smjernice za izvješćivanje o nefinancijskim informacijama: Dodatak za izvješćivanje o informacijama povezanim s klimom” („Smjernice za izvješćivanje o informacijama povezanim s klimom”) Komisija je istaknula koristi za trgovačka društva koje proizlaze iz izvješćivanja o informacijama povezanim s klimom, posebno tako što se podiže razina osviještenosti i razumijevanja rizika i prilika povezanih s klimom unutar društva, diversificira baza ulagatelja, stvaraju niži troškovi kapitala i unapređuje konstruktivni dijalog sa svim dionicima. Nadalje, raznolikost u odborima poduzeća može utjecati na donošenje odluka, korporativno upravljanje i otpornost.
- (4) Vijeće je u svojim zaključcima od 5. prosinca 2019. o produbljivanju unije tržišta kapitala naglasilo važnost pouzdanih, usporedivih i relevantnih informacija o rizicima i mogućnostima za održivost te učincima na održivost i pozvalo je Komisiju da razmotri izradu europskog standarda nefinancijskog izvješćivanja.

- (5) Europski parlament je u svojoj rezoluciji od 29. svibnja 2018. o održivom financiranju¹ pozvao na daljnji razvoj zahtjeva za nefinancijsko izvješćivanje u okviru Direktive 2013/34/EU. Europski parlament je u rezoluciji od 17. prosinca 2020. o održivom korporativnom upravljanju² pozdravio predanost Komisije preispitivanju Direktive 2013/34/EU i izrazio potrebu za uspostavljanjem sveobuhvatnog okvira Unije za nefinancijsko izvješćivanje koji bi sadržavao obvezne standarde nefinancijskog izvješćivanja Unije. Europski parlament pozvao je na proširenje područja primjene zahtjeva za izvještavanje na dodatne kategorije poduzeća i na uvođenje zahtjeva za reviziju.

¹ SL C 76, 9.3.2020., str. 23.

² SL C 445, 29.10.2021., str. 94.

- (6) Rezolucijom od 25. rujna 2015. naslovljenom „Promijeniti svijet: Program održivog razvoja do 2030.” („Program 2030.”) Opća skupština Ujedinjenih naroda (UN) donijela je novi globalni okvir za održivi razvoj. Program 2030. temelji se na UN-ovim ciljevima održivog razvoja i obuhvaća tri dimenzije održivosti: gospodarsku, socijalnu i okolišnu. U Komunikaciji Komisije od 22. studenoga 2016. naslovljenoj „Budući koraci za održivu europsku budućnost: Europske mjere za održivost” UN-ovi ciljevi održivog razvoja povezani su s okvirom politike Unije kako bi se osiguralo da se ti ciljevi otpočetak uzimaju u obzir u svim Unijinim mjerama i inicijativama politika unutar i izvan Unije. U svojim zaključcima od 20. lipnja 2017. o temi „Održiva europska budućnost: odgovor EU-a na Program održivog razvoja do 2030.” Vijeće je potvrdilo predanost Unije i njezinih država članica potpunoj, koherentnoj, sveobuhvatnoj, integriranoj i djelotvornoj provedbi Programa 2030. u bliskoj suradnji s partnerima i drugim dionicima.

- (7) Direktivom 2014/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća¹ izmijenjena je Direktiva 2013/34/EU u pogledu objavljivanja nefinancijskih informacija određenih velikih poduzeća i grupa. Direktivom 2014/95/EU uveden je zahtjev da poduzeća objavljuju barem informacije o okolišnim, socijalnim i kadrovskim pitanjima, poštovanju ljudskih prava, borbi protiv korupcije i pitanjima u vezi s podmićivanjem. U odnosu na te teme, Direktivom 2014/95/EU zahtijevano je da poduzeća objavljuju informacije iz sljedećih područja izvješćivanja: poslovni model; politike, uključujući postupke temeljite analize; rezultati tih mjera; rizici i upravljanje rizicima; te ključni pokazatelji uspješnosti relevantni za poslovanje.
- (8) Mnogi dionici smatraju da je izraz „nefinancijski” netočan, posebno zato što implicira da dotične informacije nemaju financijsku važnost. Takve informacije su, međutim, financijski sve relevantnije. Mnoge organizacije, inicijative i stručnjaci u području izvješćivanja o održivosti upućuju na „informacije o održivosti”. Stoga je umjesto „nefinancijske informacije” poželjnije koristiti pojam „informacije o održivosti”. Direktivu 2013/34/EU stoga bi trebalo izmijeniti kako bi se uzela u obzir ta terminološka promjena.

¹ Direktiva 2014/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o izmjeni Direktive 2013/34/EU u pogledu objavljivanja nefinancijskih informacija i informacija o raznolikosti određenih velikih poduzeća i grupa (SL L 330, 15.11.2014., str. 1.).

- (9) Ako bi poduzeća bolje izvješćivala o održivosti, to bi u konačnici koristilo građanima i štedišama, uključujući sindikate i predstavnike radnika, koji bi bili primjereno informirani te bi stoga mogli bolje sudjelovati u socijalnom dijalogu. Štediše koji žele održivo ulagati imat će priliku za to, a svi bi građani imali koristi od stabilnog, održivog i uključivog gospodarskog sustava. Da bi se takve prednosti ostvarile, informacije o održivosti objavljene u godišnjim izvješćima poduzeća najprije trebaju dobiti dvije primarne skupine korisnika. Prvu skupinu korisnika čine ulagatelji, uključujući upravitelje imovinom, koji žele bolje razumjeti rizike i prilike koje pitanja održivosti predstavljaju za njihova ulaganja i utjecaje tih ulaganja na ljude i okoliš. Drugu skupinu korisnika čine akteri civilnog društva, uključujući nevladine organizacije i socijalne partnere, koji žele povećati odgovornost poduzeća za njihove utjecaje na ljude i okoliš. Informacije o održivosti objavljene u godišnjim izvješćima mogle bi biti korisne i drugim dionicima, posebno za poticanje usporedivosti među tržišnim sektorima i unutar njih.

Poslovni partneri poduzeća, uključujući potrošače, mogli bi se pouzdati u informacije o održivosti kako bi razumjeli i prema potrebi izvješćivali o rizicima za održivost i njezinim utjecajima u svojim lancima vrijednosti. Oblikovatelji politika i agencije za zaštitu okoliša mogu takve informacije, osobito na agregiranoj osnovi, koristiti za praćenje okolišnih i socijalnih trendova, u izvještajima o okolišu i za potrebe javnih politika. Malo je građana i potrošača koji izravno vrše uvid u godišnja izvješća poduzeća, ali bi mogli neizravno koristiti informacije o održivosti, na primjer pri razmatranju savjeta ili mišljenja financijskih savjetnika ili nevladinih organizacija. Mnogi ulagatelji i upravitelji imovinom kupuju informacije o održivosti od trećih strana pružatelja podataka, koje informacije prikupljaju iz različitih izvora, uključujući javna korporativna izvješća.

- (10) Tržište informacija o održivosti brzo raste, a uloga trećih pružatelja podataka postaje sve važnija s obzirom na nove obveze koje ulagatelji i upravitelji imovinom moraju ispuniti. S obzirom na povećanu dostupnost razvrstanih podataka, cijena informacija o održivosti trebala bi biti razumnija. Izmjene Direktive 2013/34/EU predviđene ovom Direktivom o izmjeni trebale bi povećati usporedivost podataka i uskladiti standarde. Očekuje se da će se prakse trećih strana pružatelja podataka poboljšati i da će stručnost u tom području porasti, što će predstavljati potencijal za otvaranje novih radnih mjesta.

- (11) Posljednjih je godina zabilježen znatan porast potražnje za informacijama o korporativnoj održivosti, osobito iz investicijske zajednice. Taj porast potražnje potaknut je promjenjivom prirodom rizika za poduzeća i rastućom svijesti ulagatelja o financijskim posljedicama tih rizika. To se posebno odnosi na financijske rizike povezane s klimom. Također je prisutna rastuća svijest o rizicima i prilikama za poduzeća i za ulaganja koji proizlaze iz drugih pitanja okoliša, kao što je gubitak bioraznolikosti, te iz zdravstvenih i socijalnih pitanja, uključujući dječji rad i prisilni rad. Potražnja za informacijama o održivosti porasla je i zbog sve brojnijih investicijskih proizvoda kojima se izričito žele ispuniti određeni standardi održivosti ili postići određeni ciljevi održivosti i osigurati koherentnost s ambicijama Sporazuma iz Pariza u sklopu Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o klimatskim promjenama donesene 12. prosinca 2015. („Pariški sporazum”), Konvencije UN-a o biološkoj raznolikosti i politika Unije. Taj porast jednim dijelom logična je posljedica prethodno donesenog zakonodavstva Unije, posebno uredba (EU) 2019/2088 i (EU) 2020/852. Dio tog porasta u svakom bi slučaju nastupio zbog svijesti građana, sklonosti potrošača i tržišnih praksi koje se brzo mijenjaju. Pandemija bolesti COVID-19 dodatno je ubrzala rast potreba korisnika za informacijama, posebno jer je razotkrila ranjivost lanaca vrijednosti radnika i poduzeća. Informacije o učinku na okoliš relevantne su i u kontekstu ublažavanja budućih pandemija jer se ljudsko remećenje ekosustava sve više povezuje s pojavom i širenjem bolesti.

- (12) Sama poduzeća imat će koristi od kvalitetnog izvješćivanja o pitanjima održivosti. Povećanje broja investicijskih proizvoda kojima se nastoje ostvariti ciljevi održivosti znači da dobro izvješćivanje o održivosti može poboljšati pristup poduzeća financijskom kapitalu. Izvješćivanje o održivosti može pomoći poduzećima da utvrde i upravljaju vlastitim rizicima i prilikama koje se odnose na pitanja održivosti. Ono može pružiti osnovu za bolji dijalog i komunikaciju poduzeća i njihovih dionika i pomoći poduzećima da poboljšaju svoj ugled. Nadalje, dosljednom osnovom za izvješćivanje o održivosti u obliku standarda izvješćivanja o održivosti došlo bi do pružanja relevantnih i dostatnih informacija, čime bi se znatno smanjili ad hoc zahtjevi za informacije.
- (13) U Izvješću Komisije od 21. travnja 2021. o klauzulama o preispitivanju iz direktiva 2013/34/EU, 2014/95/EU i 2013/50/EU i njegovoj popratnoj provjeri primjerenosti okvira EU-a za javno izvješćivanje poduzeća („Izvješće Komisije o klauzulama o preispitivanju i njegova popratna provjera primjerenosti”) utvrđeni su problemi u pogledu djelotvornosti Direktive 2014/95/EU. Ima značajnih dokaza da mnoga poduzeća ne objavljuju značajne informacije o svim glavnim temama povezanim s održivosti, uključujući informacije povezane s klimom, kao što su sve emisije stakleničkih plinova i čimbenici koji utječu na bioraznolikost. U izvješću su također ograničena usporedivost i pouzdanost informacija o održivosti utvrđeni kao značajni problemi. Osim toga, mnoga poduzeća od kojih korisnici trebaju informacije o održivosti nisu obvezna izvijestiti o takvim informacijama. U skladu s time postoji jasna potreba za čvrstim i cjenovno pristupačnim okvirom za izvješćivanje koji je popraćen djelotvornim revizijskim praksama kako bi se osigurala pouzdanost podataka i izbjegao manipulativni zeleni marketing i dvostruko računanje.

- (14) U nedostatku mjera politike očekuje se da će rasti jaz između potreba korisnika za informacijama i informacija o održivosti koje poduzeća pružaju. Taj jaz ima znatne negativne posljedice. Ulagatelji pri donošenju odluka o ulaganjima ne mogu u dovoljnoj mjeri uzeti u obzir rizike i prilike povezane s održivosti. Ukupnost odluka o ulaganjima u kojima rizici povezani s održivosti nisu na odgovarajući način uzeti u obzir može stvoriti sistemske rizike koji su prijetnja financijskoj stabilnosti. Europska središnja banka (ESB) i međunarodne organizacije kao što je Odbor za financijsku stabilnost skrenuli su pozornost na te sistemske rizike, posebno u pogledu klime. Ni ulagatelji ne mogu dovoljno usmjeravati financijska sredstva poduzećima i gospodarskim djelatnostima kojima se društveni problemi i problemi u pogledu okoliša rješavaju, a ne pogoršavaju, čime se ugrožavaju ciljevi Zelenog plana, Akcijskog plana o financiranju održivog rasta te Pariški sporazum. Nevladine organizacije, socijalni partneri, zajednice pogođene aktivnostima poduzeća i drugi dionici u manjoj mjeri mogu poduzeća držati odgovornima za njihov učinak na ljude i okoliš. Zbog toga nastaje manjak odgovornosti i mogao bi dovesti do pada povjerenja građana u poduzeća, što bi pak moglo negativno utjecati na učinkovito funkcioniranje socijalnog tržišnog gospodarstva. Nedostatak općeprihvaćenih parametara i metoda za mjerenje, vrednovanje i upravljanje rizicima povezanima s održivosti također je prepreka naporima poduzeća da osiguraju održivost svojih poslovnih modela i aktivnosti. Nedostatak informacija o održivosti koje pružaju poduzeća isto tako ograničava mogućnost dionika, uključujući aktere civilnog društva, sindikate i predstavnike radnika, da stupe u dijalog s poduzećima o pitanjima održivosti.

- (15) U Izvješću Komisije o klauzulama o preispitivanju i popratnoj provjeri primjerenosti utvrđeno je i znatno povećanje zahtjeva poduzećima za informacijama o pitanjima održivosti s ciljem prevladavanja postojećeg informacijskog jaza između potreba korisnika za informacijama i dostupnih informacija o korporativnoj održivosti. Osim toga, trenutno se od poduzeća očekuje da primjenjuju razne okvire i standarde i ta će se očekivanja vjerojatno nastaviti ili će se čak i pojačati kako bude rasla vrijednost informacija o održivosti. U nedostatku mjera politike za postizanje konsenzusa o informacijama o kojima bi poduzeća trebala izvješćivati znatno će se povećati trošak i opterećenje za poduzeća koja izvješćuju i za korisnike tih informacija.
- (16) Zbog postojećeg informacijskog jaza vjerojatnije je da će pojedine države članice uvoditi sve različite nacionalne propise ili standarde. Različiti zahtjevi za izvješćivanje u različitim državama članicama mogli bi stvoriti dodatne troškove i složenost za poduzeća koja posluju prekogranično, a time i narušiti unutarnje tržište, pravo poslovnog nastana i slobodno kretanje kapitala diljem Unije. Zbog takvih različitih zahtjeva za izvješćivanje informacije o kojima je izviješteno mogle bi također biti manje usporedive preko granica, što bi narušilo uniju tržišta kapitala.

- (17) Članci 19.a i 29.a Direktive 2013/34/EU primjenjuju se na velika poduzeća koja su subjekti od javnog interesa s prosječnim brojem zaposlenika koji premašuje 500 i na subjekte od javnog interesa koji su matična poduzeća velikih grupa s prosječnim brojem zaposlenika koji premašuje 500 na konsolidiranoj osnovi. S obzirom na rastuće potrebe korisnika za informacijama o održivosti, izvješćivanje o informacijama o održivosti trebalo bi zahtijevati od dodatnih kategorija poduzeća. Stoga je primjereno zahtijevati da sva velika poduzeća i sva poduzeća, osim mikropoduzeća, čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji, izvješćuju o informacijama o održivosti. Odredbama ove Direktive o izmjeni kojima se mijenjaju članci 19.a i 29.a Direktive 2013/34/EU izričito se utvrđuje područje primjene zahtjeva za izvješćivanje s obzirom na članke 2. i 3. Direktive 2013/34/EU. Stoga se njima ne pojednostavnjuje ili izmjenjuje drugi zahtjev, a ograničenje izuzeća za subjekte od javnog interesa predviđeno člankom 40. Direktive 2013/34/EU ne primjenjuje se. Konkretno, prema subjektima od javnog interesa ne bi trebalo postupati kao prema velikim poduzećima za potrebe primjene zahtjeva za izvješćivanje o održivosti. U skladu s tim, malim i srednjim poduzećima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji i koja su subjekti od javnog interesa trebalo bi dopustiti izvješćivanje u skladu sa standardima izvješćivanja o održivosti za mala i srednja poduzeća. Osim toga, sva poduzeća koja su matična poduzeća velikih grupa trebala bi pripremati izvješćivanje o održivosti na razini grupe. Nadalje, budući da se u članku 8. Uredbe (EU) 2020/852 upućuje na članak 19.a i članak 29.a Direktive 2013/34/EU, poduzeća koja su dodana području primjene zahtjevâ za izvješćivanje o održivosti također će trebati biti usklađeni s člankom 8. Uredbe (EU) 2020/852.

- (18) Zahtjev predviđen u ovoj Direktivi o izmjeni da i velika poduzeća čiji vrijednosni papiri nisu uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji objavljuju informacije o pitanjima održivosti uglavnom je opravdan zabrinutošću o utjecaju i odgovornosti takvih poduzeća, među ostalim putem njihovih lanaca vrijednosti. Stoga bi sva velika poduzeća trebala podlijegati istim zahtjevima u pogledu javnog izvješćivanja informacija o održivosti. Sudionicima na financijskim tržištima također su potrebne informacije od tih velikih poduzeća čiji vrijednosni papiri nisu uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji.
- (19) Zahtjev predviđen u ovoj Direktivi o izmjeni da i poduzeća iz treće zemlje čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji trebaju objavljivati informacije o pitanjima održivosti usmjeren je na potrebe sudionika na financijskim tržištima za informacijama od takvih poduzeća kako bi mogli razumjeti rizike i učinke svojih ulaganja te ispuniti zahtjeve za objavljivanje propisane Uredbom (EU) 2019/2088.

- (20) Od poduzeća iz trećih zemalja koja obavljaju značajnu djelatnost na području Unije trebalo bi također zahtijevati da pruže informacije o održivosti, posebno o njihovim učincima na socijalna pitanja i pitanja okoliša, kako bi se osiguralo da su poduzeća iz trećih zemalja odgovorna za svoje utjecaje na ljude i okoliš te da postoje jednaki uvjeti za društva koja posluju na unutarnjem tržištu. Stoga bi poduzeća iz trećih zemalja koja u Uniji ostvaruju neto prihod veći od 150 milijuna EUR i koja imaju poduzeće kćer ili podružnicu na području Unije trebala podlijegati Unijinim zahtjevima za izvješćivanje o održivosti. Kako bi se osigurala proporcionalnost i izvršivost takvih zahtjeva, na podružnice poduzeća iz trećih zemalja trebalo bi primjenjivati prag neto prihoda većeg od 40 milijuna EUR, a na poduzeća kćeri poduzeća iz trećih zemalja trebalo bi primjenjivati pragove prema kojima se poduzeće smatra velikim poduzećem ili malim ili srednjim poduzećem, osim mikropoduzeća, čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji jer bi takva poduzeća kćeri i podružnice trebali biti odgovorni za objavljivanje izvješća o održivosti poduzeća iz treće zemlje. Izvješća o održivosti koja objavljuju poduzeće kći ili podružnica poduzeća iz treće zemlje trebala bi biti sastavljena u skladu sa standardima koje Komisija treba donijeti do 30. lipnja 2024. delegiranim aktima.

Poduzeće kći ili podružnica poduzeća iz treće zemlje također bi trebalo moći izvješćivati u skladu sa standardima koji se primjenjuju na poduzeća s poslovnim nastanom u Uniji ili u skladu sa standardima koji se prema provedbenom aktu Komisije smatraju ekvivalentnima. U slučaju da poduzeće iz treće zemlje ne pruži sve informacije koje se zahtijevaju na temelju ove Direktive o izmjeni, unatoč najboljim naporima poduzeća kćeri ili podružnice tog poduzeća iz treće zemlje da pribavi potrebne informacije, to poduzeće kći ili podružnica trebali bi pružiti sve informacije kojima raspolažu i dati izjavu u kojoj se navodi da poduzeće iz treće zemlje nije stavilo na raspolaganje ostale tražene informacije. Kako bi se osigurala kvaliteta i pouzdanost izvješćivanja, izvješća o održivosti poduzeća iz trećih zemalja trebala bi se objavljivati popraćena mišljenjem o provjeri koje je izrazila osoba ili društvo ovlašteno za davanje mišljenja o provjeri izvješćivanja o održivosti na temelju nacionalnog prava poduzeća iz treće zemlje ili prava države članice. U slučaju da se takvo mišljenje o provjeri ne pruži, poduzeće kći ili podružnica poduzeća iz treće zemlje trebali bi dati izjavu u kojoj se navodi da poduzeće iz treće zemlje nije pružilo potrebno mišljenje o provjeri. Izvješće o održivosti trebalo bi biti besplatno dostupno javnosti putem središnjih registara, trgovačkih registara ili registara trgovačkih društava država članica ili na internetskim stranicama poduzeća kćeri ili podružnice poduzeća iz treće zemlje.

Države članice trebale bi moći godišnje obavješćivati Komisiju o poduzećima kćerima ili podružnicama poduzeća iz treće zemlje koja su ispunila zahtjev za objavljivanje i o slučajevima u kojima je izvješće objavljeno, ali poduzeće kćer ili podružnica poduzeća iz treće zemlje izjavilo je da od poduzeća iz treće zemlje nije moglo dobiti potrebne informacije. Komisija bi na svojoj internetskoj stranici trebala objaviti popis poduzeća iz trećih zemalja koja su objavila izvješće o održivosti.

- (21) Uzimajući u obzir sve veću važnost rizika povezanih s održivosti i činjenicu da mala i srednja poduzeća čiji vrijednosni su papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji čine znatan udio svih poduzeća čiji vrijednosni papiri su uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji, kako bi se osigurala zaštita ulagatelja primjereno je zahtijevati da i mala i srednja poduzeća, osim mikropoduzeća, čiji vrijednosni papiri su uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji objavljuju informacije o pitanjima održivosti. Uvođenje takvog zahtjeva pomoći će osigurati da sudionici na financijskim tržištima mogu u portfelje ulaganja uključiti manja poduzeća čiji vrijednosni papiri su uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji na temelju toga što izvješćuju o informacijama o održivosti koje su potrebne sudionicima na financijskim tržištima.

To će stoga pridonijeti zaštiti i poboljšanju pristupa manjih uvrštenih poduzeća financijskom kapitalu i spriječiti da ih sudionici na financijskim tržištima diskriminiraju.. Uvođenje zahtjeva za objavu informacija o pitanjima održivosti za mala i srednja poduzeća, osim mikropoduzeća, čiji vrijednosni papiri su uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji potrebno je i kako bi se osiguralo da sudionici na financijskim tržištima imaju informacije koje su im potrebne od poduzeća u koja se ulaže kako bi mogli ispuniti zahtjeve za objavljivanje informacija o održivosti utvrđene u Uredbi (EU) 2019/2088 koji se na njih odnose. Malim i srednjim poduzećima čiji vrijednosni papiri su uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji trebalo bi dati mogućnost izvješćivanja u skladu sa standardima koji su proporcionalni njihovim kapacitetima i resursima te relevantni u odnosu na opseg i složenost njihovih aktivnosti. Mala i srednja poduzeća čiji vrijednosni papiri nisu uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu također bi trebala imati mogućnost te proporcionalne standarde primjenjivati dobrovoljno.

Standardima izvješćivanja o održivosti za mala i srednja poduzeća utvrdit će se referentni okvir za poduzeća koja su obuhvaćena područjem primjene zahtjeva uvedenih ovom Direktivom o izmjeni u pogledu razine informacija o održivosti koje bi se mogle razumno tražiti od malih i srednjih koja su dobavljači ili klijenti u lancima vrijednosti takvih poduzeća. Malim i srednjim poduzećima čiji vrijednosni papiri su uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji trebalo bi, osim toga, dati dovoljno vremena da se pripreme za primjenu odredaba koje zahtijevaju izvješćivanje o održivosti zbog njihove manje veličine i ograničenijih resursa te teških gospodarskih okolnosti uzrokovanih pandemijom bolesti COVID-19. Stoga bi se odredbe o korporativnom izvješćivanju o održivosti u pogledu malih i srednjih poduzeća, osim mikropoduzeća, čiji vrijednosni papiri su uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji trebale primjenjivati za financijske godine koje počinju 1. siječnja 2026. ili nakon tog datuma. Poslije tog datuma, u prijelaznom razdoblju od dvije godine mala i srednja poduzeća čiji vrijednosni papiri su uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji trebala bi imati mogućnost izuzeća od zahtjeva za izvješćivanje o održivosti utvrđenih u ovoj Direktivi o izmjeni, pod uvjetom da u svojem izvješću posloводства kratko navedu zašto informacije o održivosti nisu pružene.

- (22) Države članice trebale bi moći slobodno procijeniti učinak svojih nacionalnih mjera za prenošenje na mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća kako bi se osiguralo da ne budu nerazmjerno pogođeni, s posebnim naglaskom na mikropoduzećima i izbjegavanju nepotrebnog administrativnog opterećenja. Države članice trebale bi razmotriti uvođenje mjera za potporu mikropoduzećima, malim i srednjim poduzećima u primjeni standarda izvješćivanja o održivosti.
- (23) Direktiva 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹ primjenjuje se na poduzeća čiji vrijednosni papiri su uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji. Kako bi se osiguralo da su poduzeća čiji vrijednosni papiri su uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji, uključujući izdavatelje iz trećih zemalja, obuhvaćeni istim zahtjevima za izvješćivanje o održivosti, Direktiva 2004/109/EZ trebala bi sadržavati potrebna unakrsna upućivanja na sve zahtjeve za izvješćivanjem o održivosti u godišnjem financijskom izvještaju.

¹ Direktiva 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu i o izmjeni Direktive 2001/34/EZ (SL L 390, 31.12.2004., str. 38.).

- (24) Člankom 23. stavkom 4. prvim podstavkom točkom i. i člankom 23. stavkom 4. četvrtim podstavkom Direktive 2004/109/EZ Komisiju se ovlašćuje za donošenje mjera za uspostavu mehanizma za utvrđivanje ekvivalentnosti informacija traženih na temelju te direktive i za utvrđivanje općih kriterija ekvivalentnosti u pogledu računovodstvenih standarda. Člankom 23. stavkom 4. trećim podstavkom Direktive 2004/109/EZ Komisija se ovlašćuje i za donošenje potrebnih odluka o ekvivalentnosti računovodstvenih standarda kojima se koriste izdavatelji iz trećih zemalja. Komisiju bi radi odražavanja uključenja zahtjeva u vezi održivosti u Direktivu 2004/109/EZ trebalo ovlastiti za uspostavljanje mehanizma za utvrđivanje ekvivalentnosti standarda za izvješćivanje o održivosti koje primjenjuju izdavatelji iz trećih zemalja, slično onome što se predviđa Uredbom Komisije (EZ) br. 1569/2007¹ kojom se utvrđuju kriteriji za utvrđivanje istovjetnosti računovodstvenih standarda koje primjenjuju izdavatelji iz trećih zemalja. Zbog istog bi razloga Komisiju trebalo ovlastiti i za donošenje potrebnih odluka o ekvivalentnosti standarda za izvješćivanje o održivosti koje koriste izdavatelji iz trećih zemalja. Izmjenama uvedenima ovom Direktivom o izmjeni osigurat će se usklađeni režimi ekvivalentnosti za zahtjeve izvješćivanja o održivosti i za zahtjeve za financijsko izvještavanje povezane s godišnjim financijskim izvještajem.

¹ Uredba Komisije (EZ) br. 1569/2007 od 21. prosinca 2007. o uspostavi mehanizma za utvrđivanje istovjetnosti računovodstvenih standarda koje primjenjuju izdavatelji vrijednosnih papira iz trećih zemalja u skladu s direktivama 2003/71/EZ i 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 340, 22.12.2007., str. 66.).

- (25) Člankom 19.a stavkom 3. i člankom 29.a stavkom 3. Direktive 2013/34/EU sva poduzeća kćeri izuzeta su od obveze izvješćivanja o nefinancijskim informacijama ako su ta poduzeća i njihova poduzeća kćeri uključena u konsolidirano izvješće posloводства njihova matičnog poduzeća, pod uvjetom da to izvješće uključuje nefinancijske informacije o kojima se izvješćuje u skladu s tom direktivom. Potrebno je, međutim, osigurati da informacije o održivosti budu lako dostupne korisnicima te osigurati transparentnost u pogledu toga koje matično poduzeće izuzetog poduzeća kćeri izvješćuje na razini grupe. Stoga je potrebno zahtijevati da ta poduzeća kćeri u svoje izvješće posloводства uključe tvrtku i sjedište matičnog poduzeća koje izvješćuje o informacijama o održivosti na razini grupe, internetske poveznice na konsolidirano izvješće posloводства svojeg matičnog poduzeća i upućivanje u izvješću posloводства na izuzeće od izvješćivanja o održivosti. Državama članicama trebalo bi biti moguće zahtijevati da matično poduzeće objavljuje konsolidirano izvješće posloводства na jezicima koje prihvaćaju te da matično poduzeće pruži sve potrebne prijevode na te jezike. To bi se izuzeće trebalo primijeniti i kad je matično poduzeće koje izvješćuje na razini grupe poduzeće iz treće zemlje koje izvješćuje o informacijama o održivosti u skladu s ekvivalentnim standardima izvješćivanja o održivosti.

Direktivom 2004/109/EZ, kako je izmijenjena ovom Direktivom o izmjeni, trebali bi se predvidjeti odgovarajući mehanizmi za utvrđivanje ekvivalentnosti standarda izvješćivanja o održivosti, a od poduzeća čiji vrijednosni papiri su uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji i poduzeća čiji vrijednosni papiri nisu uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji trebalo bi se zahtijevati da izvješćuju u skladu s istim standardima izvješćivanja o održivosti. U ovom kontekstu provedbene akte koje je donijela Komisija na temelju članka 23. stavka 4. prvog podstavka točke (i) i članka 23. stavka 4. četvrtog podstavka Direktive 2004/109/EZ o uspostavljanju mehanizma za utvrđivanje ekvivalentnosti standardâ trebalo bi upotrebljavati za utvrđivanje treba li izuzeti poduzeća kćeri matičnih poduzeća iz trećih zemalja u okviru režima Direktive 2013/34/EU. Stoga, poduzeće kći trebalo bi biti izuzeto ako se konsolidirano izvješćivanje o održivosti obavlja u skladu sa standardima izvješćivanja o održivosti koje je donijela Komisija na temelju članka 29.b Direktive 2013/34/EU koji je uvela ova Direktiva o izmjeni ili na način ekvivalentan tim standardima izvješćivanja o održivosti, kako je utvrđeno u skladu s provedbenim aktom o ekvivalentnosti standarda izvješćivanja o održivosti koji je donesen u skladu s člankom 23. stavkom 4. trećim podstavkom Direktive 2004/109/EZ. Takvo se izuzeće ne bi trebalo primjenjivati na velika poduzeća čiji vrijednosni papiri su uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji radi zaštite ulagatelja, kako bi se osigurala veća transparentnost u pogledu takvih poduzeća.

- (26) Člankom 23. Direktive 2013/34/EU matična poduzeća izuzimaju se od obveze sastavljanja konsolidiranih financijskih izvještaja i konsolidiranog izvješća posloводства ako su matična poduzeća poduzeća kćeri drugog matičnog poduzeća koje ispunjava tu obvezu. Međutim, trebalo bi odrediti da režim izuzeća za konsolidirane financijske izvještaje i konsolidirana izvješća posloводства djeluje neovisno od režima izuzeća za konsolidirano izvješćivanje o održivosti. Stoga poduzeće može biti izuzeto od zahtjeva konsolidiranog financijskog izvještavanja, ali ne i od konsolidiranog izvješćivanja o održivosti ako njegovo krajnje matično poduzeće sastavlja konsolidirane financijske izvještaje i konsolidirana izvješća posloводства u skladu s pravom Unije ili u skladu s ekvivalentnim zahtjevima ako poduzeće ima poslovni nastan u trećoj zemlji, ali ne obavlja konsolidirano izvješćivanje o održivosti u skladu s pravom Unije ili u skladu s ekvivalentnim zahtjevima ako poduzeće ima poslovni nastan u trećoj zemlji. Potrebno je da matična poduzeća koja izvješćuju na razini grupe pružaju odgovarajuće razumijevanje rizika za svoja poduzeća kćeri i učinaka svojih poduzeća kćeri, uključujući, prema potrebi, informacije o njihovim postupcima dubinske analize. Mogu postojati slučajevi u kojima su razlike između situacije u kojoj se nalazi grupa i situacije njezinih pojedinačnih poduzeća kćeri ili između položaja pojedinačnih poduzeća kćeri na različitim područjima posebno značajne te bi, u nedostatku dodatnih informacija o dotičnom poduzeću kćeri, dovele do toga da korisnik informacije dođe do bitno drukčijeg zaključka o rizicima za poduzeće kćer ili učincima poduzeća kćeri.

- (27) Kreditne institucije i društva za osiguranje imaju ključnu ulogu u prelasku na potpuno održiv i uključiv gospodarski i financijski sustav u skladu sa Zelenim planom. Mogu imati znatne pozitivne i negativne učinke putem svojih aktivnosti kreditiranja, ulaganja i pružanja usluge pokroviteljstva. Stoga bi kreditne institucije i društva za osiguranje koja nisu dužna postupati u skladu s Direktivom 2013/34/EU, uključujući zadruge i društva za uzajamno osiguranje, trebali podlijegati zahtjevima za izvješćivanje o održivosti ako ispunjavaju određene kriterije veličine. Korisnicima informacija o održivosti tako bi se omogućilo da procijene i učinak takvih kreditnih institucija i društava za osiguranje na društvo i okoliš i rizike koji proizlaze iz pitanja održivosti s kojima bi se takve kreditne institucije i društva za osiguranje mogla suočiti. Direktivom 2013/34/EU predviđaju se tri moguća kriterija za utvrđivanje treba li se poduzeće smatrati „velikim poduzećem”, a to su ukupna bilanca, neto prihod i prosječan broj zaposlenika tijekom financijske godine.

Kriterij neto prihoda potrebno je prilagoditi za kreditne institucije i za društva za osiguranje upućivanjem na definiciju neto prihoda iz direktiva Vijeća 86/635/EEZ¹ i 91/674/EEZ² umjesto na opću definiciju utvrđenu u Direktivi 2013/34/EU. Kako bi se osigurala koherentnost sa zahtjevima za izvješćivanje iz Direktive 86/635/EEZ, države članice trebale bi imati mogućnost izabrati ne primjenjivati zahtjeve izvješćivanja o održivosti na kreditne institucije navedene u članku 2. stavku 5. Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća³.

-
- ¹ Direktiva Vijeća 86/635/EEZ od 8. prosinca 1986. o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima banaka i drugih financijskih institucija (SL L 372, 31.12.1986., str. 1.).
- ² Direktiva Vijeća 91/674/EEZ od 19. prosinca 1991. o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima društava za osiguranje (SL L 374, 31.12.1991., str. 7.).
- ³ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

- (28) Popis pitanja održivosti o kojima bi poduzeća trebala izvješćivati trebao bi biti što usklađeniji s definicijom pojma „čimbenici održivosti” iz Uredbe (EU) 2019/2088 i trebao bi spriječiti neusklađenost informacija koje traže korisnici podataka i informacija o kojima bi trebala izvješćivati poduzeća. Taj bi popis također trebao odgovarati potrebama i očekivanjima korisnika i poduzeća, koji često koriste pojmove „okolišno”, „socijalno” i „upravljanje” za kategorizaciju tri glavna pitanja održivosti. Međutim, definicija pojma „čimbenika održivosti” iz Uredbe (EU) 2019/2088 ne uključuje izričito pitanja upravljanja. Definicija pojma „pitanja održivosti” iz Direktive 2013/34/EU kako je izmijenjena ovom Direktivom o izmjeni trebala bi stoga obuhvaćati čimbenike u području okoliša, socijalnih i ljudskih prava te čimbenike upravljanja i uključivati definiciju pojma „čimbenici održivosti” iz Uredbe (EU) 2019/2088. Zahtjevima za izvješćivanje iz Direktive 2013/34/EU ne bi se trebale dovoditi u pitanje nacionalne obveze izvješćivanja.

- (29) Člankom 19.a stavkom 1. i člankom 29.a stavkom 1. Direktive 2013/34/EU zahtijeva se izvješćivanje ne samo informacija u mjeri nužnoj za razumijevanje razvoja, poslovnih rezultata i položaja poduzeća već i informacija potrebnih za razumijevanje učinka aktivnosti poduzeća na pitanja u području okoliša, socijalna i kadrovska pitanja, poštovanje ljudskih prava, borbu protiv korupcije i pitanja u vezi s podmićivanjem. Stoga se tim člancima od poduzeća zahtijeva da izvješćuju o učincima aktivnosti poduzeća na ljude i okoliš te o tome kako pitanja održivosti utječu na poduzeće. To se naziva aspekt dvostruke materijalnosti, prema kojem su rizici za poduzeće jedan aspekt materijalnosti, a učinci poduzeća drugi. Provjera primjerenosti u pogledu korporativnog izvješćivanja pokazuje da se ta dva aspekta često ne razumiju niti primjenjuju dobro. Stoga je potrebno pojasniti da bi poduzeća trebala zasebno razmatrati svaki aspekt materijalnosti i trebala bi objavljivati informacije koje su značajne i za oba aspekta i za samo jedan aspekt.

- (30) Člankom 19.a stavkom 1. i člankom 29.a stavkom 1. Direktive 2013/34/EU zahtijeva se da poduzeća objavljuju informacije o pet područja izvješćivanja: poslovni model; politike, uključujući provedene postupke dubinske analize); rezultati politika; rizici i upravljanje rizicima; te ključni pokazatelji uspješnosti relevantni za poslovanje. Članak 19.a stavak 1. Direktive 2013/34/EU ne sadržava izričita upućivanja na druga područja izvješćivanja koja korisnici informacija smatraju relevantnima, od kojih su neka usklađena s objavama uključenima u međunarodne okvire, uključujući preporuke radne skupine za objavljivanje financijskih informacija o klimatskim promjenama. Zahtjevi za objavljivanje informacija trebali bi biti dovoljno detaljni kako bi se osiguralo da poduzeća izvješćuju informacije o svojoj otpornosti u vezi s rizicima u pogledu pitanja održivosti. Uz područja izvješćivanja koja su utvrđena u članku 19.a stavku 1. i članku 29.a stavku 1. Direktive 2013/34/EU, trebalo bi zahtijevati da poduzeća objavljuju informacije o svojoj poslovnoj strategiji i otpornosti poslovnog modela i strategije u vezi s rizicima povezanima s pitanjima održivosti. Od njih bi se trebalo zahtijevati i da objave sve planove kojima osiguravaju usklađenost svojeg poslovnog modela i strategije s prelaskom na održivo gospodarstvo i s ciljevima ograničavanja globalnog zatopljenja na 1,5 °C u skladu s Pariškim sporazumom i postizanja klimatske neutralnosti do 2050., kako je utvrđeno u Uredbi (EU) 2021/1119, bez prekoračenja ili uz ograničeno prekoračenje.

Posebno je važno da planovi povezani s klimom budu utemeljeni na najnovijim znanstvenim spoznajama, uključujući izvješća Međuvladinog panela o klimatskim promjenama (IPCC) i izvješća Europskog znanstvenog savjetodavnog odbora za klimatske promjene. Informacije objavljene u skladu s člankom 8. Uredbe (EU) 2020/852 o iznosu kapitalnih rashoda (CapEx) ili operativnih rashoda (OpEx) povezanih s aktivnostima usklađenima s taksonomijom mogle bi, prema potrebi, poduprijeti financijske i investicijske planove povezane s takvim planovima. Od poduzeća bi se trebalo zahtijevati i da objave uzimaju li u poslovnom modelu i strategiji u obzir interese dionika i na koji način; o svim prilikama za poduzeće koje proizlaze iz pitanja održivosti; o provedbi aspekata poslovne strategije koji utječu na pitanja održivosti ili na koje pitanja održivosti utječu; o svim ciljevima održivosti koje je poduzeće postavilo i napretku u njihovu postizanju; o ulozi odbora i rukovodstva s obzirom na pitanja održivosti; o glavnim stvarnim i potencijalnim štetnim učincima poslovanja poduzeća te kako je poduzeće utvrdilo informacije o kojima izvješćuje. Nakon što se propiše objavljivanje elemenata kao što su ciljevi i napredak u njihovu ostvarenju, zaseban zahtjev za objavljivanje ishoda politika više nije potreban.

- (31) Kako bi se osigurala usklađenost s međunarodnim instrumentima kao što su UN-ova vodeća načela o poslovanju i ljudskim pravima: provedba okvira Ujedinjenih naroda „Zaštita, poštovanje i pomoć” („UN-ova vodeća načela o poslovanju i ljudskim pravima”), Smjernice OECD-a za multinacionalna poduzeća i Smjernice OECD-a o postupanju s dužnom pažnjom za odgovorno poslovno ponašanje, zahtjeve za objavljivanje dubinske analize trebalo bi odrediti detaljnije nego u članku 19.a stavku 1. točki (b) i članku 29.a stavku 1. točki (b) Direktive 2013/34/EU. Dubinska analiza je postupak koji poduzeća provode kako bi utvrdila, pratila, spriječila, ublažila, otklonila i zaustavila glavne stvarne i potencijalne štetne učinke njihova poslovanja i na temelju nje se utvrđuje kako poduzeća nastoje ukloniti te štetne učinke. Učinci povezani s poslovanjem poduzeća uključuju učinke koje poduzeće uzrokuje izravno, učinke kojima poduzeće pridonosi i učinke koji su na drugi način povezani s lancem vrijednosti poduzeća. Postupak dubinske analize odnosi se na cijeli lanac vrijednosti poduzeća, uključujući njegovo poslovanje, proizvode i usluge, poslovne odnose i lance opskrbe. U skladu s UN-ovim vodećim načelima o poslovanju i ljudskim pravima, stvarni ili potencijalni štetni učinak smatra se glavnim učinkom ako je među najvećim učincima povezanim s poslovanjem poduzeća na temelju: ozbiljnosti učinka na ljude ili okoliš; broja osoba koje jesu ili bi mogle biti pogođene ili razmjera štete za okoliš i lakoće popravljivanja štete vraćanjem okoliša ili pogođenih osoba u njihovo prethodno stanje.

(32) Direktivom 2013/34/EU ne zahtijeva se objavljivanje informacija o nematerijalnim resursima osim o nematerijalnoj imovini navedenoj u bilanci. Poznato je da se informacije o nematerijalnoj imovini i drugim nematerijalnim čimbenicima, uključujući interno stvorene nematerijalne resurse, nedovoljno objavljuju, što onemogućava odgovarajuću procjenu razvoja, poslovnih rezultata i položaja poduzeća te praćenje ulaganja. Da bi se ulagateljima omogućilo da bolje razumiju sve veći jaz između knjigovodstvene vrijednosti mnogih poduzeća i njihove tržišne vrijednosti, koji se primjećuje u mnogim sektorima gospodarstva, trebalo bi zahtijevati odgovarajuće izvješćivanje o nematerijalnim resursima od svih velikih poduzeća i svih poduzeća, osim od mikropoduzeća, čiji vrijednosni papiri su uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji. Međutim, određene informacije o nematerijalnim resursima svojstvene su pitanjima održivosti i stoga bi trebale biti dio izvješćivanja o održivosti. Na primjer, informacije o vještinama, kompetencijama, iskustvu, odanosti poduzeću i motivaciji zaposlenika za poboljšanje procesa, robe i usluga čine informacije o održivosti u pogledu društvenih pitanja koje bi se također mogle smatrati informacijama o nematerijalnim resursima. Isto tako, informacije o kvaliteti odnosa poduzeća i njegovih dionika, uključujući kupce, dobavljače i zajednice na koje utječu aktivnosti poduzeća, informacije su o održivosti relevantne za socijalna pitanja ili pitanja upravljanja koje bi se također mogle smatrati informacijama o nematerijalnim resursima. Takvi primjeri pokazuju kako u nekim slučajevima nije moguće razlikovati informacije o nematerijalnim resursima od informacija o pitanjima održivosti.

- (33) U članku 19.a stavku 1. i članku 29.a stavku 1. Direktive 2013/34/EU nije određeno treba li objavljivati informacije o budućim događajima ili o prošlim poslovnim rezultatima. Trenutačno nedostaje informacija o budućim događajima koje korisnici informacija o održivosti posebno cijene. Stoga bi u člancima 19.a i 29.a Direktive 2013/34/EU trebalo odrediti da informacije o održivosti o kojima se izvješćuje trebaju uključivati informacije o budućim i prošlim događajima te kvalitativne i kvantitativne informacije. Informacije bi se, prema potrebi, trebale temeljiti na nepobitnim znanstvenim dokazima. Informacije bi također trebale biti usklađene, usporedive i prema potrebi utemeljene na jedinstvenim pokazateljima, istodobno omogućujući izvješćivanje koje je specifično za pojedinačna poduzeća i ne ugrožava poslovni položaj poduzeća. Objavljene informacije o održivosti trebale bi uzeti u obzir i kratkoročna, srednjoročna i dugoročna razdoblja te bi, prema potrebi, trebale sadržavati informacije o cijelom lancu vrijednosti poduzeća, uključujući njegovo poslovanje, njegove proizvode i usluge, poslovne odnose i lanac opskrbe poduzeća. Informacije o cijelom lancu vrijednosti poduzeća uključuju informacije o njegovu lancu vrijednosti unutar Unije i informacije koje obuhvaćaju treće zemlje ako se lanac vrijednosti poduzeća proteže izvan Unije. Tijekom prve tri godine primjene mjera koje države članice donesu u skladu s ovom Direktivom o izmjeni, u slučaju da nisu dostupne sve potrebne informacije u vezi s lancem vrijednosti, poduzeće bi trebalo objasniti napore koje je uložilo u pribavljanje informacija o svojem lancu vrijednosti, razloge zbog kojih nije bilo moguće pribaviti te informacije te planove pribavljanja takvih informacija u budućnosti.

- (34) Cilj ove Direktive o izmjeni nije zahtijevati od poduzeća otkrivanje intelektualnog kapitala, intelektualnog vlasništva, znanja i iskustva ili rezultata inovacija koji bi se smatrali poslovnom tajnom kako je definirana u Direktivi (EU) 2016/943 Europskog parlamenta i Vijeća¹. Zahtjevima za izvješćivanje predviđenima ovom Direktivom o izmjeni stoga se ne bi trebala dovoditi u pitanje Direktiva (EU) 2016/943.
- (35) Člankom 19.a stavkom 1. i člankom 29.a stavkom 1. Direktive 2013/34/EU zahtijeva se da poduzeća u svoje nefinancijsko izvješćivanje uključe upućivanje na iznose iskazane u godišnjim financijskim izvještajima i njihova dodatna objašnjenja. Međutim, tim člancima ne zahtijeva se da poduzeća upućuju na druge informacije u izvješću posloводства ili da tim informacijama dodaju dodatna objašnjenja. Stoga nefinancijske informacije o kojima je izviješteno i druge informacije objavljene u izvješću posloводства zasad nisu dovoljno usklađene. Potrebno je utvrditi jasne zahtjeve u tom pogledu.

¹ Direktiva (EU) 2016/943 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti neotkrivenih znanja i iskustva te poslovnih informacija (poslovne tajne) od nezakonitog pribavljanja, korištenja i otkrivanja (SL L 157, 15.6.2016., str. 1.).

- (36) Člankom 19.a stavkom 1. i člankom 29.a stavkom 1. Direktive 2013/34/EU zahtijeva se da poduzeća pruže jasno i obrazloženo objašnjenje neprovođenje politika koje se odnose na jedno ili više pitanja navedenih u tim člancima, ako to poduzeće ne čini. Različiti pristupi poduzeća objavljivanju politika, u usporedbi s ostalim područjima izvješćivanja iz tih članaka, zbunjuje poduzeća koja izvješćuju i nije pomoglo poboljšanju kvalitete informacija koje se izvješćuju. Stoga nije potrebno zadržati takav različiti pristup politikama u toj direktivi. Standardima izvješćivanja o održivosti bi se trebalo odrediti koje informacije treba objaviti u odnosu na svako područje izvješćivanja navedeno u člancima 19.a i 29.a Direktive 2013/34/EU kako su izmijenjeni ovom Direktivom o izmjeni.
- (37) Poduzeća obuhvaćena područjem primjene članka 19.a stavka 1. i članka 29.a stavka 1. Direktive 2013/34/EU mogu se osloniti na nacionalne okvire, okvire Unije ili međunarodne okvire za izvješćivanje, a ako to čine, dužna su navesti na koje okvire su se oslonili. Međutim, Direktivom 2013/34/EU ne zahtijeva se da poduzeća upotrebljavaju zajednički okvir ili standard izvješćivanja i ta ih direktiva ih ne sprečava da ne upotrebljavaju ni jedan okvir ili standarde izvješćivanja. U skladu s člankom 2. Direktive 2014/95/EU Komisija je 5. srpnja 2017. donijela Komunikaciju pod nazivom „Smjernice za izvješćivanje o nefinancijskim informacijama (metodologija za izvješćivanje o nefinancijskim informacijama)” („Smjernice o nefinancijskom izvješćivanju”), u kojoj su predviđene neobvezujuće smjernice za poduzeća obuhvaćena područjem primjene te direktive.

Komisija je 17. lipnja 2019. donijela Smjernice o izvješćivanju o informacijama povezanim s klimom koje sadržavaju dodatne smjernice, posebno o izvješćivanju o informacijama povezanim s klimom. Te Smjernice o izvješćivanju o informacijama povezanim s klimom izričito inkorporiraju preporuke radne skupine za objavljivanje financijskih informacija o klimatskim promjenama. Dostupni dokazi pokazuju da Smjernice o nefinancijskom izvješćivanju nisu značajno utjecale na kvalitetu nefinancijskog izvješćivanja poduzeća obuhvaćenih područjem primjene članaka 19.a i 29.a Direktive 2013/34/EU. Dobrovoljna priroda smjernica znači da poduzeća mogu odlučiti hoće li ih primjenjivati ili neće. Stoga se samim smjernicama ne može osigurati usporedivost onih informacija koje objavljuju različita poduzeća ili objavljivanje svih informacija koje korisnici tih informacija smatraju relevantnima. Zato su potrebni obvezni zajednički standardi izvješćivanja o održivosti kako bi se osiguralo da informacije budu usporedive i da se objavljuju sve relevantne informacije. Standardi bi se trebali temeljiti na aspektu dvostruke materijalnosti i obuhvaćati sve informacije koje su bitne korisnicima tih informacija. Zajednički standardi izvješćivanja o održivosti potrebni su i kako bi se omogućila provjera i digitalizacija izvješćivanja o održivosti te olakšalo njegovo nadziranje i izvršavanje.

Potrebno je razviti obvezne zajedničke standarde izvješćivanja o održivosti kako bi se došlo do situacije u kojoj su informacije o održivosti statusom usporedive s financijskim informacijama. Donošenjem standarda izvješćivanja o održivosti delegiranim aktima osiguralo bi se usklađeno izvješćivanje o održivosti u cijeloj Uniji. Stoga bi poduzeće ispunjavalo zahtjeve izvješćivanja o održivosti iz Direktive 2013/34/EU izvješćivanjem u skladu sa standardima izvješćivanja o održivosti. Pri definiranju takvih standarda ključno je u najvećoj mogućoj mjeri uzeti u obzir glavne standarde izvješćivanja o održivosti koji se upotrebljavaju diljem svijeta, ne smanjujući pritom ambicije ove Direktive o izmjeni i delegiranih akata donesenih u skladu s njom.

- (38) Nijedan postojeći standard ili okvir sam ne odgovara potrebama Unije za izvješćivanjem o održivosti. Informacije koje zahtijeva Direktiva 2013/34/EU trebaju obuhvaćati informacije relevantne iz svakog aspekta materijalnosti, trebaju obuhvaćati sva pitanja održivosti te prema potrebi biti usklađene s ostalim obvezama objavljivanja informacija o održivosti iz prava Unije, uključujući obveze iz uredaba (EU) 2019/2088 i (EU) 2020/852. Usto, obvezni standardi izvješćivanja o održivosti za poduzeća iz Unije trebali bi biti razmjerni razini ambicije Zelenog plana i Unijinom cilju klimatske neutralnosti do 2050., kao i prijelaznim ciljevima iz Uredbe (EU) 2021/1119. Stoga je potrebno ovlastiti Komisiju za donošenje Unijinih standarda izvješćivanja o održivosti, omogućujući njihovo brzo donošenje i osiguravajući da sadržaj tih standarda izvješćivanja o održivosti bude u skladu s potrebama Unije.

- (39) Europska savjetodavna skupina za financijsko izvještavanje (EFRAG) neprofitno je udruženje osnovano u skladu s belgijskim pravom koje služi javnom interesu davanjem savjeta Komisiji o odobravanju međunarodnih standarda financijskog izvještavanja. EFRAG je stekao ugled europskog centra stručnosti za korporativno izvješćivanje i u dobrom je položaju da potakne koordinaciju između Unijinih standarda izvješćivanja o održivosti i međunarodnih inicijativa kojima se nastoje razviti standardi koji bi bili usklađeni u cijelom svijetu. Radna skupina više dionika koju je osnovao EFRAG objavila je u ožujku 2021. preporuke za mogući razvoj standarda izvješćivanja o održivosti za Uniju. Te preporuke sadržavaju prijedloge za razvoj koherentnog i sveobuhvatnog skupa standarda izvješćivanja o održivosti, koji obuhvaćaju sva pitanja održivosti s aspekta dvostruke materijalnosti. Te preporuke sadržavaju i detaljan plan za razvoj takvih standarda i prijedloge za međusobno jačanje suradnje između globalnih inicijativa za utvrđivanje standarda i inicijativa Unije za utvrđivanje standarda. Predsjednik uprave EFRAG-a objavio je u ožujku 2021. preporuke za moguće promjene upravljanja EFRAG-om ako bi se od njega zatražilo da izradi tehničke savjete o standardima izvješćivanja o održivosti. Preporuke predsjednika uprave EFRAG-a uključuju uspostavu novog stupa izvješćivanja o održivosti unutar EFRAG-a, a da se pritom postojeći stup financijskog izvještavanja znatno ne promijeni. U ožujku 2022. Opća skupština EFRAG-a imenovala je članove novoosnovanog EFRAG-ova Odbora za izvješćivanje o održivosti. Komisija bi pri donošenju standarda izvješćivanja o održivosti trebala uzeti u obzir buduće EFRAG-ove tehničke savjete.

Kako bi se zajamčili visokokvalitetni standardi koji pridonose europskom javnom dobru i odgovaraju potrebama poduzeća i korisnika informacija o kojima je izviješteno, EFRAG bi trebao raspolagati dostatnim javnim sredstvima kako bi osigurao svoju neovisnost. Njegove tehničke savjete trebalo bi razvijati u propisanom postupku, uz javni nadzor i transparentnost te na temelju uravnotežene zastupljenosti relevantnih dionika, uključujući poduzeća, ulagatelje, organizacije civilnog društva i sindikate, te bi trebali biti popraćeni analizama troškova i koristi. Sudjelovanje u radu EFRAG-a na tehničkoj razini trebalo bi ovisiti o stručnom znanju u izvješćivanju o održivosti i ne bi trebalo biti uvjetovano financijskim doprinosom, ne dovodeći u pitanje sudjelovanje javnih tijela i nacionalnih organizacija za normizaciju u tom radu. Trebalo bi zajamčiti transparentan postupak kojim se izbjegava sukob interesa. Kako bi se osiguralo da se u standardima izvješćivanja o održivosti Unije uzmu u obzir stajališta država članica, Komisija bi se prije donošenja tih standarda o EFRAG-ovim tehničkim savjetima trebala savjetovati sa Stručnom skupinom država članica za održivo financiranje iz Uredbe (EU) 2020/852 („Stručna skupina država članica za održivo financiranje”) i računovodstvenim regulatornim odborom iz Uredbe (EZ) br. 1606/2002 Europskog parlamenta i Vijeća¹ („Računovodstveni regulatorni odbor”).

¹ Uredba (EZ) br. 1606/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. srpnja 2002. o primjeni međunarodnih računovodstvenih standarda (SL L 243, 11.9.2002., str. 1.).

Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala (ESMA), Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (EBA) i Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje (EIOPA) imaju ulogu u izradi regulatornih tehničkih standarda u skladu s Uredbom (EU) 2019/2088 i potrebna je koherentnost tih regulatornih tehničkih standarda i standarda izvješćivanja o održivosti. Na temelju Uredbe (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća¹ ESMA ima ulogu i u promicanju konvergencije nadzora u izvršavanju korporativnog izvješćivanja izdavatelja čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji i koji će biti dužni izvješćivati u skladu s tim standardima izvješćivanja o održivosti. Stoga bi se trebalo zahtijevati da ESMA, EBA i EIOPA dostave mišljenje o EFRAG-ovim tehničkim savjetima. Ta bi mišljenja trebalo dostaviti u roku od dva mjeseca od datuma primitka zahtjeva od Komisije. Usto bi se Komisija trebala savjetovati s Europskom agencijom za okoliš, Agencijom Europske unije za temeljna prava, ESB-om, Odborom europskih tijela za nadzor revizije i platformom za održivo financiranje kako bi osigurala da standardi izvješćivanja o održivosti budu u skladu s relevantnom politikom i pravom Unije. Ako neki od tih subjekata odluči dostaviti mišljenje, trebalo bi to učiniti u roku od dva mjeseca od datuma savjetovanja s Komisijom.

¹ Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.).

- (40) Kako bi se potaknula demokratska kontrola, nadzor i transparentnost, Komisija bi se najmanje jedanput godišnje trebala savjetovati s Europskim parlamentom, te istovremeno sa Stručnom skupinom država članica za održivo financiranje i s Računovodstvenim regulatornim odborom o programu rada EFRAG-a u pogledu razvoja standarda izvješćivanja o održivosti.
- (41) Standardi izvješćivanja o održivosti trebali bi biti u skladu s drugim pravom Unije. Te bi standarde posebno trebalo uskladiti sa zahtjevima za objavljivanje iz Uredbe (EU) 2019/2088 i trebali bi uzeti u obzir temeljne pokazatelje i metodologije utvrđene u raznim delegiranim aktima donesenima na temelju Uredbe (EU) 2020/852, zahtjeve za objavljivanje koji se primjenjuju na administratore referentnih vrijednosti u skladu s Uredbom (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća¹, minimalne standarde za razvoj referentnih vrijednosti EU-a za klimatsku tranziciju i referentnih vrijednosti EU-a usklađenih s Pariškim sporazumom i sav rad koji je EBA obavila u provedbi zahtjeva za objavljivanje stupa III. iz Uredbe (EU) br. 575/2013.

¹ Uredba (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o indeksima koji se upotrebljavaju kao referentne vrijednosti u financijskim instrumentima i financijskim ugovorima ili za mjerenje uspješnosti investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU te Uredbe (EU) br. 596/2014 (SL L 171, 29.6.2016., str. 1.).

U standardima bi trebalo voditi računa o pravu Unije o zaštiti okoliša, uključujući Uredbu (EZ) br. 1221/2009 Europskog parlamenta i Vijeća¹ i Direktivu 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća², te bi trebalo uzeti u obzir Preporuku Komisije 2013/179/EU³, njezine priloge te njihova ažuriranja. Trebalo bi uzeti u obzir i drugo relevantno pravo Unije, uključujući Direktivu 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁴, te druge zahtjeve utvrđene u pravu Unije za poduzeća u pogledu dužnosti direktora i dužne pažnje.

¹ Uredba (EZ) br. 1221/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o dobrovoljnom sudjelovanju organizacija u sustavu upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja Zajednice (EMAS) te stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 761/2001 i odluka Komisije 2001/681/EZ i 2006/193/EZ (SL L 342, 22.12.2009., str. 1.).

² Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, 25.10.2003., str. 32.).

³ Preporuka Komisije 2013/179/EU od 9. travnja 2013. o uporabi zajedničkih metoda za mjerenje i priopćavanje rezultata o utjecaju proizvoda i organizacija na okoliš za vrijeme njihova životnog vijeka (SL L 124, 4.5.2013., str. 1.).

⁴ Direktiva 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja) (SL L 334, 17.12.2010., str. 17.).

- (42) U standardima izvješćivanja o održivosti trebalo bi uzeti u obzir Smjernice o nefinancijskom izvješćivanju i Smjernice o izvješćivanju o informacijama povezanim s klimom. Trebalo bi uzeti u obzir i druge zahtjeve za izvješćivanje iz Direktive 2013/34/EU koji nisu izravno povezani s održivosti, kako bi korisnici informacija o kojima je izvješćeno bolje razumjeli razvoj, poslovne rezultate, položaj i učinak poduzeća maksimalnim povezivanjem informacija o održivosti i drugih informacija o kojima je izvješćeno u skladu s Direktivom 2013/34/EU.
- (43) Standardi izvješćivanja o održivosti trebali bi biti proporcionalni i njima ne bi trebalo nametati nepotrebno administrativno opterećenje društvima koja su ih dužna upotrebljavati. Kako bi se smanjilo opterećenje za poduzeća koja već izvješćuju o informacijama o održivosti, u standardima izvješćivanja o održivosti trebalo bi, prema potrebi, uzeti u obzir postojeće standarde i okvire za izvješćivanje o održivosti i računovodstveno. Takvi već postojeći standardi i okviri uključuju Globalnu inicijativu za izvještavanje, Odbor za računovodstvene standarde održivosti, Međunarodno vijeće za integrirano izvještavanje, Odbor za međunarodne računovodstvene standarde, radnu skupinu za objavljivanje financijskih informacija o klimatskim promjenama, Odbor za standarde objavljivanja informacija o emisijama ugljika i CDP, to jest nekadašnju organizaciju Carbon Disclosure Project.

Standardi Unije trebali bi uzeti u obzir sve standarde izvješćivanja o održivosti razvijene pod pokroviteljstvom Zaklade za međunarodne standarde financijskog izvještavanja. Kako bi se izbjegla nepotrebna regulatorna fragmentacija koja može imati negativne posljedice za poduzeća koja posluju na globalnoj razini, Unijini standardi izvješćivanja o održivosti trebali bi pridonijeti procesu konvergencije standarda izvješćivanja o održivosti na globalnoj razini podupiranjem rada Međunarodnog odbora za standarde održivosti. Unijinim standardima izvješćivanja o održivosti trebao bi se smanjiti rizik od nedosljednih zahtjeva izvješćivanja za poduzeća koja posluju na globalnoj razini integriranjem sadržaja globalnih osnovnih standarda koje treba razviti Međunarodni odbor za standarde održivosti, u mjeri u kojoj je sadržaj tih osnovnih standarda u skladu s pravnim okvirom Unije i ciljevima Zelenog plana.

- (44) U svom Zelenom planu Komisija se obvezala podržati poduzeća i druge dionike u razvoju standardiziranih praksi računovodstva prirodnog kapitala unutar Unije i na međunarodnoj razini, s ciljem osiguravanja odgovarajućeg upravljanja rizicima za okoliš i prilika za ublažavanje, te smanjiti povezane transakcijske troškove.

Projekt transparentnosti sponzoriran u okviru Programa za okoliš i djelovanje u području klime (LIFE) uspostavljen Uredbom (EU) 2021/783 Europskog parlamenta i Vijeća¹ razvija prvu metodologiju računovodstva prirodnog kapitala, čime će se olakšati usporedba i povećati transparentnost postojećih metoda te istodobno sniziti prag za trgovačka društva za donošenje i primjenu sustava kako bi njihovo poslovanje bilo spremno za buduće promjene. U području izračuna prirodnog kapitala Protokol o prirodnom kapitalu važna je referenca. Iako metode računovodstva prirodnog kapitala uglavnom služe za jačanje unutarnjih upravljačkih odluka, trebalo bi ih propisno razmotriti pri utvrđivanju standarda izvješćivanja o održivosti. Nekim metodologijama računovodstva prirodnog kapitala nastoji se dodijeliti novčana vrijednost učincima poslovanja društava na okoliš, što korisnicima informacija o održivosti može omogućiti da bolje razumiju takve učinke. Stoga je primjereno da se u standarde izvješćivanja o održivosti uključe monetizirani pokazatelji učinaka na održivost ako se to smatra potrebnim.

¹ Uredba (EU) 2021/783 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2021. o uspostavi Programa za okoliš i djelovanje u području klime (LIFE) i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 1293/2013, (SL L 172, 17.5.2021., str. 53.).

- (45) U standardima izvješćivanja o održivosti trebalo bi uzeti u obzir i međunarodno priznata načela i okvire odgovornog poslovnog ponašanja, društveno odgovornog poslovanja i održivog razvoja, uključujući UN-ove ciljeve održivog razvoja, UN-ova vodeća načela o poslovanju i ljudskim pravima, Smjernice OECD-a za multinacionalna poduzeća, Smjernice OECD-a o postupanju s dužnom pažnjom za odgovorno poslovno ponašanje i povezane sektorske smjernice, Globalni sporazum UN-a, Trostranu deklaraciju Međunarodne organizacije rada (MOR) o načelima za multinacionalna poduzeća i socijalnu politiku, normu ISO 26000 o društvenoj odgovornosti i UN-ova načela odgovornog ulaganja.
- (46) Trebalo bi osigurati da informacije o kojima poduzeća izvješćuju u skladu sa standardima izvješćivanja o održivosti odgovaraju potrebama korisnika i ne predstavljaju nerazmjerno opterećenje u smislu napora i troška za poduzeća koja izvješćuju i ona na koja neizravno utječu kao dio lanca vrijednosti tih poduzeća. U standardima izvješćivanja o održivosti trebalo bi stoga navesti informacije koje poduzeća trebaju objavljivati o svim glavnim čimbenicima u području okoliša, uključujući njihove učinke i ovisnost o klimi, zraku, zemlji, vodi i bioraznolikosti. U Uredbi (EU) 2020/852 navodi se klasifikacija okolišnih ciljeva Unije.

Radi usklađenosti je primjereno primijeniti sličnu klasifikaciju za utvrđivanje čimbenika u području okoliša na koja bi se trebali odnositi standardi izvješćivanja o održivosti. U standardima izvješćivanja o održivosti trebalo bi razmotriti i navesti sve zemljopisne ili druge kontekstualne informacije koje bi poduzeća trebala objavljivati kako bi se omogućilo razumijevanje njihovih glavnih učinaka na pitanja održivosti i glavnih rizika za poduzeće koji proizlaze iz pitanja održivosti. Pri određivanju informacija o čimbenicima povezanim s okolišem koje poduzeća trebaju objaviti trebala bi se osigurati koherentnost s definicijama iz članka 2. Uredbe (EU) 2020/852 i zahtjevima za izvješćivanje iz članka 8. te uredbe kao i delegiranih akata donesenih na temelju te uredbe.

- (47) Kad je riječ o informacijama povezanim s klimom, korisnike zanimaju fizički rizici i rizici tranzicije poduzeća te njihova otpornost na različite klimatske scenarije i planovi prilagođavanja na različite klimatske scenarije te planovi prilagođavanja na Unijin cilj klimatske neutralnosti do 2050. Zanima ih i razina i opseg emisija stakleničkih plinova i njihovo uklanjanje koje se pripisuje poduzeću, uključujući opseg u kojem poduzeće primjenjuje kompenzacije i izvor tih kompenzacija. Da bi se postiglo klimatski neutralno gospodarstvo nužno je uskladiti obračun stakleničkih plinova i standarda kompenzacije. Korisnicima su potrebne pouzdane informacije o kompenzacijama kojima se rješavaju problemi mogućeg dvostrukog računanja i precijenjenih vrijednosti, s obzirom na rizike za ostvarenje ciljeva povezanih s klimom koje dvostruko računanje i precijenjene vrijednosti mogu uzrokovati. Korisnici su također zainteresirani za napore koje društva ulažu za djelotvorno smanjenje apsolutnih emisija stakleničkih plinova kao dio njihovih strategija za ublažavanje klimatskih promjena i prilagodbu klimatskim promjenama, uključujući emisije iz prvog i drugog te prema potrebi trećeg područja primjene.

Kad je riječ o emisijama iz trećeg područja primjene, prioritet je za korisnike dobiti informacije o tome koje su kategorije trećeg područja primjene značajne u slučaju poduzeća, kao i o emisijama u svakoj od tih kategorija trećeg područja primjene. U standardima izvješćivanja o održivosti stoga bi trebalo odrediti informacije o kojima bi poduzeća trebala izvješćivati u vezi s tim pitanjima.

- (48) Da bi se postiglo klimatski neutralno i kružno gospodarstvo bez raspršenog onečišćenja, nužno je mobilizirati sve gospodarske sektore. Zato je ključno smanjiti potrošnju energije i povećati energetske učinkovitost jer se energija koristi u svim dijelovima lanaca opskrbe. Stoga bi u standardima izvješćivanja o održivosti trebalo propisno razmotriti energetske aspekte, osobito u vezi s pitanjima okoliša, uključujući pitanja povezana s klimom.
- (49) U standardima izvješćivanja o održivosti trebalo bi odrediti informacije koje poduzeća trebaju objavljivati o socijalnim čimbenicima, uključujući radne uvjete, uključenost socijalnih partnera, kolektivno pregovaranje, ravnopravnost, nediskriminaciju, raznolikost i inkluzivnost te ljudska prava. Takve bi informacije trebale obuhvaćati učinke poduzeća na ljude, uključujući radnike, i ljudsko zdravlje. Informacije koje poduzeća objavljuju o ljudskim pravima trebale bi, prema potrebi, uključivati informacije o prisilnom i dječjem radu u njihovim lancima vrijednosti. Zahtjevi za izvješćivanje o održivosti koji se odnose na prisilan rad ne bi trebali osloboditi tijela javne vlasti njihove odgovornosti da trgovinskom politikom i diplomatskim sredstvima rješavaju pitanje uvoza robe proizvedene kao rezultat kršenja ljudskih prava, uključujući prisilni rad. Poduzeća bi također trebala moći izvješćivati o mogućim rizicima i trendovima u pogledu zapošljavanja i prihoda.

U standardima izvješćivanja o održivosti koji se odnose na socijalne čimbenike trebalo bi odrediti informacije koje bi poduzeća trebala objavljivati s obzirom na načela europskog stupa socijalnih prava koja su relevantna za poduzeća, uključujući jednake mogućnosti za sve i radne uvjete. Akcijski plan za provedbu europskog stupa socijalnih prava koji je donijela Komisija 4. ožujka 2021. sadržava poziv za strože zahtjeve za poduzeća o izvješćivanju o socijalnim pitanjima. U standardima izvješćivanja o održivosti trebalo bi odrediti i informacije koje poduzeća trebaju objavljivati s obzirom na ljudska prava, temeljne slobode, demokratska načela i standarde utvrđene u Međunarodnoj povelji o ljudskim pravima i drugim temeljnim konvencijama UN-a o ljudskim pravima, uključujući Konvenciju UN-a o pravima osoba s invaliditetom, Deklaraciju UN-a o pravima autohtonih naroda, Konvenciju UN-a o pravima djeteta, Deklaraciju MOR-a o temeljnim načelima i pravima na radu, temeljne konvencije MOR-a, Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, Europsku socijalnu povelju i Povelju Europske unije o temeljnim pravima. Izvješćivanje o socijalnim čimbenicima, kao i okolišnim i upravljačkim čimbenicima, trebalo bi biti razmjerno području primjene i ciljevima ove Direktive o izmjeni. U standardima izvješćivanja o održivosti koji se odnose na rodnu ravnopravnost i jednaku plaću za rad jednake vrijednosti trebalo bi, među ostalim, navesti informacije o razlici u plaćama na temelju spola o kojima treba izvješćivati, uzimajući u obzir drugo relevantno pravo Unije. U standardima izvješćivanja o održivosti koji se odnose na zapošljavanje i uključivanje osoba s invaliditetom trebalo bi, među ostalim, navesti informacije o mjerama pristupačnosti koje je poduzeće poduzelo o kojima treba izvješćivati.

U standardima izvješćivanja o održivosti koji se odnose na osposobljavanje i razvoj vještina trebalo bi, među ostalim, navesti informacije o stopi i raščlambi radnika koji sudjeluju u osposobljavanju o kojima treba izvješćivati. U standardima izvješćivanja o održivosti koji se odnose na kolektivno pregovaranje trebalo bi, među ostalim, navesti informacije koje treba objaviti o postojanju radničkih vijeća, kao i o postojanju kolektivnih ugovora i udjelu radnika obuhvaćenih takvim ugovorima. U standardima izvješćivanja o održivosti koji se odnose na sudjelovanje radnika trebalo bi, među ostalim, navesti informacije koje treba objaviti o sudjelovanju radnika u upravnim i nadzornim odborima. U standardima izvješćivanja o održivosti koji se odnose na raznolikost trebalo bi navesti, među ostalim, informacije o rodnoj raznolikosti na najvišoj rukovodećoj razini i broj članova podzastupljenog spola u njihovim odborima o kojima treba izvješćivati.

- (50) Korisnici trebaju informacije o upravljačkim čimbenicima. Upravljački čimbenici koji su najvažniji korisnicima popisani su u mjerodavnim okvirima za izvješćivanje kao što su Globalna inicijativa za izvještavanje i Radna skupina za objavljivanje financijskih informacija povezanih s klimatskim promjenama, kao i u mjerodavnim globalnim okvirima kao što su načela globalnog upravljanja Međunarodne mreže za korporativno upravljanje i načela OECD-a i skupine G-20 o korporativnom upravljanju. U standardima izvješćivanja o održivosti trebalo bi odrediti informacije koje bi poduzeća trebala objavljivati o upravljačkim čimbenicima. Takve informacije trebale bi obuhvaćati ulogu administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela poduzeća s obzirom na pitanja održivosti, stručno znanje i vještine potrebne za ispunjavanje te uloge ili pristup takvih tijela tom stručnom znanju i vještinama, pitanje ima li društvo politiku u smislu poticaja koji se nude članovima tih tijela i koji su povezani s pitanjima održivosti te informacije o sustavima unutarnje kontrole i upravljanja rizicima poduzeća u vezi s postupkom izvješćivanja o održivosti. Korisnici trebaju informacije i o korporativnoj kulturi poduzeća i poslovnoj etici, što su priznati elementi mjerodavnih okvira za korporativno upravljanje kao što su načela globalnog upravljanja Međunarodne mreže za korporativno upravljanje, uključujući informacije o borbi protiv korupcije i podmićivanja, te o aktivnostima i naporima poduzeća usmjerenima na vršenje političkog utjecaja, uključujući njegove aktivnosti lobiranja.

Informacije o upravljanju poduzećem i kvaliteti odnosa s klijentima, dobavljačima i zajednicama na koje utječu aktivnosti poduzeća pomažu korisnicima da razumiju rizike poduzeća i njegove učinke povezane s pitanjima održivosti. Informacije o odnosima s dobavljačima uključuju prakse plaćanja s obzirom na datum ili razdoblje plaćanja, kamatnu stopu na zakašnjelo plaćanje ili naknadu za troškove naplate iz Direktive 2011/7/EU Europskog parlamenta i Vijeća¹. Svake su godine tisuće poduzeća, osobito mala i srednja poduzeća, pod administrativnim i financijskim opterećenjem jer im se plaća sa zakašnjenjem ili im se uopće ne plati. Zakašnjela plaćanja naposljetku uzrokuju nesolventnosti i stečaj, s pogubnim učincima na sve dijelove lanaca vrijednosti. Povećanje količine informacija o praksama plaćanja trebalo bi potaknuti druga poduzeća da identificiraju brze i pouzdane platitelje, otkriju nepoštene prakse plaćanja, pristupe informacijama o poduzećima s kojima posluju i pregovaraju o poštenijim uvjetima plaćanja.

¹ Direktiva 2011/7/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama (SL L 48, 23.2.2011., str. 1.).

- (51) Standardima izvješćivanja o održivosti trebalo bi promicati cjelovitiji pogled na sve informacije koje poduzeća objavljuju u izvješću posloводства kako bi korisnici tih informacija bolje razumjeli razvoj, poslovne rezultate, položaj i utjecaj poduzeća. Standardima izvješćivanja o održivosti trebalo bi, prema potrebi, razlikovati informacije koje bi poduzeća trebala objaviti pri izvješćivanju na pojedinačnoj razini i informacije koje bi poduzeća trebala objaviti na razini grupe. Standardi izvješćivanja o održivosti trebali bi sadržavati i smjernice za poduzeća o provedenom postupku utvrđivanja informacija o održivosti koje bi trebalo uključiti u izvješće posloводства jer bi se od poduzeća trebalo zahtijevati da objavljuje samo informacije koje su relevantne za razumijevanje njegovih učinaka na pitanja održivosti i informacije koje su relevantne za razumijevanje načina na koji pitanja održivosti utječu na njegov razvoj, poslovne rezultate i položaj.
- (52) Države članice trebale bi osigurati da se izvješćivanje o održivosti provodi u skladu s pravima radnika na obavješćavanje i savjetovanje. Uprava poduzeća trebala bi stoga obavješćivati predstavnike radnika na odgovarajućoj razini te s njima raspravljati relevantne informacije i načine pribavljanja i provjere informacija o održivosti. Za potrebu ove Direktive o izmjeni to podrazumijeva uspostavu dijaloga i razmjenu mišljenja između predstavnika radnika i središnje razine upravljanja ili bilo koje druge razine upravljanja koja bi mogla biti primjerenija, i to u takvo vrijeme, na takav način i s takvim sadržajem koji bi predstavnicima radnika omogućio da izraze svoje mišljenje. Njihovo mišljenje trebalo bi se pripočiti, ako je primjenjivo, relevantnim administrativnim, upravljačkim ili nadzornim tijelima.

(53) Poduzeća u istom sektoru često su izložena sličnim rizicima povezanim s održivosti i često slično utječu na društvo i okoliš. Usporedbe poduzeća iz istog sektora posebno su korisne ulagateljima i drugim korisnicima informacija o održivosti. U standardima izvješćivanja o održivosti trebalo bi stoga odrediti informacije koje bi trebala objavljivati poduzeća u svim sektorima i informacije koje bi trebala objavljivati poduzeća ovisno o sektoru u kojem posluju. Sektorski standardi izvješćivanja o održivosti posebno su važni u slučaju sektora koji su povezani s visokim rizicima održivost za okoliš ili učincima na okoliš, ljudska prava i upravljanje, uključujući sektore navedene u odjeljcima od A do H i odjeljku L Priloga I. Uredbi (EZ) br. 1893/2006 Europskog parlamenta i Vijeća¹, te relevantne aktivnosti u tim sektorima. Pri donošenju sektorskih standarda izvješćivanja o održivosti Komisija bi trebala osigurati da su informacije određene tim standardima izvješćivanja o održivosti razmjerne opsegu rizika i učinaka povezanih s pitanjima održivosti specifičnima za svaki sektor, uzimajući u obzir činjenicu da su rizici i učinci nekih sektora veći nego drugih. Komisija bi također trebala uzeti u obzir činjenicu da nisu sve djelatnosti u takvim sektorima nužno povezane s visokim rizicima ili učincima održivosti. Za poduzeća koja posluju u sektorima koji se posebno oslanjaju na prirodne resurse sektorski standardi izvješćivanja o održivosti zahtijevali bi otkrivanje učinaka povezanih s prirodom i rizika za biološku raznolikost i ekosustave.

¹ Uredba (EZ) br. 1893/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o utvrđivanju statističke klasifikacije ekonomskih djelatnosti NACE Revision 2 te izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3037/90 kao i određenih uredbi EZ-a o posebnim statističkim područjima (SL L 393, 30.12.2006., str. 1.).

U standardima izvješćivanja o održivosti trebalo bi uzeti u obzir poteškoće na koje poduzeća mogu naići pri prikupljanju informacija od aktera u cijelom njihovom lancu vrijednosti, posebno od dobavljača koji pripadaju kategoriji malih ili srednjih poduzeća te dobavljača na tržištima i gospodarstvima u nastajanju. U standardima izvješćivanja o održivosti trebalo bi odrediti objave o lancima vrijednosti koje su razmjerne i relevantne s obzirom na opseg i složenost djelatnosti poduzeća te kapacitete i značajke poduzeća u lancima vrijednosti, što se osobito odnosi na one kapacitete i značajke poduzeća koja ne podliježu zahtjevima izvješćivanja o održivosti iz ove Direktive o izmjeni. U standardima izvješćivanja o održivosti ne bi trebalo odrediti objave kojima bi se od poduzeća zahtijevalo da od malih i srednjih poduzeća u svojem lancu vrijednosti pribave informacije koje nadilaze informacije koje se objavljuju u skladu sa standardima izvješćivanja o održivosti za mala i srednja poduzeća. Time se ne bi trebali dovoditi u pitanje zahtjevi Unije da poduzeća provode postupak dubinske analize.

- (54) Kako bi se pravodobno odgovorilo na potrebe korisnika za informacijama, a osobito na hitne potrebe za informacijama sudionika na financijskim tržištima koji podliježu zahtjevima iz delegiranih akata donesenih na temelju članka 4. stavaka 6. i 7. Uredbe (EU) 2019/2088, Komisija bi trebala donijeti prvi skup standarda izvješćivanja o održivosti delegiranim aktima do 30. lipnja 2023. U tom bi skupu standarda izvješćivanja o održivosti trebalo odrediti informacije koje bi poduzeća trebala objavljivati u pogledu svih područja izvješćivanja i pitanja održivosti i koje sudionici na financijskom tržištu trebaju kako bi ispunili obveze objavljivanja iz Uredbe (EU) 2019/2088. Komisija bi delegiranim aktima do 30. lipnja 2024. trebala donijeti drugi skup standarda izvješćivanja o održivosti, u kojem bi se odredile dodatne informacije koje bi poduzeća prema potrebi trebala objavljivati o pitanjima održivosti i područjima izvješćivanja te informacije specifične za sektor u kojem poduzeće posluje. Komisija bi trebala preispitati te standarde izvješćivanja o održivosti, uključujući standarde izvješćivanja o održivosti za mala i srednja poduzeća, svake tri godine kako bi uzela u obzir relevantne promjene, uključujući promjene međunarodnih standarda.

(55) Direktivom 2013/34/EU nije propisano da poduzeća dostavljaju svoja izvješća posloводства u digitalnom formatu, što otežava pronalaženje i iskoristivost objavljenih informacija. Korisnici informacija o održivosti sve češće očekuju da će takve informacije biti lako dostupne, usporedive i strojno čitljive u digitalnim formatima. Države članice trebale bi moći zahtijevati da poduzeća koja podliježu zahtjevima izvješćivanja o održivosti iz Direktive 2013/34/EU svoja izvješća posloводства besplatno stave na raspolaganje javnosti na svojim internetskim stranicama. Digitalizacija stvara prilike za učinkovitije iskorištavanje informacija i potencijal za značajne uštede i za korisnike i za poduzeća. Digitalizacija isto tako omogućuje centralizaciju podataka na razini Unije i država članica u otvorenom i pristupačnom formatu koji olakšava čitanje i omogućuje usporedbu podataka. Stoga bi trebalo zahtijevati da poduzeća svoje izvješće posloводства sastavljaju u elektroničkom formatu za izvještavanje kako se navodi u članku 3. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/815¹ i da opisno označavaju svoje izvješćivanje o održivosti, uključujući informacije iz članka 8. Uredbe (EU) 2020/852, u skladu s elektroničkim formatom za izvještavanje iz Delegirane uredbe (EU) 2019/815 nakon što se to utvrdi.

¹ Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/815 od 17. prosinca 2018. o dopuni Direktive 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda za specifikaciju jedinstvenog elektroničkog formata za izvještavanje (SL L 143, 29.5.2019., str. 1.).

Bit će potrebna digitalna taksonomija za Unijine standarde izvješćivanja o održivosti kako bi se omogućilo označavanje objavljenih informacija u skladu s tim standardima izvješćivanja o održivosti. Te bi zahtjeve trebalo uključiti u rad na digitalizaciji koji je Komisija najavila u svojoj Komunikaciji od 19. veljače 2020. naslovljenoj „Europska strategija za podatke” i u svojoj Komunikaciji od 24. rujna 2020. naslovljenoj „Strategija za digitalne financije za EU”. Tim bi se zahtjevima dopunjavalo i stvaranje europske jedinstvene pristupne točke (ESAP) za javne korporativne informacije kako je predviđeno u Komunikaciji Komisije od 24. rujna 2020. naslovljenoj „Unija tržišta kapitala za građane i poduzeća – novi akcijski plan”, u kojoj se također razmatra potreba pružanja usporedivih informacija u digitalnom formatu.

- (56) Da bi se omogućilo uključivanje informacija o održivosti o kojima se izvješćuje u europsku jedinstvenu pristupnu točku, države članice trebale bi se pobrinuti da poduzeća čiji vrijednosni papiri nisu uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji objavljuju svoje izvješće posloводства, uključujući izvješćivanje o održivosti, u elektroničkom formatu za izvještavanje predviđenom člankom 3. Delegirane uredbe (EU) 2019/815.

(57) Člankom 19.a stavkom 4. Direktive 2013/34/EU državama članicama je omogućeno da izuzmu poduzeća od obveze uključivanja nefinancijskog izvješća propisanog člankom 19.a stavkom 1. te direktive u izvješće posloводства. Države članice to smiju učiniti ako predmetno poduzeće sastavlja zasebno izvješće koji se objavljuje zajedno s izvješćem posloводства u skladu s člankom 30. te direktive ili ako je to izvješće javno dostupno na internetskim stranicama poduzeća u razumnom roku koji ne premašuje šest mjeseci nakon datuma bilance i ako se na njega upućuje u izvješću posloводства. Ista mogućnost postoji za konsolidirano nefinancijsko izvješće iz Direktive 2013/34/EU. Dvadeset država članica iskoristilo je tu mogućnost. Međutim, mogućnost objavljivanja zasebnog izvješća ograničava dostupnost informacija koje povezuju financijske informacije i informacije o pitanjima održivosti. Ograničava i mogućnost pronalaženja i pristupačnost informacija korisnicima, osobito ulagateljima, koje zanimaju i financijske informacije i informacije o održivosti. Taj problem pogoršava moguće različito vrijeme objavljivanja financijskih informacija i informacija o održivosti. Objava u zasebnom izvješću ujedno može stvoriti dojam, interno i eksterno, da informacije o održivosti pripadaju kategoriji manje relevantnih informacija, što može negativno utjecati na percipiranu pouzdanost informacija. Stoga bi poduzeća trebala izvješćivati o informacijama o održivosti u jasno prepoznatljivom posebnom odjeljku izvješća posloводства, a državama članicama više ne bi trebalo dopustiti da izuzimaju poduzeća od obveze uključivanja informacija o održivosti u izvješće posloводства.

Takva obveza pridonijela bi pojašnjenju uloge nadležnih nacionalnih tijela u nadzoru izvješćivanja o održivosti u okviru izvješća posloводства sastavljenog u skladu s Direktivom 2004/109/EZ. Osim toga, poduzeća koja su dužna izvješćivati o informacijama o održivosti ni u kojem slučaju ne bi trebala biti izuzeta od obveze objavljivanja izvješća posloводства jer je važno osigurati da informacije o održivosti budu javno dostupne.

- (58) Člankom 20. Direktive 2013/34/EU zahtijeva se da poduzeća čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji u svoje izvješće posloводства uključe izvješće o korporativnom upravljanju, koje među ostalim informacijama mora sadržavati opis politike raznolikosti koju poduzeće primjenjuje na svoja administrativna, upravljačka i nadzorna tijela. Člankom 20. Direktive 2013/34/EU poduzećima se omogućuje fleksibilnost odlučivanja o kojim će aspektima raznolikosti izvješćivati. Poduzeća nisu izričito obvezana na uključivanje informacija o nekom određenom aspektu raznolikosti. Kako bi se napredovalo prema ravnopravnoj zastupljenosti spolova u donošenju odluka u području gospodarstva, potrebno je osigurati da poduzeća čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji uvijek izvješćuju o svojim politikama raznolikosti spolova i njihovoj provedbi. Međutim, kako bi se izbjeglo nepotrebno administrativno opterećenje, takva bi poduzeća trebala imati mogućnost izvješćivanja o nekim informacijama iz članka 20. Direktive 2013/34/EU zajedno s drugim informacijama o održivosti. Odluče li tako postupiti, izvješće o korporativnom upravljanju trebalo bi uključivati upućivanje na izvješćivanje poduzeća o održivosti, a informacije koje se zahtijevaju u skladu s člankom 20. Direktive 2013/34/EU trebale bi i dalje podlijegati zahtjevima o provjeri izvješća o korporativnom upravljanju.

- (59) Člankom 33. Direktive 2013/34/EU zahtijeva se da države članice osiguravaju da su članovi administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela poduzeća kolektivno odgovorni da se godišnji financijski izvještaji, konsolidirani financijski izvještaji, izvješće posloводства, konsolidirano izvješće posloводства, izvješće o korporativnom upravljanju i konsolidirano izvješće o korporativnom upravljanju sastavljaju i objavljuju u skladu sa zahtjevima iz te direktive. Tu kolektivnu odgovornost trebalo bi proširiti na zahtjeve za digitalizaciju iz Delegirane uredbe (EU) 2019/815, na zahtjev za poštovanje standarda izvješćivanja o održivosti Unije i na zahtjev za opisno označavanje izvješćivanja o održivosti.
- (60) Profesija provjere razlikuje angažmane za ograničenu provjeru i razumnu provjeru. Zaključak angažmana za ograničenu provjeru obično se izražava negativno tako da se navodi da revizor nije utvrdio ništa zbog čega bi zaključio da je predmet ispitivanja značajno pogrešno prikazan. U okviru angažmana za ograničenu provjeru revizor provodi manje testova nego u angažmanu razumne provjere. Opseg posla u okviru angažmana ograničene provjere stoga je manji nego u okviru angažmana razumne provjere. Opseg posla u okviru angažmana razumne provjere podrazumijeva opsežne postupke, uključujući razmatranje unutarnjih kontrola poduzeća koje izvješćuje i znatna ispitivanja, te je stoga znatno veći nego u okviru angažmana ograničene provjere.

Zaključak angažmana razumne provjere obično se izražava potvrdno i u njemu se pruža mišljenje o mjeri predmeta ispitivanja u odnosu na prethodno utvrđene kriterije. Direktivom 2013/34/EU zahtijeva se da države članice osiguravaju da ovlaštene revizor ili revizorsko društvo provjeri je li dostavljeno nefinancijsko izvješće ili zasebno izvješće. Ne zahtijeva da neovisni pružatelj usluga provjere provjeri informacije iako je državama članicama dopušteno da zatraže takvu provjeru ako to žele. Nedostatak zahtjeva za provjeru u pogledu izvješćivanja o održivosti, za razliku od zahtjeva da ovlaštene revizor obavlja zakonske revizije na temelju angažmana razumne provjere, ugrozio bi vjerodostojnost objavljenih informacija o održivosti pa se stoga ne bi odgovorilo na potrebe predviđenih korisnika tih informacija. Iako je cilj slična razina provjere za financijsko izvještavanje i za izvješćivanje o održivosti, nedostatak zajednički dogovorenog standarda za provjeru izvješćivanja o održivosti stvara rizik različitog razumijevanja od čega bi se sastojao angažman razumne provjere za različite kategorije informacija o održivosti, i očekivanja u tom smislu, posebno s obzirom na informacije o budućim događajima i kvalitativne informacije.

Stoga bi trebalo razmotriti progresivan pristup poboljšanju potrebne razine provjere informacija o održivosti, počevši od obveze ovlaštenog revizora ili revizorskog društva da izrazi mišljenje o usklađenosti izvješćivanja o održivosti sa zahtjevima Unije na temelju angažmana ograničene provjere. To bi mišljenje trebalo obuhvatiti usklađenost izvješćivanja o održivosti sa standardima izvješćivanja o održivosti Unije, postupak koji poduzeće provodi kako bi utvrdilo informacije o kojima se izvješćuje u skladu sa standardima izvješćivanja o održivosti i usklađenost sa zahtjevom za opisno označavanje izvješćivanja o održivosti. Revizor bi trebao procijeniti i je li izvješćivanje poduzeća u skladu sa zahtjevima za izvješćivanje iz članka 8. Uredbe (EU) 2020/852. Da bi se osiguralo zajedničko razumijevanje od čega se sastoji angažman razumne provjere, i očekivanja u tom smislu, trebalo bi zahtijevati da ovlašteni revizor ili revizorsko društvo na temelju angažmana razumne provjere izražava mišljenje o usklađenosti izvješćivanja o održivosti sa zahtjevima Unije kada Komisija delegiranim aktima donese standarde za razumnu provjeru izvješćivanja o održivosti najkasnije do 1. listopada 2028., nakon procjene kojom se utvrđuje je li razumna provjera izvediva za revizore i poduzeća.

Postupnim prelaskom s ograničene provjere na razumnu provjeru omogućio bi se i progresivan razvoj tržišta provjere informacija o održivosti i prakse izvješćivanja poduzeća. Naposljetku, tim postupnim prelaskom postupno bi se povećavali troškovi poduzeća koja podnose izvještaje jer je provjera izvješćivanja o održivosti na temelju angažmana razumne provjere skuplja od provjere izvješćivanja o održivosti na temelju angažmana ograničene provjere. Ako to žele, poduzeća koja podliježu zahtjevima za izvješćivanje o održivosti trebala bi moći odlučiti o tome da se mišljenje o provjeri njihova izvješćivanja o održivosti temelji na postupku razumne provjere te bi se u takvim slučajevima smatralo da su ispunila obvezu da dobiju mišljenje na temelju angažmana ograničene provjere. Mišljenje na temelju angažmana razumne provjere u vezi s informacijama usmjerenima na budućnost isključivo je jamstvo da su takve informacije pripremljene u skladu s primjenjivim standardima.

- (61) Ovlašteni revizori ili revizorska društva već provjeravaju financijske izvještaje i izvješća posloводства. Provjera izvješćivanja o održivosti koju bi obavljali ovlašteni revizori ili revizorska društva pridonijela bi povezanosti i usklađenosti financijskih informacija i informacija o održivosti, što je posebno važno za korisnike informacija o održivosti. Međutim, postoji rizik daljnje koncentracije revizorskog tržišta, što bi moglo ugroziti neovisnost revizora i povećati naknade za reviziju ili naknade povezane s provjerom izvješćivanja o održivosti.

S obzirom na ključnu ulogu ovlaštenih revizora u pružanju provjere izvješćivanja o održivosti i osiguravanju pouzdanih informacija o održivosti, Komisija je najavila da će djelovati kako bi dodatno poboljšala kvalitetu revizije i stvorila otvorenije i raznolikije tržište revizije, što su uvjeti za uspješnu primjenu ove Direktive o izmjeni. Osim toga, poželjno je poduzećima ponuditi veći izbor neovisnih pružatelja usluga provjere za provjeru izvješćivanja o održivosti. Stoga bi državama članicama trebalo omogućiti da akreditiraju neovisne pružatelje usluga provjere u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća¹ za davanje mišljenja o provjeri izvješćivanja o održivosti, koje bi trebalo objaviti zajedno s izvješćem posloводства. Osim toga, državama članicama trebalo bi dati mogućnost da dopuste ovlaštenom revizoru (ili više njih), osim onome (odnosno onima) koji obavlja (odnosno obavljaju) zakonsku reviziju financijskih izvještaja, da izrazi (odnosno izraze) mišljenje o izvješćivanju o održivosti. Nadalje, dopuste li neovisnim pružateljima usluga provjere da obavljaju provjeru izvješćivanja o održivosti, države članice trebale bi dopustiti i ovlaštenom revizoru, osim onom (odnosno onima) koji obavlja (odnosno obavljaju) zakonsku reviziju financijskih izvještaja, da izrazi (odnosno izraze) mišljenje o provjeri izvješćivanja o održivosti.

¹ Uredba (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditaciju i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 339/93 (SL L 218, 13.8.2008., str. 30.).

Države članice trebale bi utvrditi zahtjeve kojima se osiguravaju kvaliteta provjere izvješćivanja o održivosti koju obavljaju neovisni pružatelji usluga provjere i dosljedni ishodi u provjeri izvješćivanja o održivosti. Stoga bi svi neovisni pružatelji usluga provjere trebali podlijegati zahtjevima koji su ekvivalentni zahtjevima iz Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹ u pogledu provjere izvješćivanja o održivosti, uz istodobnu prilagodbu značajkama neovisnih pružatelja usluga provjere koji ne obavljaju zakonske revizije. Konkretno, države članice trebale bi utvrditi ekvivalentne zahtjeve u pogledu osposobljavanja i ispita, stalnog obrazovanja, sustava osiguranja kvalitete, profesionalne etike, neovisnosti, objektivnosti, povjerljivosti i službene tajne, imenovanja i razrješenja, organizacije rada neovisnih pružatelja usluga provjere, istražnih radnji i sankcija te izvješćivanja o nepravilnostima. Time bi se zajamčili i jednaki uvjeti za sve osobe i društva kojima države članice dopuste izražavanje mišljenja o provjeri izvješćivanja o održivosti, uključujući ovlaštene revizore. Poduzeće koje zatraži mišljenje o svojem izvješćivanju o održivosti od akreditiranog neovisnog pružatelja usluga provjere koji nije ovlašten revizor ne bi trebalo tražiti mišljenje o provjeri izvješćivanja o održivosti i od ovlaštenog revizora.

¹ Direktiva 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o zakonskim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja, kojom se mijenjaju direktive Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ i stavlja izvan snage Direktiva Vijeća 84/253/EEZ (SL L 157, 9.6.2006., str. 87.).

Neovisnim pružateljima usluga provjere koji su već akreditirani u državi članici za provjeru izvješćivanja o održivosti trebalo bi i dalje dopustiti da to čine. Isto tako, države članice trebale bi osigurati da neovisni pružatelji usluga provjere koji do datuma primjene novih zahtjeva o osposobljavanju i ispitu prolaze kroz postupak akreditacije ne podliježu tim novim zahtjevima za akreditaciju, pod uvjetom da taj postupak završe u roku od dvije godine od datuma početka primjene tih novih zahtjeva. Međutim, države članice trebale bi osigurati da svi neovisni pružatelji usluga provjere koje je država članica akreditirala za provjeru izvješćivanja o održivosti u roku od dvije godine od datuma primjene novih zahtjeva za akreditaciju steknu potrebno znanje o izvješćivanju o održivosti i provjeri izvješćivanja o održivosti provođenjem stalnog stručnog obrazovanja.

- (62) Kako bi se potaknulo slobodno kretanje usluga, države članice trebale bi omogućiti neovisnim pružateljima usluga provjere s poslovnim nastanom u drugoj državi članici da provode provjeru izvješćivanja o održivosti na njihovu državnom području. To bi također pogodovalo otvaranju tržišta provjere čak i ako sve države članice ne dopuštaju akreditaciju neovisnih pružatelja usluga provjere na svojem državnom području. Ako neovisni pružatelji usluga provjere izvješćivanja o održivosti provode provjeru izvješćivanja o održivosti na državnom području države članice domaćina, ta država članica domaćin treba moći odlučiti nadzirati neovisne pružatelje usluga provjere s obzirom na mogućnost utjecaja na provedeni okvir za nadzor revizora koji provode provjeru izvješćivanja o održivosti.

- (63) Države članice trebale bi se pobrinuti za to da se, ako se pravom Unije zahtijeva da elemente izvješćivanja o održivosti poduzeća verificira akreditirana neovisna treća strana, izvješće akreditirane neovisne treće strane stavi na raspolaganje kao prilog izvješću posloводства ili na drugi javno dostupan način. Takvo stavljanje na raspolaganje ne bi trebalo prejudicirati ishod mišljenja o provjeri, u odnosu na koje bi verifikacija treće strane trebala ostati neovisna. To ne bi smjelo podrazumijevati dupliciranje posla između revizora ili neovisnog pružatelja usluga provjere koje izražava mišljenje o provjeri i akreditirane neovisne treće strane.
- (64) Direktivom 2006/43/EZ utvrđuju se pravila koja se odnose na zakonsku reviziju godišnjih i konsolidiranih financijskih izvještaja. Potrebno je osigurati da se na reviziju financijskih izvještaja i provjeru izvješćivanja o održivosti koju obavlja ovlaštenu revizor primjenjuju usklađena pravila. Direktiva 2006/43/EZ trebala bi se primjenjivati kad mišljenje o izvješćivanju o održivosti izražava ovlaštenu revizor ili revizorsko društvo.
- (65) Pravilima o odobravanju i priznavanju ovlaštenih revizora i revizorskih društava trebalo bi omogućiti kvalificiranje ovlaštenih revizora i za provjeru izvješćivanja o održivosti. Države članice trebale bi osigurati da ovlaštenu revizori koji žele steći kvalifikaciju za provjeru izvješćivanja o održivosti imaju potrebnu razinu teorijskog znanja o predmetima relevantnima za provjeru izvješćivanja o održivosti i sposobnost primjene takvih znanja u praksi.

Stoga bi ovlaštene revizori trebali završiti praktično osposobljavanje u trajanju od najmanje osam mjeseci u provjeri godišnjeg i konsolidiranog izvješćivanja o održivosti ili u drugim uslugama povezanim s održivosti, uzimajući u obzir prethodno radno iskustvo. Međutim, ovlaštene revizori koje je država članica već odobrila ili priznala trebali bi i dalje moći obavljati provjere izvješćivanja o održivosti. Jednako tako, države članice trebale bi osigurati da fizičke osobe koje se nalaze u postupku odobrenja u trenutku početka primjene zahtjeva za provjeru izvješćivanja o održivosti utvrđenih ovom Direktivom o izmjeni ne podliježu tim zahtjevima pod uvjetom da taj postupak dovrše u roku od sljedeće dvije godine. Međutim, države članice trebale bi osigurati da ovlaštene revizori kojima je izdano odobrenje za rad u roku od dvije godine nakon datuma primjene tih zahtjeva i koji žele obavljati provjere izvješćivanja o održivosti steknu potrebno znanje o izvješćivanju o održivosti i provjeri izvještaja o održivosti provođenjem stalnog stručnog obrazovanja. Fizičke osobe koje odluče zatražiti izdavanje odobrenja za rad samo kao ovlaštene revizori za financijsku reviziju trebali bi moći naknadno odlučiti steći kvalifikaciju i za provjeru izvješćivanja o održivosti. Kako bi to učinili, te bi osobe trebale ispuniti potrebne zahtjeve koje su utvrdile države članice kako bi se osiguralo da imaju i potrebnu razinu teorijskog znanja o temama relevantnima za provjeru izvješćivanja o održivosti i sposobnost primjene tog znanja u praksi.

- (66) Trebalo bi osigurati usklađenost zahtjeva uvedenih za revizore u pogledu zakonskih revizija i provjera izvješćivanja o održivosti koje obavljaju. Stoga bi trebala postojati barem jedna određena osoba koja aktivno sudjeluje u obavljanju provjere izvješćivanja o održivosti („glavni partner za održivost”). Trebalo bi zahtijevati da su ovlaštene revizori pri provjeri izvješćivanja o održivosti dužni posvetiti dovoljno vremena i dodijeliti dovoljno resursa i stručnog znanja kako bi primjereno obavljali svoje dužnosti. U evidenciji računa klijenta trebalo bi iskazivati naknade naplaćene za provjeru izvješćivanja o održivosti i otvoriti spis o provjeri koji bi sadržavao informacije o provjeri izvješćivanja o održivosti. Ako isti ovlaštene revizor provodi zakonsku reviziju godišnjih financijskih izvještaja i provjeru izvješćivanja o održivosti, trebalo bi biti moguće uključiti spis o provjeri u revizorski spis. Međutim, zahtjevi uvedeni za ovlaštene revizore u vezi s provjerom izvješćivanja o održivosti trebali bi se primjenjivati samo na one ovlaštene revizore koji provode provjeru izvješćivanja o održivosti.
- (67) Ovlaštene revizori ili revizorska društva koji provode provjeru izvješćivanja o održivosti trebali bi imati visoku razinu tehničkog i specijaliziranog stručnog znanja u području održivosti.

- (68) Direktivom 2006/43/EZ zahtijeva se da države članice uvedu odgovarajuća pravila kako bi se izbjeglo da na naknade za zakonsku reviziju utječe ili ih određuje činjenica pružanja dodatnih usluga subjektu koji je predmet revizije ili da se naknade na bilo koji način uvjetuju. Tom direktivom također se zahtijeva da države članice osiguraju da se ovlaštene revizori koji obavljaju zakonsku reviziju pridržavaju pravila o profesionalnoj etici, neovisnosti, objektivnosti, povjerljivosti i službenoj tajni. Radi usklađenosti primjereno je ta pravila proširiti na ovlaštene revizore koji obavljaju provjeru izvješćivanja o održivosti.
- (69) Kako bi se osigurala ujednačena praksa provjere i visokokvalitetna provjera izvješćivanja o održivosti u cijeloj Uniji, Komisiju bi trebalo ovlastiti da delegiranim aktima donese standarde provjere održivosti. Države članice trebale bi imati mogućnost primjenjivati nacionalne standarde, postupke ili zahtjeve za provjeru dok Komisija delegiranim aktima ne donese standard provjere kojim se uređuje isto pitanje. Tim standardima provjere trebalo bi utvrditi postupke koje revizor slijedi kako bi donio zaključke o provjeri izvješćivanja o održivosti. Stoga bi Komisija delegiranim aktima do 1. listopada 2026. trebala donijeti standarde za provjeru za ograničene provjere. Kako bi se olakšalo usklađivanje provjere izvješćivanja o održivosti u svim državama članicama, trebalo bi potaknuti Odbor europskih tijela za nadzor revizije (CEAOB) da donese neobvezujuće smjernice za utvrđivanje postupaka koje treba slijediti pri izražavanju mišljenja o provjeri izvješćivanja o održivosti dok Komisija ne donese standard provjere kojim se uređuje to pitanje.

- (70) Direktivom 2006/43/EZ utvrđuju se pravila o zakonskoj reviziji grupe poduzeća. Slična pravila trebala bi se utvrditi za provjeru konsolidiranog izvješćivanja o održivosti.
- (71) Direktivom 2006/43/EZ zahtijeva se da ovlašteni revizori ili revizorska društva u revizorskom izvješću prikazuju rezultate svoje zakonske revizije. Slična pravila trebala bi se utvrditi za provjeru izvješćivanja o održivosti. Rezultati provjere izvješćivanja o održivosti trebali bi biti predstavljani u izvješću o provjeri. Ako isti ovlašteni revizor provodi zakonsku reviziju godišnjih financijskih izvještaja i provjeru izvješćivanja o održivosti, trebalo bi biti moguće predstaviti informacije o provjeri izvješćivanja o održivosti u revizorskom izvješću.
- (72) Direktivom 2006/43/EZ zahtijeva se da države članice uspostavljaju sustav ispitivanja osiguranja kvalitete ovlaštenih revizora i revizorskih društava. Da bi se osiguralo obavljanje ispitivanja osiguranja kvalitete i za provjere izvješćivanja o održivosti i da osobe koje obavljaju ispitivanje osiguranja kvalitete imaju odgovarajuće stručno obrazovanje i iskustvo u izvješćivanju o održivosti i u provjeri izvješćivanja o održivosti, taj zahtjev za uspostavljanje sustava ispitivanja osiguranja kvalitete trebalo bi proširiti i na provjeru izvješćivanja o održivosti. Kao prijelazna mjera, do 31. prosinca 2025., osobe koje obavljaju ispitivanja osiguranja kvalitete povezana s provjerom izvješćivanja o održivosti trebale bi biti izuzete od zahtjeva da posjeduju relevantno iskustvo u izvješćivanju o održivosti i u provjeri izvješćivanja o održivosti ili u drugim uslugama povezanim s održivosti.

- (73) Direktivom 2006/43/EZ zahtijeva se da države članice uspostavljaју režim istražnih radnji i sankcija za ovlaštene revizore i revizorska društva koja obavljaju zakonske revizije. Tom direktivom zahtijeva se i da države članice uspostave djelotvoran sustav javnog nadzora te osiguraju da se regulatornim aranžmanima za sustave javnog nadzora omogući djelotvorna suradnja na razini Unije u vezi s aktivnostima nadzora država članica. Takve bi zahtjeve trebalo proširiti na ovlaštene revizore i revizorska društva koja provode provjere izvješćivanja o održivosti kako bi se osigurala usklađenost istražnih radnji, sankcija i nadzornih okvira uspostavljenih za rad revizora u okviru zakonske revizije i provjere izvješćivanja o održivosti.
- (74) U Direktivi 2006/43/EZ navode se pravila o postavljanju i razrješavanju ovlaštenih revizora i revizorskih društava koja obavljaju zakonsku reviziju. Ta bi pravila trebalo proširiti na provjeru izvješćivanja o održivosti kako bi se osigurala usklađenost pravila uvedenih za revizore u pogledu njihova rada u okviru zakonske revizije i provjere izvješćivanja o održivosti.

(75) Na temelju članka 6. Direktive 2007/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹ države članice dužne su osigurati da dioničari poduzeća čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji, djelujući pojedinačno ili skupno, imaju pravo staviti točke na dnevni red glavne skupštine, pod uvjetom da je uz svaku takvu točku priloženo obrazloženje ili prijedlog odluke za usvajanje na glavnoj skupštini te da imaju pravo izložiti prijedloge odluka o točkama koje su uključene ili koje će se uključiti na dnevni red glavne skupštine, ovisno o slučaju. Ako ta prava podliježu uvjetu da relevantni dioničar ili dioničari drže minimalni udio u poduzeću, taj minimalni udio ne smije prelaziti 5 % dioničkog kapitala. Kad je riječ o provjeri izvješćivanja o održivosti, dioničari bi trebali moći ostvarivati prava iz članka 6. Direktive 2007/36/EZ radi podnošenja prijedloga odluka za usvajanje na glavnoj skupštini kojima se zahtijeva da, kao prvo, akreditirana treća strana koja ne pripada istom revizorskom društvu ili mreži kao ovlašteni revizor ili revizorsko društvo koje obavlja zakonsku reviziju pripremi izvješće o određenim elementima izvješćivanja o održivosti i da, kao drugo, takvo izvješće bude dostupno glavnoj skupštini.

¹ Direktiva 2007/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o izvršavanju pojedinih prava dioničara trgovačkih društava uvrštenih na burzu (SL L 184, 14.7.2007., str. 17.).

Za poduzeća koja podliježu zahtjevima o izvješćivanju o održivosti uvedenima ovom Direktivom o izmjeni i koja nisu obuhvaćena područjem primjene članka 6. Direktive 2007/36/EZ dioničari koji predstavljaju više od 5 % glasačkih prava ili 5 % kapitala poduzeća, djelujući pojedinačno ili skupno, trebali bi imati i pravo na podnošenje prijedloga odluke za usvajanje na glavnoj skupštini kojim se zahtijeva da, prvo, akreditirana treća strana koja ne pripada istom revizorskom društvu ili mreži kao ovlašteni revizor ili revizorsko društvo koji obavljaju zakonsku reviziju pripremi izvješće o određenim elementima izvješćivanja o održivosti i, drugo, da se takvo izvješće stavi na raspolaganje glavnoj skupštini.

- (76) Direktivom 2006/43/EZ zahtijeva se da države članice osiguraju da svaki subjekt od javnog interesa ima revizorski odbor i utvrđuje njegove zadaće s obzirom na zakonsku reviziju. Tom revizorskom odboru trebalo bi dodijeliti određene zadaće u pogledu provjere izvješćivanja o održivosti. Te bi zadaće trebale uključivati obvezu da se upravno ili nadzorno tijelo subjekta od javnog interesa obavijesti o ishodu provjere izvješćivanja o održivosti i da mu se objasni kako je revizorski odbor pridonio integritetu izvješćivanja o održivosti i koja je bila njegova uloga u tom postupku. Državama članicama trebalo bi omogućiti da dopuste da funkcije dodijeljene revizorskom odboru koje se odnose na izvješćivanje o održivosti i koje se odnose na provjeru izvješćivanja o održivosti obavlja upravno ili nadzorno tijelo kao cjelina ili posebno tijelo koje je osnovalo upravno ili nadzorno tijelo.

- (77) Direktiva 2006/43/EZ sadržava zahtjeve za registraciju i nadzor revizora i revizorskih subjekata iz trećih zemalja. Da bi se osigurao usklađen okvir za rad revizora pri obavljanju i zakonske revizije i provjere izvješćivanja o održivosti, nužno je te zahtjeve proširiti na provjeru izvješćivanja o održivosti.
- (78) Uredba (EU) br. 537/2014 Europskog parlamenta i Vijeća¹ primjenjuje se na ovlaštene revizore i revizorska društva koja obavljaju zakonske revizije subjekata od javnog interesa. Kako bi se osigurala neovisnost ovlaštenog revizora pri obavljanju zakonske revizije, tom se uredbom uspostavlja ograničenje u pogledu naknada koje ovlašteni revizor može primiti za druge usluge. Važno je pojasniti da se provjera izvješćivanja o održivosti ne bi trebala uzimati u obzir pri izračunu tog ograničenja. Nadalje, Uredbom (EU) br. 537/2014 zabranjuje se pružanje određenih nerevizorskih usluga u određenim razdobljima kada ovlašteni revizor obavlja financijsku reviziju. Usluge povezane s pripremom izvješćivanja o održivosti, uključujući sve usluge savjetovanja, trebalo bi smatrati zabranjenim uslugama tijekom razdoblja propisanog u Uredbi (EU) br. 537/2014. Zabrana pružanja takvih usluga trebala bi se primjenjivati u svim slučajevima u kojima ovlašteni revizor obavlja zakonsku reviziju financijskih izvještaja.

¹ Uredba (EU) br. 537/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o posebnim zahtjevima u vezi zakonske revizije subjekata od javnog interesa i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2005/909/EZ (SL L 158, 27.5.2014., str. 77.).

Kako bi se osigurala neovisnost ovlaštenog revizora, određene nerevizorske usluge također bi trebale biti zabranjene kada ovlašteni revizor obavlja provjeru izvješćivanja o održivosti. Uredbom (EU) br. 537/2014 zahtijeva se da ovlašteni revizori priopćuju nepravilnosti subjektu koji je predmet revizije i, pod određenim okolnostima, tijelima koja su države članice odredile za istraživanje takvih nepravilnosti. Tu bi obvezu trebalo prema potrebi proširiti na ovlaštene revizore i revizorska društva u pogledu njihova rad na provjeri izvješćivanja o održivosti subjekata od javnog interesa.

- (79) Direktivom 2004/109/EZ nacionalnim nadzornim tijelima dodijeljena je zadaća osiguranja usklađenosti poduzeća čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji sa zahtjevima za korporativno izvješćivanje. U članku 4. te direktive navodi se sadržaj koji treba uključiti u godišnje financijske izvještaje, ali nedostaje izričito upućivanje na članke 19.a i 29.a Direktive 2013/34/EU, kojima je propisano sastavljanje nefinancijskog izvješća i konsolidiranog nefinancijskog izvješća. Posljedično, nadležna nacionalna tijela nekih država članica nemaju zakonske ovlasti za nadziranje tih nefinancijskih izvješća, posebno ako su ta nefinancijska izvješća objavljena zasebno, izvan godišnjeg financijskog izvještaja, što države članice zasad mogu dopustiti. Stoga je u članak 4. stavak 5. Direktive 2004/109/EZ potrebno umetnuti upućivanje na izvješćivanje o održivosti. Potrebno je zahtijevati i da odgovorne osobe izdavatelja u godišnjem financijskom izvještaju potvrde da je prema njihovu saznanju izvješće posloводства sastavljeno u skladu sa standardima izvješćivanja o održivosti.

Osim toga, s obzirom na to da su zahtjevi za izvješćivanje o održivosti novi, Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala (ESMA) trebalo bi izdati smjernice za nadležna nacionalna tijela radi promicanja konvergentnog nadzora izvješćivanja o održivosti izdavatelja na koje se primjenjuje Direktiva 2004/109/EZ. Te bi se smjernice trebale primjenjivati samo na nadzor poduzeća čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u Uniji.

- (80) Kako bi se odredili zahtjevi navedeni u ovoj Direktivi o izmjeni, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u vezi s utvrđivanjem standarda izvješćivanja o održivosti i utvrđivanjem standarda za provjeru izvješćivanja o održivosti. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.¹ Osim toga, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

¹ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

- (81) Komisija bi trebala podnijeti izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o provedbi ove Direktive o izmjeni i u njemu obuhvatiti, među ostalim: ocjenu ostvarenja ciljeva ove Direktive o izmjeni, uključujući konvergenciju praksi izvješćivanja među državama članicama; procjenu broja malih i srednjih poduzeća koja dobrovoljno primjenjuju standarde izvješćivanja o održivosti; procjenu toga treba li i na koji način područje primjene zahtjeva za izvješćivanje dodatno proširiti, posebno u odnosu na mala i srednja poduzeća te na poduzeća iz trećih zemalja koja posluju izravno na unutarnjem tržištu Unije bez poduzeća kćeri ili podružnice na teritoriju Unije; procjenu provedbe zahtjeva za izvješćivanje za poduzeća kćeri i podružnice poduzeća iz trećih zemalja koji su uvedeni ovom Direktivom o izmjeni, uključujući procjenu broja poduzeća iz trećih zemalja s poduzećem kćeri ili podružnicom koje podliježu zahtjevima za izvješćivanje u skladu s Direktivom 2013/34/EU; procjenu mehanizma za izvršavanje i relevantnih pragova utvrđenih Direktivom 2013/34/EU; procjenu toga treba li se i kako za osobe s invaliditetom osigurati pristupačnost izvješća o održivosti koja objavljuju poduzeća obuhvaćena područjem primjene ove Direktive o izmjeni.

To izvješće o provedbi ove Direktive o izmjeni trebalo bi se objaviti do 30. travnja 2029. i svake tri godine nakon toga te mu se prema potrebi prilažu zakonodavni prijedlozi.

Komisija bi do 31. prosinca 2028. trebala preispitati razinu koncentracije tržišta provjera održivosti i izvijestiti o njoj. Tim bi se preispitivanjem trebali uzeti u obzir nacionalni režimi koji se primjenjuju na neovisne pružatelje usluga provjere i procijeniti pridonose li ti nacionalni režimi i u kojoj mjeri otvaranju tržišta provjere. Komisija bi do 31. prosinca 2028. trebala procijeniti moguće pravne mjere kako bi se osigurala dostatna diversifikacija tržišta za provjeru održivosti i odgovarajuća kvaliteta izvješćivanja o održivosti. Izvješće o razini koncentracije tržišta provjere održivosti trebalo bi se dostaviti Europskom parlamentu i Vijeću do 31. prosinca 2028. i prema potrebi mu se prilažu zakonodavni prijedlozi.

- (82) S obzirom na to da ciljeve ove Direktive o izmjeni ne mogu dostatno ostvariti države članice nego se zbog opsega ili učinaka djelovanja oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva o izmjeni ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

(83) Uredbu (EU) br. 537/2014, Direktivu 2004/109/EZ, Direktivu 2006/43/EZ i Direktivu 2013/34/EU trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.

(84) Provedeno je savjetovanje s ESB-om koji je donio mišljenje 7. rujna 2021.,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.
Izmjene Direktive 2013/34/EU

Direktiva 2013/34/EU mijenja se kako slijedi:

1. u članku 1. dodaju se sljedeći stavci:

„3. Mjere za usklađenje propisane člancima 19.a, 29.a, 29.d, 30. i 33., člankom 34. stavkom 1. drugim podstavkom točkom (aa), člankom 34. stavcima 2. i 3. te člankom 51. ove Direktive primjenjuju se i na zakone i druge propise država članica koji se odnose na sljedeća poduzeća neovisno o njihovu pravnom obliku, pod uvjetom da su ta poduzeća velika poduzeća ili mala i srednja poduzeća, osim mikropoduzeća, koja su subjekti od javnog interesa kako su definirani u članku 2. stavku 1. točki (a) ove Direktive:

(a) društva za osiguranje u smislu članka 2. stavka 1. Direktive Vijeća 91/674/EEZ*;

(b) kreditne institucije kako su definirane u članku 4. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća**.

Države članice mogu odlučiti ne primjenjivati mjere za usklađenje iz prvog podstavka ovog stavka na poduzeća navedena u članku 2. stavku 5. točkama od 2. do 23. Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća^{***}.

4. Mjere za usklađenje propisane člancima 19.a, 29.a i 29.d ne primjenjuju se na financijske proizvode navedene u članku 2. točki 12. podtočkama (b) i (f) Uredbe (EU) 2019/2088 Europskog parlamenta i Vijeća^{****}.
5. Mjere za usklađenje propisane člancima od 40.a do 40.d primjenjuju se i na zakone i druge propise država članica koji se odnose na poduzeća kćeri i podružnice poduzeća na koje se ne primjenjuje pravo određene države članice, ali čiji je pravni oblik usporediv s vrstama poduzeća navedenim u Prilogu I.

* Direktiva Vijeća 91/674/EEZ od 19. prosinca 1991. o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima društava za osiguranje (SL L 374, 31.12.1991., str. 7.).

** Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

*** Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

**** Uredba (EU) 2019/2088 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga (SL L 317, 9.12.2019., str. 1.).”;

2. Članak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) točka 5. zamjenjuje se sljedećim:

„(5) „neto prihod” znači iznosi koji proizlaze iz prodaje proizvoda i pružanja usluga nakon što se odbiju rabati prodaje i porez na dodanu vrijednost i ostali porezi izravno povezani s prihodom; međutim, za društva za osiguranje iz članka 1. stavka 3. podstavka 1. točke (a) ove Direktive „neto prihod” definira se u skladu s člankom 35. i člankom 66. točkom 2. Direktive Vijeća 91/674/EEZ*;
za kreditne institucije iz članka 1. stavka 3. podstavka 1. točke (b) ove Direktive „neto prihod” definira se u skladu s člankom 43. stavkom 2. točkom (c) Direktive Vijeća 86/635/EEZ**; i za poduzeća obuhvaćena područjem primjene članka 40.a stavka 1. ove Direktive, „neto prihod” znači prihod kako je definiran okvirom za financijsko izvještavanje ili u smislu tog okvira na temelju kojeg se pripremaju financijski izvještaji poduzeća;

* Direktiva Vijeća 91/674/EEZ od 19. prosinca 1991. o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima društava za osiguranje (SL L 374, 31.12.1991., str. 7.).

** Direktiva Vijeća 86/635/EEZ od 8. prosinca 1986. o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima banaka i drugih financijskih institucija (SL L 372, 31.12.1986., str. 1.).”;

(b) dodaju se sljedeće točke:

- „(17) „pitanja održivosti” znači okolišni čimbenici, socijalni čimbenici i čimbenici u području ljudskih prava te upravljački čimbenici, uključujući čimbenike održivosti definirani u članku 2. točki 24. Uredbe (EU) 2019/2088;
- (18) „izvješćivanje o održivosti” znači izvješćivanje o informacijama povezanim s pitanjima održivosti u skladu s člancima 19.a, 29.a i 29.d;
- (19) „ključni nematerijalni resursi” znači resursi bez fizičkog sadržaja o kojima u osnovi ovisi poslovni model poduzeća i koji su izvor stvaranja vrijednosti za poduzeće;
- (20) „neovisni pružatelj usluga provjere” znači tijelo za ocjenjivanje sukladnosti akreditirano u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća* za određenu djelatnost za ocjenjivanja sukladnosti iz članka 34. stavka 1. drugog podstavka točke (aa) ove Direktive.

* Uredba (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditaciju i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 339/93 (SL L 218, 13.8.2008., str. 30.).”;

3. U članku 19. stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Velika poduzeća te mala i srednja poduzeća, osim mikropoduzeća, koja su subjekti od javnog interesa kako su definirani u članku 2. točki 1. podtočki (a) izvješćuju o informacijama o ključnim nematerijalnim resursima i objašnjavaju kako poslovni model poduzeća u osnovi ovisi o takvim resursima i kako su takvi resursi izvor stvaranja vrijednosti za poduzeće.”;

4. Članak 19.a zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 19.a*

Izvješćivanje o održivosti

1. Velika poduzeća te mala i srednja poduzeća, osim mikropoduzeća, koja su subjekti od javnog interesa kako su definirani u članku 2. točki 1. podtočki (a), dužna su u izvješće posloводства uključiti informacije potrebne za razumijevanje učinka poduzeća na pitanja održivosti te informacije potrebne za razumijevanje kako pitanja održivosti utječu na razvoj, poslovne rezultate i položaj poduzeća.

Informacije iz prvog podstavka jasno su prepoznatljive u izvješću posloводства tako što se navode u posebnom odjeljku.

2. Informacije iz stavka 1. sadržavaju:
- (a) kratak opis poslovnog modela i strategije poduzeća, uključujući:
- i. otpornost poslovnog modela i strategije poduzeća u odnosu na rizike povezane s pitanjima održivosti;
 - ii. prilike za poduzeće povezane s pitanjima održivosti;
 - iii. planove poduzeća, uključujući provedbene mjere i s time povezane financijske i investicijske planove, kojima se osigurava usklađenost njegova poslovnog modela i strategije s prijelazom na održivo gospodarstvo i ograničenjem globalnog zatopljenja na 1,5 °C u skladu s Pariškim sporazumom u sklopu Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o klimatskim promjenama donesene 12. prosinca 2015. („Pariški sporazum”) i ciljem postizanja klimatske neutralnosti do 2050. kako je utvrđeno u Uredbi (EU) 2021/1119 Europskog parlamenta i Vijeća* te, prema potrebi, izloženost poduzeća aktivnostima povezanim s ugljenom, naftom i plinom;
 - iv. način na koji poslovni model i strategija poduzeća u uzima u obzir interese dionika poduzeća i učinak poduzeća na pitanja održivosti;
 - v. način provedbe strategije poduzeća s obzirom na pitanja održivosti;

- (b) opis ciljeva s rokovima koji su povezani s pitanjima održivosti koje je poduzeće utvrdilo, uključujući, prema potrebi, apsolutne ciljeve smanjenja emisija stakleničkih plinova barem za 2030. i 2050., opis napretka koji je postiglo u postizanju tih ciljeva te izjavu o tome temelje li se ciljevi poduzeća povezani s okolišnim čimbenicima na nepobitnim znanstvenim dokazima;
- (c) opis uloge administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela s obzirom na pitanja održivosti, te njihovog stručnog znanja i vještina u odnosu na ispunjavanje te uloge ili pristupa koji takva tijela imaju takvom stručnom znanju i vještinama;
- (d) opis politika poduzeća povezanih s pitanjima održivosti;
- (e) informacije o postojanju programa poticaja povezanih s pitanjima održivosti koji se nude članovima administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela;
- (f) opis:
 - i. postupka dubinske analize koji je poduzeće provelo u pogledu pitanja održivosti te, ako je to primjenjivo, koji je u skladu sa zahtjevima Unije da poduzeća provedu postupak dubinske analize;

- ii. glavnih stvarnih ili potencijalnih štetnih učinaka povezanih s vlastitim poslovanjem poduzeća i njegovim lancem vrijednosti, uključujući njegove proizvode i usluge, poslovne odnose i lanac opskrbe, mjera poduzetih za utvrđivanje i praćenje tih učinaka, te drugih štetnih učinaka koje poduzeće mora utvrditi na temelju drugih zahtjeva Unije prema kojima poduzeća trebaju provoditi postupak dubinske analize;
 - iii. svih mjera koje je poduzeće poduzelo radi sprečavanja, ublažavanja, otklanjanja ili okončavanja stvarnih ili potencijalnih štetnih učinaka, te rezultata takvih mjera;
- (g) opis glavnih rizika za poduzeće povezanih s pitanjima održivosti, uključujući opis glavnih ovisnosti poduzeća kada je riječ o tim pitanjima i način njegova upravljanja tim rizicima;
- (h) pokazatelje relevantne za objave iz točaka od (a) do (g).

Poduzeća izvješćuju o postupku koji su provela radi utvrđivanja informacija koje su uključila u izvješće posloводства u skladu sa stavkom 1. ovog članka. Informacije navedene u prvom podstavku ovog stavka uključuju informacije koje se odnose na kratkoročna, srednjoročna i dugoročna razdoblja, ovisno o slučaju.

3. Ako je primjenjivo, informacije iz stavaka 1. i 2. sadržavaju informacije o vlastitom poslovanju poduzeća i njegovom lancu vrijednosti, uključujući njegove proizvode i usluge, njegove poslovne odnose i njegov lanac opskrbe.

Tijekom prve tri godine primjene mjera koje države članice donose u skladu s člankom 5. stavkom 2. Direktive (EU) .../...⁺ Europskog parlamenta i Vijeća^{**}, te u slučaju da nisu dostupne sve potrebne informacije u vezi s njegovim lancem vrijednosti, poduzeće opisuje napore koje je uložilo u pribavljanje potrebnih informacija o svojem lancu vrijednosti, razloge zbog kojih nije bilo moguće pribaviti sve potrebne informacije te svoje planove za pribavljanje svih potrebnih informacija u budućnosti.

Ako je primjenjivo, informacije iz stavaka 1. i 2. sadržavaju i upućivanja na druge informacije u izvješću posloводства u skladu s člankom 19. i njihova dodatna objašnjenja te iznose iskazane u godišnjim financijskim izvještajima.

⁺ SL: molimo unijeti u tekst broj direktive iz dokumenta PE 35/22 (2021/0104 (COD)) te broj, datum i upućivanje na SL za tu direktivu u fusnotu.

Države članice mogu dopustiti da se u iznimnim slučajevima izostave informacije o predstojećim događajima ili pitanjima o kojima se pregovara ako bi, prema propisno obrazloženom mišljenju članova administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela koji djeluju u okviru nadležnosti koje su im dodijeljene nacionalnim pravom i koji snose kolektivnu odgovornost za to mišljenje, objavljivanje takvih informacija moglo ozbiljno štetiti poslovnom položaju poduzeća, pod uvjetom da takvo izostavljanje ne sprečava pošteno i uravnoteženo razumijevanje razvoja, poslovnih rezultata i položaja poduzeća te učinka njegova poslovanja.

4. Poduzeća izvješćuju o informacijama iz stavaka od 1. do 3. ovog članka u skladu sa standardima izvješćivanja o održivosti donesenima u skladu s člankom 29.b.
5. Poslovodstvo poduzeća obavješćuje predstavnike radnika na odgovarajućoj razini te s njima raspravlja o relevantnim informacijama i načinima pribavljanja i provjere informacija o održivosti. Mišljenje predstavnika radnika priopćava se, ako je primjenjivo, relevantnim administrativnim, upravljačkim ili nadzornim tijelima.

6. Odstupajući od stavaka od 2. do 4. ovog članka te ne dovodeći u pitanje stavke 9. i 10. ovog članka, mala i srednja poduzeća iz stavka 1. ovog članka, male i jednostavne institucije definirane u članku 4. stavku 1. točki 145. Uredbe (EU) br. 575/2013, vlastita društva za osiguranje definirana u članku 13. točki 2. Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća^{***} i vlastita društva za reosiguranje definirana u članku 13. točki 5. te direktive mogu ograničiti svoje izvješćivanje o održivosti na sljedeće informacije:
- (a) kratak opis poslovnog modela i strategije poduzeća;
 - (b) opis politika poduzeća povezanih s pitanjima održivosti;
 - (c) glavne stvarne ili potencijalne štetne učinke poduzeća na pitanja održivosti, kao i sve radnje koje su poduzete s ciljem utvrđivanja, praćenja, sprečavanja, ublažavanja ili otklanjanja takvih stvarnih ili potencijalnih štetnih učinaka;
 - (d) glavne rizike za poduzeće povezane s pitanjima održivosti i način na koji poduzeće upravlja tim rizicima;
 - (e) ključne pokazatelje potrebne za objave iz točaka od (a) do (d).

Mala i srednja poduzeća, male i jednostavne institucije te vlastita društva za osiguranje i vlastita društva za reosiguranje koji se oslanjaju na odstupanje iz prvog podstavka izvješćuju u skladu sa standardima izvješćivanja o održivosti za mala i srednja poduzeća iz članka 29.c.

7. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, za financijske godine koje započinju prije 1. siječnja 2028., mala i srednja poduzeća koja su subjekti od javnog interesa kako su definirani u članku 2. točki 1. podtočki (a) mogu odlučiti da u svoje izvješće posloводства neće uključiti informacije iz stavka 1. ovog članka. U takvim slučajevima poduzeće u svojem izvješću posloводства ipak kratko navodi zašto izvješće o održivosti nije pruženo.
8. Smatra se da su poduzeća koja ispunjavaju zahtjeve utvrđene u stavcima od 1. do 4. ovog članka i poduzeća koja se oslanjaju na odstupanje iz stavka 6. ovog članka ispunila zahtjev utvrđen u članku 19. stavku 1. trećem podstavku.

9. Pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti iz drugog podstavka ovog članka, poduzeće koje je poduzeće kći izuzima se od obveza utvrđenih u stavcima od 1. do 4. ovog članka („izuzeto poduzeće kći“) ako su to poduzeće i njegova poduzeća kćeri uključeni u konsolidirano izvješće posloводства matičnog poduzeća koje je sastavljeno u skladu s člancima 29. i 29.a. Poduzeće koje je poduzeće kći matičnog poduzeća koje ima poslovni nastan u trećoj zemlji također se izuzima od obveza utvrđenih u stavcima od 1. do 4. ovog članka ako su to poduzeće i njegova poduzeća kćeri uključeni u konsolidirano izvješćivanje o održivosti tog matičnog poduzeća koje je osnovano u trećoj zemlji i ako je to konsolidirano izvješćivanje o održivosti obavljeno u skladu sa standardima izvješćivanja o održivosti donesenima u skladu s člankom 29.b ili na način koji je ekvivalentan tim standardima izvješćivanja o održivosti, kako je utvrđeno u skladu s provedbenim aktom o ekvivalentnosti standarda izvješćivanja o održivosti donesenom na temelju članka 23. stavka 4. trećeg podstavka Direktive 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća *****.

Izuzeće iz prvog podstavka podliježe sljedećim uvjetima:

- (a) izvješće posloводства izuzetog poduzeća kćeri sadržava sve sljedeće informacije:
 - i. naziv i registrirano sjedište matičnog poduzeća koje izvješćuje o informacijama na razini grupe u skladu s ovim člankom ili na način koji je ekvivalentan standardima izvješćivanja o održivosti donesenima na temelju članka 29.b ove Direktive, kako je utvrđeno u skladu s provedbenim aktom o ekvivalentnosti standarda izvješćivanja o održivosti donesenom na temelju članka 23. stavka 4. trećeg podstavka Direktive 2004/109/EZ;
 - ii. internetske poveznice na konsolidirano izvješće posloводства matičnog poduzeća ili, ako je primjenjivo, na konsolidirano izvješćivanje o održivosti matičnog poduzeća, kako je navedeno u prvom podstavku ovog stavka, i na mišljenje o provjeri iz članka 34. stavka 1. drugog podstavka točke (aa) ove Direktive ili na mišljenje o provjeri iz točke (b) ovog podstavka;
 - iii. informaciju da je poduzeće izuzeto od obveza utvrđenih u stavcima od 1. do 4. ovog članka;

- (b) ako matično poduzeće ima poslovni nastan u trećoj zemlji, njegovo konsolidirano izvješćivanje o održivosti i mišljenje o provjeri konsolidiranog izvješćivanja o održivosti, koje je dala jedna ili više osoba ili jedno ili više društava koji su ovlašteni za izražavanje mišljenja o provjeri izvješćivanja o održivosti na temelju prava kojim je uređeno to matično poduzeće, objavljuju se u skladu s člankom 30. ove Direktive i u skladu s pravom države članice koje se primjenjuje na izuzeto poduzeće kći;
- (c) ako matično poduzeće ima poslovni nastan u trećoj zemlji, objave iz članka 8. Uredbe (EU) 2020/852 Europskog parlamenta i Vijeća^{*****}, koje obuhvaćaju djelatnosti koje obavlja izuzeto poduzeće kći s poslovnim nastanom u Uniji i njegova poduzeća kćeri, uključuju se u izvješće posloводства izuzetog poduzeća kćeri ili u konsolidirano izvješćivanje o održivosti koje obavlja matično poduzeće s poslovnim nastanom u trećoj zemlji.

Država članica čije nacionalno pravo je primjenjivo na izuzeto poduzeće kći može zahtijevati da se konsolidirano izvješće posloводства ili, ako je primjenjivo, konsolidirano izvješće o održivosti matičnog poduzeća objavi na jeziku koji ta država članica prihvaća te da se dostavi svaki potreban prijevod na taj jezik. Svaki prijevod koji nije ovjeren sadržava izjavu o tome.

Poduzeća koja su izuzeta od obveze izrade izvješća posloводства u skladu s člankom 37. nisu obvezna pružiti informacije iz drugog podstavka točke (a) podtočaka od i. do iii. ovog stavka, pod uvjetom da takva poduzeća objave konsolidirano izvješće posloводства u skladu s člankom 37.

Za potrebe prvog podstavka ovog stavka, i kad se primjenjuje članak 10. Uredbe (EU) br. 575/2013, s kreditnim institucijama iz članka 1. stavka 3. prvog podstavka točke (b) ove Direktive koje su stalno povezane sa središnjim tijelom koje ih nadzire pod uvjetima utvrđenima u članku 10. Uredbe (EU) br. 575/2013 postupa se kao s poduzećima kćerima tog središnjeg tijela.

Za potrebe prvog podstavka ovog stavka, s društvima za osiguranje iz članka 1. stavka 3. prvog podstavka točke (a) ove Direktive koja su dio grupe na temelju financijskih veza iz članka 212. stavka 1. točke (c) podtočke ii. Direktive 2009/138/EZ i koja podliježu nadzoru grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama od (a) do (c) te direktive, postupa se kao s poduzećima kćerima matičnog poduzeća te grupe.

10. Izuzeće utvrđeno u stavku 9. primjenjuje se i na subjekte od javnog interesa koji podliježu zahtjevima iz ovog članka, uz iznimku velikih poduzeća koja su subjekti od javnog interesa definirani u članku 2. točki 1. podtočki (a) ove Direktive.

* Uredba (EU) 2021/1119 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. lipnja 2021. o uspostavi okvira za postizanje klimatske neutralnosti i o izmjeni uredaba (EZ) br. 401/2009 i (EU) 2018/1999 („Europski zakon o klimi”) (SL L 243, 9.7.2021., str. 1.).

** Direktiva (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća od ... o izmjeni Uredbe (EU) br. 537/2014, Direktive 2004/109/EZ, Direktive 2006/43/EZ i Direktive 2013/34/EU u pogledu korporativnog izvješćivanja o održivosti (SL L ..., ..., str. ...).

*** Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.).

**** Direktiva 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu i o izmjeni Direktive 2001/34/EZ (SL L 390, 31.12.2004., str. 38.).

***** Uredba (EU) 2020/852 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2020. o uspostavi okvira za olakšavanje održivih ulaganja i izmjeni Uredbe (EU) 2019/2088 (SL L 198, 22.6.2020., str. 13).”;

5. članak 20. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (g) zamjenjuje se sljedećim:

„(g) opis politike raznolikosti koja se primjenjuje u vezi s administrativnim, upravljačkim i nadzornim tijelima poduzeća s obzirom na rod i druge aspekte kao što su dob, invaliditet ili obrazovanje i struka, ciljeve te politike raznolikosti, način na koji se ona provodi i rezultate u izvještajnom razdoblju. Ako se takva politika ne provodi, u izvješću se navodi obrazloženje.”;

(b) dodaje se sljedeći podstavak:

„Smatra se da su poduzeća koja podliježu članku 19.a ispunila obvezu utvrđenu u točki (g) prvog podstavka ovog stavka ako informacije koje se zahtijevaju pod tom točkom uključe u svoje izvješćivanje o održivosti i ako se upućivanje na to izvješćivanje uključi u izvješće o korporativnom upravljanju.”;

6. članak 23. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 4. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) konsolidirane financijske izvještaje iz točke (a) i konsolidirano izvješće posloводства veće grupe poduzeća sastavlja matično poduzeće te grupe, u skladu s pravom države članice koje se primjenjuje na to matično poduzeće, u skladu s ovom Direktivom, osim zahtjeva utvrđenih u članku 29.a, ili u skladu s međunarodnim računovodstvenim standardima donesenima u skladu s Uredbom (EZ) br. 1606/2002;”;

(b) u stavku 8. točka (b) podtočka i. zamjenjuje se sljedećim:

„(i) u skladu s ovom Direktivom, osim zahtjeva utvrđenih u članku 29.a;”;

(c) u stavku 8., točka (b) podtočka iii. zamjenjuje se sljedećim:

„iii. na način jednak konsolidiranim financijskim izvještajima i konsolidiranim izvješćima posloводства sastavljenima u skladu s ovom Direktivom, osim zahtjeva utvrđenih u članku 29.a ili”;

7. članak 29.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 29.a

Konsolidirano izvješćivanje o održivosti

1. Matična poduzeća velike grupe iz članka 3. stavka 7. uključuju u konsolidirano izvješće posloводства informacije potrebne kako bi se razumjeli učinci grupe na pitanja održivosti i informacije potrebne kako bi se razumjelo na koji način pitanja održivosti utječu na razvoj, poslovne rezultate i položaj grupe.

Informacije iz prvog podstavka jasno su prepoznatljive u konsolidiranom izvješću posloводства tako što su navedene u posebnom odjeljku konsolidiranog izvješća posloводства.

2. Informacije iz stavka 1. sadržavaju:
 - (a) kratak opis poslovnog modela i strategije grupe, uključujući:
 - i. otpornost poslovnog modela i strategije grupe u vezi s rizicima povezanim s pitanjima održivosti;
 - ii. prilike za grupu povezane s pitanjima održivosti;

- iii. planove grupe, uključujući provedbene mjere i s time povezane financijske i investicijske planove, kojima se osigurava usklađenost njezinog poslovnog modela i strategije s prijelazom na održivo gospodarstvo i ograničenjem globalnog zatopljenja na 1,5 °C u skladu s Pariškim sporazumom i s ciljem postizanja klimatske neutralnosti do 2050. kako je utvrđeno u Uredbi (EU) 2021/1119 te, ako je relevantno, izloženost grupe aktivnostima povezanim s ugljenom, naftom i plinom;
 - iv. način na koji se u okviru poslovnog modela i strategije grupe uzimaju u obzir interesi dionika grupe i učinci grupe na pitanja održivosti;
 - v. način na koji je provedena strategija grupe s obzirom na pitanja održivosti;
- (b) opis vremenski ograničenih ciljeva povezanih s pitanjima održivosti koje je grupa utvrdila, uključujući, ako je primjereno, apsolutne ciljeve smanjenja emisija stakleničkih plinova barem za 2030. i 2050., opis napretka koji je postigla u postizanju tih ciljeva te izjavu o tome temelje li se ciljevi grupe povezani s pitanjima okoliša na nepobitnim znanstvenim dokazima;

- (c) opis uloge administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela u pogledu pitanja održivosti, te njihovog stručnog znanja i vještina u pogledu ispunjavanja te uloge ili pristupa koji takva tijela imaju takvom stručnom znanju i vještinama;
- (d) opis politika grupe u vezi s pitanjima održivosti;
- (e) informacije o postojanju programa poticaja povezanih s pitanjima održivosti koji se nude članovima administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela;
- (f) opis:
 - i. postupka dubinske analize koji je grupa provela u pogledu pitanja održivosti i, ako je primjenjivo, u skladu sa zahtjevima Unije da poduzeća provedu postupak dubinske analize;
 - ii. glavnih stvarnih ili potencijalnih štetnih učinaka povezanih s vlastitim poslovanjem grupe i njezinim lancem vrijednosti, uključujući njezine proizvode i usluge, poslovne odnose i lanac opskrbe, mjera poduzetih za utvrđivanje i praćenje tih učinaka, te drugih štetnih učinaka koje matično poduzeće treba utvrditi na temelju drugih zahtjeva Unije o provođenju postupka dubinske analize;

- iii. svih mjera koje je grupa poduzela radi sprečavanja, ublažavanja, otklanjanja ili okončavanja stvarnih ili potencijalnih štetnih učinaka, te rezultata takvih mjera;
- (g) opis glavnih rizika za grupu povezanih s pitanjima održivosti, uključujući glavne ovisnosti grupe u vezi s tim pitanjima, i načina na koji grupa upravlja tim rizicima;
- (h) pokazatelje relevantne za objave iz točaka od (a) do (g).

Matična poduzeća izvješćuju o postupku provedenom radi utvrđivanja informacija koje su uključila u konsolidirano izvješće posloводства u skladu sa stavkom 1. ovog članka. Informacije navedene u prvom podstavku ovog stavka uključuju informacije koje se odnose na kratkoročna, srednjoročna i dugoročna razdoblja, ovisno o slučaju.

3. Ako je primjenjivo, informacije iz stavaka 1. i 2. sadržavaju informacije o vlastitom poslovanju grupe i njezinom lancu vrijednosti, uključujući njezine proizvode i usluge, poslovne odnose i lanac opskrbe.

Tijekom prve tri godine primjene mjera koje države članice donosu u skladu člankom 5. stavkom 2. Direktive (EU) .../...⁺, te u slučaju da nisu dostupne sve potrebne informacije u vezi s njegovim lancem vrijednosti, matično poduzeće opisuje napore koje je uložilo u pribavljanje informacija o svojem lancu vrijednosti, razloge zbog kojih nije bilo moguće pribaviti sve potrebne informacije te svoje planove pribavljanja potrebnih informacija u budućnosti.

Ako je primjenjivo, informacije iz stavaka 1. i 2. uključuju i upućivanja na druge informacije u konsolidiranom izvješću posloводства u skladu s člankom 29. ove Direktive i njihova dodatna objašnjenja te iznose iskazane u konsolidiranim financijskim izvještajima.

Države članice mogu dopustiti da se u iznimnim slučajevima izostave informacije o predstojećim događajima ili pitanjima o kojima se pregovara ako bi, prema propisno obrazloženom mišljenju članova administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela koji djeluju u okviru nadležnosti koje su im dodijeljene nacionalnim pravom i snose kolektivnu odgovornost za to mišljenje, objavljivanje takvih informacija moglo ozbiljno štetiti poslovnom položaju grupe, pod uvjetom da takvo izostavljanje ne sprečava pošteno i uravnoteženo razumijevanje razvoja, poslovnih rezultata i položaja grupe te učinka njezina poslovanja.

⁺ SL: molimo unijeti u tekst broj direktive iz dokumenta PE 35/22 (2021/0104 (COD)).

4. Ako poduzeće koje izvješćuje utvrdi znatne razlike između rizika za grupu ili njezinih učinaka te rizika za jedno ili više njezinih poduzeća kćeri ili njihovih učinaka, poduzeće pruža adekvatno obrazloženje za, ovisno o slučaju, rizike za jedno ili više dotičnih poduzeća kćeri te njihove učinke.

Poduzeća navode koja su poduzeća kćeri koja su uključena u konsolidaciju izuzeta od obveze godišnjeg ili konsolidiranog izvješćivanja u skladu s člankom 19.a stavkom 9. odnosno člankom 29.a stavkom 8.

5. Matična poduzeća izvješćuju o informacijama iz stavaka od 1. do 3. ovog članka u skladu sa standardima izvješćivanja o održivosti donesenima u skladu s člankom 29.b.
6. Poslovodstvo matičnog poduzeća obavješćuje predstavnike radnika na odgovarajućoj razini te s njima raspravlja o relevantnim informacijama i načinima pribavljanja i provjere informacija o održivosti. Mišljenje predstavnika radnika priopćava se, ako je primjenjivo, relevantnim administrativnim, upravljačkim ili nadzornim tijelima.
7. Smatra se da matično poduzeće koje ispunjava zahtjeve utvrđene u stavcima od 1. do 5. ovog članka ispunjava i zahtjeve utvrđene u članku 19. stavku 1. trećem podstavku i članku 19.a.

8. Pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti iz drugog podstavka ovog stavka, matično poduzeće koje je poduzeće kći izuzima se od obveza utvrđenih u stavcima od 1. do 5. ovog članka („izuzeto matično poduzeće“) ako su to matično poduzeće i njegova poduzeća kćeri uključeni u konsolidirano izvješće posloводства drugog poduzeća koje je sastavljeno u skladu s člankom 29. i s ovim člankom. Matično poduzeće koje je poduzeće kći matičnog poduzeća koje ima poslovni nastan u trećoj zemlji također je izuzeto od obveza utvrđenih u stavcima od 1. do 5. ovog članka ako su to matično poduzeće i njegova poduzeća kćeri uključeni u konsolidirano izvješćivanje o održivosti tog matičnog poduzeća koje je osnovano u trećoj zemlji i ako je to konsolidirano izvješćivanje o održivosti provedeno u skladu sa standardima izvješćivanja o održivosti donesenima u skladu s člankom 29.b ili na način koji je ekvivalentan tim standardima izvješćivanja o održivosti, kako je utvrđeno u skladu s provedbenim aktom o ekvivalentnosti standarda za izvješćivanje o održivosti donesenom na temelju članka 23. stavka 4. trećeg podstavka Direktive 2004/109/EZ.

Izuzete iz prvog podstavka podliježe sljedećim uvjetima:

- (a) izvješće posloводства izuzetog matičnog poduzeća sadržava sve sljedeće informacije:
 - i. naziv i registrirano sjedište matičnog poduzeća koje izvješćuje o informacijama na razini grupe u skladu s ovim člankom ili na način koji je ekvivalentan standardima izvješćivanja o održivosti donesenima na temelju članka 29.b ove Direktive, kako je utvrđeno u skladu s provedbenim aktom o ekvivalentnosti standarda izvješćivanja o održivosti donesenom na temelju članka 23. stavka 4. trećeg podstavka Direktive 2004/109/EZ;
 - ii. internetske poveznice na konsolidirano izvješće posloводства matičnog poduzeća ili, ako je primjenjivo, na konsolidirano izvješćivanje o održivosti matičnog poduzeća, kako je navedeno u prvom podstavku ovog stavka, i na mišljenje iz članka 34. stavka 1. drugog podstavka točke (aa) ove Direktive ili na mišljenje iz točke (b) ovog podstavka;
 - iii. informaciju da je matično poduzeće izuzeto od obveza utvrđenih u stavcima od 1. do 5. ovog članka;

- (b) ako matično poduzeće ima poslovni nastan u trećoj zemlji, njegovo konsolidirano izvješćivanje o održivosti i mišljenje o provjeri, koje je izrazila jedna ili više osoba ili jedno ili više društava koji su ovlašteni za izražavanje mišljenja o provjeri izvješćivanja o održivosti na temelju nacionalnog prava koje se primjenjuje na matično poduzeće, objavljuju se u skladu s člankom 30. i u skladu s pravom države članice koje se primjenjuje na izuzeto matično poduzeće;
- (c) ako matično poduzeće ima poslovni nastan u trećoj zemlji, objavljivanje utvrđeno u članku 8. Uredbe (EU) 2020/852, koje obuhvaća djelatnosti koje obavlja poduzeće kći koje ima poslovni nastan u Uniji i koje je izuzeto od izvješćivanja o održivosti na temelju članka 19.a stavka 9. ove Direktive uključuju se u izvješće posloводства izuzetog matičnog poduzeća ili u konsolidirano izvješće o održivosti koje sastavlja matično poduzeće s poslovnim nastanom u trećoj zemlji.

Država članica čije se nacionalno pravo primjenjuje na izuzeto matično poduzeće može zahtijevati da se konsolidirano izvješće posloводства ili, ako je primjenjivo, konsolidirano izvješće o održivosti matičnog poduzeća, objavi na jeziku koji ta država članica prihvaća te da se dostavi svaki potreban prijevod na taj jezik. Svaki prijevod koji nije ovjeren sadržava izjavu o tome.

Matična poduzeća koja su izuzeta od obveze izrade izvješća posloводства u skladu s člankom 37. nisu dužna dostaviti informacije iz drugog podstavka od točke (a) podtočke i. do točke (a) podtočke iii. ovog stavka pod uvjetom da takva poduzeća objave konsolidirano izvješće posloводства u skladu s člankom 37.

Za potrebe prvog podstavka ovog stavka, i kad se primjenjuje članak 10. Uredbe (EU) br. 575/2013, s kreditnim institucijama iz članka 1. stavka 3. prvog podstavka točke (b) ove Direktive koje su stalno povezane sa središnjim tijelom koje ih nadzire pod uvjetima utvrđenima u članku 10. Uredbe (EU) br. 575/2013 postupa se kao s poduzećima kćerima tog središnjeg tijela.

Za potrebe prvog podstavka ovog stavka, s društvima za osiguranje iz članka 1. stavka 3. prvog podstavka točke (a) ove Direktive koja su dio grupe na temelju financijskih veza iz članka 212. stavka 1. točke (c) podtočke ii. Direktive 2009/138/EZ i koja podliježu nadzoru grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama od (a) do (c) te direktive, postupa se kao s poduzećima kćerima matičnog poduzeća te grupe.

9. Izuzeće utvrđeno u stavku 8. primjenjuje se i na subjekte od javnog interesa koji podliježu zahtjevima iz ovog članka, uz iznimku velikih poduzeća koja su subjekti od javnog interesa definirani u članku 2. točki 1. podtočki (a) ove Direktive.”;

8. Umeće se sljedeće poglavlje:

„Poglavlje 6.a

Standardi izvješćivanja o održivosti

Članak 29.b

Standardi izvješćivanja o održivosti

1. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 49. za dopunu ove Direktive radi utvrđivanja standarda izvješćivanja o održivosti. U tim standardima izvješćivanja o održivosti navode se informacije o kojima poduzeća izvješćuju u skladu s člancima 19.a i 29.a i, prema potrebi, navodi se struktura za iskazivanje tih informacija.

Komisija do 30. lipnja 2023. u delegiranim aktima iz prvog podstavka ovog stavka navodi informacije o kojima poduzeća izvješćuju u skladu s člankom 19.a stavcima 1. i 2. te, prema potrebi, člankom 29.a stavcima 1. i 2., a koje uključuju barem informacije koje su sudionicima na financijskim tržištima koji podliježu obvezama objave iz Uredbe (EU) 2019/2088 potrebne za ispunjavanje tih obveza.

Komisija do 30. lipnja 2024. u delegiranim aktima iz prvog podstavka navodi:

- i. dodatne informacije o kojima poduzeća izvješćuju u pogledu pitanja održivosti i područja izvješćivanja iz članka 19.a stavka 2., ako je potrebno;
- ii. informacije o kojima poduzeća izvješćuju, a koje su specifične za sektor u kojem ona posluju.

Zahtjevi za izvješćivanje utvrđeni u delegiranim aktima iz prvog podstavka stupaju na snagu najranije četiri mjeseca nakon što ih Komisija donese.

Komisija pri donošenju delegiranih akata radi navođenja informacija koje se zahtijevaju na temelju trećeg podstavka točke ii. posebnu pozornost posvećuje opsegu rizikâ i učinaka povezanih s pitanjima održivosti za svaki sektor, uzimajući u obzir činjenicu da su rizici i učinci veći za neke sektore nego za druge.

Komisija najmanje svake tri godine nakon datuma početka njihove primjene preispituje delegirane akte donesene u skladu s ovim člankom, uzimajući u obzir tehničke savjete Europske savjetodavne skupine za financijsko izvještavanje (EFRAG), i prema potrebi mijenja te delegirane akte kako bi se uzele u obzir relevantne promjene, uključujući promjene međunarodnih standarda.

Komisija se najmanje jedanput godišnje savjetuje s Europskim parlamentom i te se savjetuje zajednički sa Stručnom skupinom država članica za održivo financiranje iz članka 24. Uredbe (EU) 2020/852 i računovodstvenim regulatornim odborom iz članka 6. Uredbe (EZ) br. 1606/2002 o programu rada EFRAG-a u pogledu razvoja standarda izvješćivanja o održivosti.

2. Standardima izvješćivanja o održivosti osigurava se kvaliteta informacija o kojima se izvješćuje, i to zahtijevanjem da one moraju biti razumljive, relevantne, provjerljive, usporedive i vjerno predstavljene. Standardima izvješćivanja o održivosti izbjegava se nametanje nerazmjernog administrativnog opterećenja poduzećima, među ostalim tako da se u najvećoj mogućoj mjeri uzima u obzir rad globalnih inicijativa za utvrđivanje standarda izvješćivanja o održivosti kako je propisano stavkom 5. točkom (a).

Standardima izvješćivanja o održivosti, uzimajući u obzir predmet određenog standarda izvješćivanja o održivosti:

- (a) navode se informacije koje poduzeća trebaju objavljivati o sljedećim okolišnim čimbenicima:
 - i. ublažavanju klimatskih promjena, uključujući u pogledu područja primjene 1, područja primjene 2 i područja primjene 3 emisija stakleničkih plinova;

- ii. prilagodbi klimatskim promjenama;
 - iii. vodenim i morskim resursima;
 - iv. iskorištavanju resursa i kružnom gospodarstvu;
 - v. onečišćenju;
 - vi. bioraznolikosti i ekosustavima;
- (b) određuju se informacije koje poduzeća trebaju objavljivati o sljedećim socijalnim čimbenicima i čimbenicima u području ljudskih prava:
- i. jednakom postupanju i jednakim mogućnostima za sve, uključujući rodnu ravnopravnost i jednaku plaću za rad jednake vrijednosti, osposobljavanje i razvoj vještina, zapošljavanje i uključivanje osoba s invaliditetom, mjere protiv nasilja i uznemiravanja na radnom mjestu te raznolikost;
 - ii. radnim uvjetima, uključujući sigurno zaposlenje, radno vrijeme, primjerene plaće, socijalni dijalog, slobodu udruživanja, postojanje radničkih vijeća, kolektivno pregovaranje, uključujući udio radnika obuhvaćenih kolektivnim ugovorima, prava radnika na informiranje, savjetovanje i sudjelovanje, ravnoteža između poslovnog i privatnog života te zdravlje i sigurnost;

- iii. poštovanju ljudskih prava, temeljnih sloboda, demokratskih načela i standarda utvrđenih u Međunarodnoj povelji o ljudskim pravima i drugim temeljnim konvencijama UN-a o ljudskim pravima, uključujući Konvenciju UN-a o pravima osoba s invaliditetom, Deklaraciji UN-a o pravima autohtonih naroda, Deklaraciji Međunarodne organizacije rada o temeljnim načelima i pravima na radu te temeljnim konvencijama Međunarodne organizacije rada, Europskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, Europskoj socijalnoj povelji i Povelji Europske unije o temeljnim pravima;
- (c) navode se informacije koje poduzeća trebaju objavljivati o sljedećim upravljačkim čimbenicima:
- i. ulozi administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela poduzeća u pogledu pitanja održivosti, te njihovom sastavu, kao i njihovom stručnom znanju i vještinama u vezi s ispunjavanjem te uloge ili pristupu koji takva tijela imaju takvom stručnom znanju i vještinama;
 - ii. glavnim značajkama sustavâ unutarnje kontrole i upravljanja rizicima poduzeća, u vezi s postupkom izvješćivanja o održivosti i odlučivanja;

- iii. poslovnoj etici i korporativnoj kulturi, uključujući borbu protiv korupcije i podmićivanja, zaštitu zviždača te dobrobit životinja;
 - iv. aktivnostima i naporima poduzeća povezanim s izvršavanjem političkog utjecaja, uključujući njegove aktivnosti lobiranja;
 - v. upravljanju i kvaliteti odnosa s klijentima, dobavljačima i zajednicama na koje utječu djelatnosti poduzeća, uključujući prakse plaćanja, posebno kada je riječ o zakašnjelim plaćanjima malim i srednjim poduzećima.
3. Standardima izvješćivanja o održivosti navode se informacije usmjerene na budućnost, retrospektivne informacije, kvalitativne i kvantitativne informacije, prema potrebi, o kojima poduzeća trebaju izvješćivati.

4. U standardima izvješćivanja o održivosti uzimaju se u obzir poteškoće na koje poduzeća mogu naići pri prikupljanju informacija od aktera u cijelom njihovom lancu vrijednosti, posebno od onih koji ne podliježu zahtjevima izvješćivanja o održivosti utvrđenim člankom 19.a ili člankom 29.a te od dobavljača na tržištima u nastajanju i u gospodarstvima u usponu. U standardima izvješćivanja o održivosti utvrđuju se objave o lancima vrijednosti koje su razmjerne i relevantne za kapacitete i značajke poduzeća u lancima vrijednosti te za opseg i složenost djelatnosti, osobito one koje se odnose na poduzeća koja ne podliježu zahtjevima izvješćivanja o održivosti iz članka 19.a ili članka 29.a. U standardima izvješćivanja o održivosti ne utvrđuju se objave kojima bi se od poduzeća zahtijevalo da od malih i srednjih poduzeća u svojem lancu vrijednosti pribave informacije koje nadilaze informacije koje se objavljuju u skladu sa standardima izvješćivanja o održivosti za mala i srednja poduzeća iz članka 29.c.

Prvim podstavkom ne dovode se u pitanje zahtjevi Unije da poduzeća provode postupak dubinske analize.

5. Komisija pri donošenju delegiranih akata u skladu sa stavkom 1. u najvećoj mogućoj mjeri uzima u obzir:
- (a) rad globalnih inicijativa za utvrđivanje standarda izvješćivanja o održivosti i postojeće standarde i okvire za računovodstvo prirodnog kapitala i obračun stakleničkih plinova, odgovorno poslovno ponašanje, društveno odgovorno poslovanje i održivi razvoj;
 - (b) informacije koje sudionici na financijskom tržištu trebaju kako bi poštovali svoje obveze objavljivanja utvrđene Uredbom (EU) 2019/2088 i delegiranim aktima donesenima na temelju te uredbe;
 - (c) kriterije, pokazatelje i metodologije utvrđene u delegiranim aktima donesenima na temelju Uredbe (EU) 2020/852, uključujući kriterije tehničke provjere utvrđene u skladu s člankom 10. stavkom 3., člankom 11. stavkom 3., člankom 12. stavkom 2., člankom 13. stavkom 2., člankom 14. stavkom 2. i člankom 15. stavkom 2. te uredbe te zahtjeve za izvješćivanje utvrđene u delegiranom aktu donesenom na temelju članka 8. te uredbe;

- (d) zahtjeve za objavu koji se primjenjuju na administratore referentnih vrijednosti u izjavi o referentnoj vrijednosti i u metodologiji referentnih vrijednosti te minimalne standarde za razvoj referentnih vrijednosti EU-a za klimatsku tranziciju i referentnih vrijednosti EU-a usklađenih s Pariškim sporazumom u skladu s delegiranim uredbama Komisije (EU) 2020/1816*, (EU) 2020/1817** i (EU) 2020/1818***;
- (e) informacije određene u provedbenim aktima donesenima na temelju članka 434.a Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (f) Preporuku Komisije 2013/179/EU****;
- (g) Direktivu 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ****;
- (h) Uredbu (EU) 2021/1119;
- (i) Uredbu (EZ) br. 1221/2009 Europskog parlamenta i Vijeća *****;
- (j) Direktivu (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća *****.

Članak 29.c

Standardi izvješćivanja o održivosti za mala i srednja poduzeća

1. Komisija do 30. lipnja 2024. donosi delegirane akte u skladu s člankom 49. radi dopune ove Direktive utvrđivanjem standarda izvješćivanja o održivosti koji su proporcionalni i relevantni za kapacitete i značajke malih i srednjih poduzeća te za opseg i složenost njihovih aktivnosti. Tim standardima izvješćivanja o održivosti navode se informacije o kojima se za mala i srednja poduzeća iz članka 2. točke 1. podtočke (a) izvješćuje u skladu s člankom 19.a stavkom 6.

Zahtjevi za izvješćivanje utvrđeni u delegiranim aktima iz prvog podstavka stupaju na snagu najranije četiri mjeseca nakon što ih Komisija donese.

2. U standardima izvješćivanja o održivosti za mala i srednja poduzeća uzimaju se u obzir kriteriji utvrđeni u članku 29.b od stavka 2. do stavka 5. Njima se, u mjeri u kojoj je to moguće, navodi i struktura za iskazivanje tih informacija.

3. Komisija najmanje svake tri godine nakon datuma početka njihove primjene preispituje delegirane akte donesene u skladu s ovim člankom, uzimajući u obzir tehničke savjete EFRAG-a, i prema potrebi mijenja te delegirane akte kako bi se uzele u obzir relevantne promjene, uključujući promjene u pogledu međunarodnih standarda.

-
- * Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1816 od 17. srpnja 2020. o dopuni Uredbe (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu objašnjenja u izjavi o referentnoj vrijednosti o načinu na koji se okolišni, socijalni i upravljački čimbenici uzimaju u obzir u svakoj pruženoj i objavljenoj referentnoj vrijednosti (SL L 406, 3.12.2020., str. 1.).
- ** Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1817 od 17. srpnja 2020. o dopuni Uredbe (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu minimalnog sadržaja objašnjenja o načinu na koji se okolišni, socijalni i upravljački čimbenici uzimaju u obzir u metodologiji referentnih vrijednosti (SL L 406, 3.12.2020., str. 12.).
- *** Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1818 od 17. srpnja 2020. o dopuni Uredbe (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu minimalnih standarda za referentne vrijednosti EU-a za klimatsku tranziciju i referentne vrijednosti EU-a usklađene s Pariškim sporazumom (SL L 406, 3.12.2020., str. 17.).
- **** Preporuka Komisije 2013/179/EU od 9. travnja 2013. o uporabi zajedničkih metoda za mjerenje i priopćavanje rezultata o utjecaju proizvoda i organizacija na okoliš za vrijeme njihova životnog vijeka (SL L 124, 4.5.2013., str. 1.).

- ***** Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, 25.10.2003., str. 32.).
- ***** Uredba (EZ) br. 1221/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o dobrovoljnom sudjelovanju organizacija u sustavu upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja Zajednice (EMAS) te stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 761/2001 i odluka Komisije 2001/681/EZ i 2006/193/EZ (SL L 342, 22.12.2009., str. 1.).
- ***** Direktiva (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije (SL L 305, 26.11.2019., str. 17.).”;

9. umeće se sljedeće poglavlje:

„Poglavlje 6.b

Jedinstveni elektronički format za izvještavanje

Članak 29.d

Jedinstveni elektronički format za izvještavanje

1. Poduzeća koja podliježu zahtjevima iz članka 19.a ove Direktive izrađuju svoje izvješće posloводства u elektroničkom formatu za izvještavanje utvrđenom u članku 3. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/815* i opisno označavaju svoje izvješćivanje o održivosti, što uključuje objave utvrđene u članku 8. Uredbe (EU) 2020/852, u skladu s elektroničkim formatom za izvještavanje iz te delegirane uredbe.
2. Matična poduzeća koja podliježu zahtjevima iz članka 29.a pripremaju svoje konsolidirano izvješće posloводства u elektroničkom formatu za izvještavanje utvrđenom u članku 3. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/815 i opisno označavaju svoje izvješćivanje o održivosti, što uključuje objave utvrđene u članku 8. Uredbe (EU) 2020/852, u skladu s elektroničkim formatom za izvještavanje utvrđenim u toj delegiranoj uredbi.

* Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/815 od 17. prosinca 2018. o dopuni Direktive 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda za specifikaciju jedinstvenog elektroničkog formata za izvještavanje (SL L 143, 29.5.2019., str. 1.).”;

10. u članku 30. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da poduzeća u razumnom roku, koji ne prelazi 12 mjeseci od datuma bilance, objavljuju propisno odobrene godišnje financijske izvještaje i izvješće posloводства u elektroničkom formatu za izvještavanje iz članka 29.d ove Direktive ako je primjenjivo, zajedno s mišljenjem i izjavom koje je dostavio ovlašteni revizor ili revizorsko društvo iz članka 34. ove Direktive, kako je utvrđeno pravom svake države članice u skladu s glavom I. poglavljem III. Direktive (EU) 2017/1132 Europskog parlamenta i Vijeća *.

Države članice mogu zahtijevati od poduzeća koja podliježu člancima 19.a i 29.a da izvješće posloводства besplatno stave na raspolaganje javnosti na svojim internetskim stranicama. Ako poduzeće nema internetsku stranicu, države članice mogu od njega zahtijevati da na zahtjev stavi na raspolaganje pisani primjerak svojeg izvješća posloводства.

Ako neovisni pružatelj usluga provjere izrazi mišljenje iz članka 34. stavka 1. drugog podstavka točke (aa), to se mišljenje objavljuje zajedno s dokumentima iz prvog podstavka ovog stavka.

Države članice mogu, međutim, izuzeti poduzeća od obveze objavljivanja izvješća posloводства ako je primjerak cijelog takvog izvješća ili njegova dijela lako dostupan na zahtjev po cijeni koja nije viša od njegova administrativnog troška.

Izuzete utvrđeno u četvrtom podstavku ovog stavka ne primjenjuje se na poduzeća koja podliježu zahtjevima za izvješćivanje o održivosti iz članaka 19.a i 29.a.

* Direktiva (EU) 2017/1132 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o određenim aspektima prava društava (SL L 169, 30.6.2017., str. 46.).”;

11. u članku 33. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da članovi administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela poduzeća, djelujući u okviru nadležnosti koje su im dodijeljene na temelju nacionalnog prava, budu kolektivno obvezni osigurati da se sljedeći dokumenti sastavljaju i objavljuju u skladu sa zahtjevima ove Direktive i, prema potrebi, u skladu s međunarodnim računovodstvenim standardima donesenima u skladu s Uredbom (EZ) br. 1606/2002, Delegiranom uredbom (EU) 2019/815, standardima izvješćivanja o održivosti iz članka 29.b ili članka 29.c ove Direktive i u skladu sa zahtjevima iz članka 29.d ove Direktive:

- (a) godišnji financijski izvještaji, izvješće posloводства i izvješće o korporativnom upravljanju kad se dostavljaju zasebno; i
- (b) konsolidirani financijski izvještaji, konsolidirana izvješća posloводства i konsolidirano izvješće o korporativnom upravljanju kad se dostavljaju zasebno.”;

12. naslov poglavlja 8. zamjenjuje se sljedećim:

„Revizija i provjera izvješćivanja o održivosti”;

13. članak 34. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. drugi podstavak mijenja se kako slijedi:

i. točka (a) podtočka ii. zamjenjuje se sljedećim:

„ii. je li izvješće posloводства sastavljeno u skladu s primjenjivim pravnim odredbama, isključujući zahtjeve za izvješćivanju o održivosti utvrđene u članku 19.a ove Direktive;”;

ii. umeće se sljedeća točka:

„(aa) ako je primjenjivo, temelju postupka ograničene provjere daju mišljenje o usklađenosti izvješćivanja o održivosti sa zahtjevima iz ove Direktive, uključujući usklađenost izvješćivanja o održivosti sa standardima izvješćivanja o održivosti donesenima na temelju članka 29.b ili članka 29.c, postupak koji poduzeće provodi kako bi utvrdilo informacije u skladu s tim standardima izvješćivanja o održivosti i usklađenost sa zahtjevom za opisno označavanje izvješćivanja o održivosti u skladu s člankom 29.d, kao i o usklađenosti sa zahtjevima za izvješćivanje iz članka 8. Uredbe (EU) 2020/852;”;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Države članice mogu dopustiti da ovlaštene revizor ili revizorsko društvo koji nisu oni koji obavljaju zakonsku reviziju financijskih izvještaja daju mišljenje iz stavka 1. drugog podstavka točke (aa).”;

(c) dodaju se sljedeći stavci:

„4. Države članice mogu neovisnom pružatelju usluga provjere s poslovnim nastanom na njihovom državnom području dopustiti da dâ mišljenje iz stavka 1. drugog podstavka točke (aa), pod uvjetom da takav neovisni pružatelj usluga provjere podliježe zahtjevima koji su ekvivalentni onima utvrđenima u Direktivi 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća* u pogledu provjere izvješćivanja o održivosti kako je definirano u članku 2. točki 22. te direktive, a posebno zahtjevima u pogledu:

- (a) osposobljavanja i ispita, čime se osigurava da neovisni pružatelji usluga provjere steknu potrebno stručno znanje o izvješćivanju o održivosti i provjeri izvješćivanja o održivosti;
- (b) stalnog obrazovanja;
- (c) sustava osiguranja kvalitete;
- (d) profesionalne etike, neovisnosti, objektivnosti, povjerljivosti i službene tajne;

- (e) postavljanja i razrješavanja;
- (f) istražnih radnji i sankcija
- (g) organizacije rada neovisnog pružatelja usluga provjere, osobito u pogledu dostatnih resursa i osoblja te održavanja evidencije klijenata i spisa; i
- (h) izvješćivanja o nepravilnostima.

Ako neovisni pružatelj usluga provjere daje mišljenje iz stavka 1. drugog podstavka točke (aa), države članice osiguravaju da to mišljenje bude sastavljeno u skladu s člancima 26.a, 27.a i 28.a Direktive 2006/43/EZ i da, ako je primjenjivo, revizorski odbor ili poseban odbor ispituje i prati neovisnost neovisnog pružatelja usluga provjere u skladu s člankom 39. stavkom 6. točkom (e) Direktive 2006/43/EZ.

Države članice osiguravaju da neovisni pružatelji usluga provjere akreditirani prije 1. siječnja 2024. za provjeru izvješćivanja o održivosti u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 ne podliježu zahtjevima u pogledu osposobljavanja i ispita iz prvog podstavka točke (a) ovog stavka.

Države članice osiguravaju da neovisni pružatelji usluga provjere koji se 1. siječnja 2024. nalaze u postupku akreditacije u skladu s relevantnim nacionalnim zahtjevima ne podliježu zahtjevima u pogledu osposobljavanja i ispita iz prvog podstavka točke (a) s obzirom na provjeru izvješćivanja o održivosti pod uvjetom da dovrše taj postupak do 1. siječnja 2026.

Države članice osiguravaju da neovisni pružatelji usluga provjere iz trećeg i četvrtog podstavka steknu potrebno znanje o izvješćivanju o održivosti i provjeri izvješćivanja o održivosti i to putem zahtjeva o stalnom obrazovanju iz prvog podstavka točke (b).

Ako država članica u skladu s prvim podstavkom odluči dopustiti neovisnom pružatelju usluga provjere da dâ mišljenje iz stavka 1. drugog podstavka točke (aa), ona to dopušta i ovlaštenom revizoru koji nije revizor (odnosno više njih) koji obavlja zakonsku reviziju financijskih izvještaja, kako je predviđeno u stavku 3.

5. Država članica koja je iskoristila mogućnost predviđenu u stavku 4. („država članica domaćin”) od... [četiri godine nakon stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni] dopušta neovisnom pružatelju usluga provjere s poslovnim nastanom u državi članici koja nije država članica domaćin („matična država članica”) da obavljaju provjere izvješćivanja o održivosti.

Matična država članica odgovorna je za nadzor neovisnih pružatelja usluga provjere s poslovnim nastanom na njezinom državnom području, osim u slučaju da se država članica domaćin odlučila nadzirati provjeru izvješćivanja o održivosti koju obavljaju neovisni pružatelji usluga provjere na njezinu državnom području.

Ako država članica domaćin odluči nadzirati provjeru izvješćivanja o održivosti koju na njezinu državnom području obavljaju neovisni pružatelji usluga provjere registrirani u drugoj državi članici, država članica domaćin:

- (a) ne nameće takvim neovisnim pružateljima usluga provjere strože zahtjeve ili odgovornosti od onih koji se na temelju nacionalnih zakona zahtijevaju za provjeru izvješćivanja o održivosti koju provode neovisni pružatelji usluga provjere ili revizori s poslovnim nastanom u toj državi članici domaćinu; i

- (b) obavješćuje druge države članice o svojoj odluci da nadzire provjeru izvješćivanja o održivosti koju obavljaju neovisni pružatelji usluga provjere s poslovnim nastanom u drugim državama članicama.
6. Države članice osiguravaju da se, ako se pravom Unije zahtijeva da elemente izvješćivanja o održivosti poduzeća verificira akreditirana neovisna treća strana, izvješće akreditirane neovisne treće strane stavi na raspolaganje kao prilog izvješću posloводства ili na drugi javno dostupan način.

* Direktiva 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o zakonskim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja, kojom se mijenjaju direktive Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ i stavlja izvan snage Direktiva Vijeća 84/253/EEZ (SL L 157, 9.6.2006., str. 87.).”;

14. umeće se sljedeće poglavlje:

„Poglavlje 9.a

Izvješćivanje u odnosu na poduzeća iz trećih zemalja

Članak 40.a

Izvješća o održivosti u odnosu na poduzeća iz trećih zemalja

1. Država članica zahtijeva da poduzeće kći s poslovnim nastanom na njezinom državnom području, na čije se krajnje matično poduzeće primjenjuje pravo treće zemlje, objavi i stavi na raspolaganje izvješće o održivosti koje obuhvaća informacije navedene u članku 29.a stavku 2. točki (a) podtočkama od iii. do vi., točkama od (b) do (f) i, prema potrebi, točki (h) na razini grupe tog krajnjeg matičnog poduzeća iz treće zemlje.

Prvi podstavak primjenjuje se samo na velika poduzeća kćeri i na mala i srednja poduzeća kćeri, osim mikropoduzeća, koja su subjekti od javnog interesa kako su definirani u članku 2. točki 1. podtočki (a).

Država članica zahtijeva da podružnica koja se nalazi na njezinom državnom području i koja je podružnica poduzeća na koje se primjenjuje pravo treće zemlje te koja nije dio grupe ili je u konačnici drži poduzeće osnovano u skladu s pravom treće zemlje objavljuje i stavlja na raspolaganje izvješće o održivosti koje obuhvaća informacije navedene u članku 29.a stavku 2. točki (a) podtočkama od iii. do vi., točkama od (b) do (f) i, prema potrebi, točki (h), na razini grupe ili, ako to nije primjenjivo, na pojedinačnoj razini poduzeća iz treće zemlje.

Pravilo iz trećeg podstavka primjenjuje se na podružnicu samo ako poduzeće iz treće zemlje nema poduzeće kći kako je navedeno u prvom podstavku i ako je podružnica ostvarila neto prihod veći od 40 milijuna EUR u prethodnoj financijskoj godini.

Prvi i treći podstavak primjenjuju se na poduzeća kćeri ili podružnice navedene u tim podstavcima samo ako je poduzeće iz treće zemlje na svojoj razini grupe ili, ako to nije primjenjivo, na pojedinačnoj razini, ostvarilo neto prihod veći od 150 milijuna EUR u Uniji u svakoj od posljednje dvije uzastopne financijske godine.

Države članice mogu zahtijevati od poduzeća kćeri ili podružnica iz prvog i trećeg podstavka da im dostave informacije o neto prihodu koji su poduzeća iz trećih zemalja ostvarila na njihovom državnom području i u Uniji.

2. Države članice zahtijevaju da izvješće o održivosti koje dostavlja poduzeće kći ili podružnica iz stavka 1. bude sastavljeno u skladu sa standardima donesenima na temelju članka 40.b.

Odstupajući od prvog podstavka ovog stavka, izvješće o održivosti iz stavka 1. ovog članka može se sastaviti u skladu sa standardima izvješćivanja o održivosti donesenima u skladu s člankom 29.b ili na način jednak tim standardima izvješćivanja o održivosti, kako je utvrđeno u skladu s provedbenim aktom o ekvivalentnosti standarda izvješćivanja donesenim u skladu s člankom 23. stavkom 4. trećim podstavkom Direktive 2004/109/EZ.

Ako informacije koje su potrebne za sastavljanje izvješća o održivosti iz prvog podstavka ovog stavka nisu dostupne, poduzeće kći ili podružnica iz stavka 1. traže od poduzeća iz treće zemlje da im pruži sve informacije koje su im potrebne za ispunjavanje njihovih obveza.

U slučaju da sve tražene informacije ne budu dostavljene, poduzeće kći ili podružnica iz stavka 1. sastavlja, objavljuje i stavlja na raspolaganje izvješće o održivosti iz stavka 1. koje sadržava sve informacije koje posjeduje, koje je pribavila ili prikupila te daje izjavu u kojoj navodi da poduzeće iz treće zemlje nije stavilo na raspolaganje potrebne informacije.

3. Države članice zahtijevaju da se izvješće o održivosti iz stavka 1. objavi s priloženim mišljenjem o provjeri koje je dala jedna ili više osoba ili jedno ili više društava koji su ovlašteni za davanje mišljenja o provjeri izvješćivanja o održivosti na temelju nacionalnog prava poduzeća iz treće zemlje ili nacionalnog prava države članice.

U slučaju da poduzeće iz treće zemlje ne dostavi mišljenje o provjeri u skladu s prvim podstavkom, poduzeće kći ili podružnica daje izjavu u kojoj navodi da poduzeće iz treće zemlje nije stavilo na raspolaganje potrebno mišljenje o provjeri.

4. Države članice mogu na godišnjoj razini obavješćivati Komisiju o poduzećima kćerima ili podružnicama poduzeća iz trećih zemalja koje su ispunile zahtjev za objavljivanje iz članka 40.d te o slučajevima u kojima je izvješće objavljeno, ali je poduzeće kći ili podružnica postupilo u skladu sa stavkom 2. četvrtim podstavkom ovog članka. Komisija na svojoj internetskoj stranici objavljuje popis poduzeća iz trećih zemalja koja objave izvješće o održivosti.

Članak 40.b

Standardi izvješćivanja o održivosti za poduzeća iz trećih zemalja

Komisija do 30. lipnja 2024. donosi delegirani akt u skladu s člankom 49. za dopunu ove Direktive radi utvrđivanja standarda izvješćivanja o održivosti za poduzeća iz trećih zemalja kojima se navode informacije koje se uključuju u izvješća o održivosti iz članka 40.a.

Članak 40.c

Odgovornost za sastavljanje, objavljivanje i stavljanje na raspolaganje izvješća o održivosti u odnosu na poduzeća iz trećih zemalja

Države članice osiguravaju da su podružnice poduzeća iz trećih zemalja odgovorne za osiguravanje da, u skladu s njihovim saznanjima i sposobnostima, njihovo izvješće o održivosti bude sastavljeno u skladu s člankom 40.a i da se to izvješće objavi i stavi na raspolaganje u skladu s člankom 40.d.

Države članice osiguravaju da članovi administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela poduzeća kćeri iz članka 40.a budu kolektivno odgovorni za osiguravanje, u skladu s njihovim saznanjima i sposobnostima, da je njihovo izvješće o održivosti sastavljeno u skladu s člankom 40.a i da se to izvješće objavi i stavi na raspolaganje u skladu s člankom 40.d.

Članak 40.d

Objava

1. Poduzeća kćeri i podružnice iz članka 40.a stavka 1. ove Direktive objavljuju svoje izvješće o održivosti, zajedno s mišljenjem o provjeri i, ako je primjenjivo, izjavom iz članka 40.a stavka 2. četvrtog podstavka ove Direktive u roku od 12 mjeseci od datuma bilance za financijsku godinu za koju se izvješće sastavlja, kako je predvidjela svaka država članica, u skladu s člancima od 14. do 28. Direktive (EU) 2017/1132 i, prema potrebi, u skladu s člankom 36. te direktive.
2. Ako izvješće o održivosti zajedno s mišljenjem o provjeri i, ako je primjenjivo, izjavom, koji su objavljeni u skladu sa stavkom 1. ovog članka, nisu besplatno dostupni javnosti na internetskim stranicama registra iz članka 16. Direktive (EU) 2017/1132, države članice osiguravaju da izvješće o održivosti zajedno s mišljenjem o provjeri i, ako je primjenjivo, zajedno s izjavom koje objavljuju poduzeća u skladu sa stavkom 1. ovog članka, budu besplatno dostupni javnosti na barem jednom službenom jeziku Unije najkasnije 12 mjeseci nakon datuma bilance za financijsku godinu za koju je izvješće sastavljeno, na internetskoj stranici poduzeća kćeri ili podružnice kako je navedeno u članku 40.a stavku 1. ove Direktive.”;

15. naslov poglavlja 11. zamjenjuje se sljedećim:

„Poglavlje 11.
Prijelazne i završne odredbe”;

16. umeće se sljedeći članak:

„*Članak 48.i*
Prijelazne odredbe

1. Države članice do... [sedam godina od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni] dozvoljavaju poduzeću kćeri u Uniji koje podliježe članku 19.a ili članku 29.a i na čije se matično poduzeće ne primjenjuje pravo države članice, da izradi konsolidirano izvješćivanje o održivosti, u skladu sa zahtjevima iz članka 29.a, koje uključuje sva poduzeća kćeri u Uniji takvog matičnog poduzeća, koja podliježu članku 19.a ili članku 29.a.

Države članice do ... [sedam godina od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni] dozvoljavaju da konsolidirano izvješćivanje o održivosti iz prvog podstavka ovog stavka uključuje objave utvrđene u članku 8. Uredbe (EU) 2020/852, koje obuhvaćaju aktivnosti koje obavljaju sva poduzeća kćeri u Uniji relevantnog matičnog poduzeća iz prvog podstavka ovog stavka koja podliježu članku 19.a ili članku 29.a ove Direktive.

2. Poduzeće kći u Uniji iz stavka 1. jedno je od poduzeća kćeri u Uniji grupe koje je ostvarilo najveći prihod u Uniji tijekom najmanje jedne od prethodnih pet financijskih godina, ako je primjenjivo na konsolidiranoj osnovi.
3. Konsolidirano izvješćivanje o održivosti iz stavka 1. ovog članka objavljuje se u skladu s člankom 30.
4. Za potrebe izuzeća utvrđenog u članku 19.a stavku 9. i članku 29.a stavku 8., izvješćivanje u skladu sa stavkom 1. ovog članka smatra se izvješćivanjem matičnog poduzeća na razini grupe u pogledu poduzeća uključenih u konsolidaciju. Smatra se da izvješćivanje u skladu sa stavkom 1. drugim podstavkom ovog članka ispunjava uvjete iz članka 19.a stavka 9. drugog podstavka točke (c) odnosno članka 29.a stavka 8. drugog podstavka točke (c).”;

17. članak 49. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

- „2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 1. stavka 2., članka 3. stavka 13., članaka 29.b, 29.c i 40.b i članka 46. stavka 2. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od ... [datum stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni]. Komisija izrađuje izvještaj o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 1. stavka 2., članka 3. stavka 13., članaka 29.b, 29.c i 40.b i članka 46. stavka 2. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji datum naveden u toj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„3.b Pri donošenju delegiranih akata na temelju članka 29.b i 29.c Komisija uzima u obzir tehničke savjete EFRAG-a, pod sljedećim uvjetima:

- (a) takvi su savjeti razvijeni uz odgovarajući propisani postupak, javni nadzor i transparentnost, uz stručno znanje i uravnoteženo sudjelovanje relevantnih dionika te uz dostatno javno financiranje kako bi se osigurala njihova neovisnost, te na temelju programa rada o kojem se savjetovalo s Komisijom;
- (b) takvi savjeti popraćeni su analizama troškova i koristi koje uključuju analize učinaka tehničkih savjeta na pitanja održivosti;
- (c) takvi savjeti popraćeni su pojašnjenjem o tome na koji način uzimaju u obzir elemente navedene u članku 29.b stavku 5.;
- (d) sudjelovanje u radu EFRAG-a na tehničkoj razini temelji se na stručnom znanju u području izvješćivanja o održivosti i nije uvjetovano financijskim doprinosom.

Točkama (a) i (d) ne dovodi se u pitanje sudjelovanje javnih tijela i nacionalnih organizacija za utvrđivanje normi u tehničkom radu EFRAG-a.

Popratni dokumenti za tehničke savjete EFRAG-a dostavljaju se zajedno s tim tehničkim savjetima.

Komisija se savjetuje zajednički sa Stručnom skupinom država članica za održivo financiranje iz članka 24. Uredbe (EU) 2020/852 i računovodstvenim regulatornim odborom iz članka 6. Uredbe (EZ) br. 1606/2002 o nacrtima delegiranih akata prije njihova donošenja kako je navedeno u člancima 29.b i 29.c ove Direktive.

Komisija traži mišljenje Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala (ESMA), Europskog nadzornog tijela za bankarstvo (EBA) i Europskog nadzornog tijela za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje (EIOPA) o tehničkim savjetima koje dostavi EFRAG, posebno u pogledu njihove usklađenosti s Uredbom (EU) 2019/2088 i delegiranim aktima donesenima na temelju te uredbe. ESMA, EBA i EIOPA dostavljaju svoja mišljenja u roku od dva mjeseca od dana primitka zahtjeva Komisije.

Komisija se savjetuje i s Europskom agencijom za okoliš, Agencijom Europske unije za temeljna prava, Europskom središnjom bankom (ESB), Odborom europskih tijela za nadzor revizije (CEAOB) i Platformom za održivo financiranje uspostavljenom na temelju članka 20. Uredbe (EU) 2020/852 o tehničkim savjetima koje dostavi EFRAG prije donošenja delegiranih akata iz članaka 29.b i 29.c ove Direktive. Ako neko od tih tijela odluči dostaviti mišljenje, dužno je to učiniti u roku od dva mjeseca od datuma savjetovanja Komisije.”;

(c) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Delegirani akt donesen na temelju članka 1. stavka 2., članka 3. stavka 13., članaka 29.b, 29.c ili 40.b ili članka 46. stavka 2. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.”.

Članak 2.
Izmjene Direktive 2004/109/EZ

Direktiva 2004/109/EZ mijenja se kako slijedi:

1. u članku 2. stavku 1. dodaje se sljedeća točka:

„(r) „izvješćivanje o održivosti” znači izvješćivanje o održivosti kako je definirano u članku 2. točki 18. Direktive 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća*.

* Direktiva 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o godišnjim financijskim izvještajima, konsolidiranim financijskim izvještajima i povezanim izvješćima za određene vrste poduzeća, o izmjeni Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ (SL L 182, 29.6.2013., str. 19.).”;

2. članak 4. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) izjava odgovornih osoba izdavatelja, čija su imena i funkcije koje obnašaju jasno navedeni, kojima potvrđuju da, prema njihovim saznanjima, financijski izvještaji, sastavljeni uz primjenu odgovarajućih računovodstvenih standarda, pružaju istinit i pošten prikaz imovine, obveza, financijskog položaja i dobiti ili gubitaka izdavatelja i svih društava uključenih u konsolidaciju te da izvješće posloводства uključuje pošten pregled razvoja i rezultata poslovanja te položaj izdavatelja i svih društava uključenih u konsolidaciju, zajedno s opisom osnovnih rizika i neizvjesnosti kojima su izloženi i, prema potrebi, da je sastavljeno u skladu sa standardima izvješćivanja o održivosti iz članka 29.b Direktive 2013/34/EU i specifikacijama donesenima na temelju članka 8. stavka 4. Uredbe (EU) 2020/852 Europskog parlamenta i Vijeća* .

* Uredba (EU) 2020/852 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2020. o uspostavi okvira za olakšavanje održivih ulaganja i izmjeni Uredbe (EU) 2019/2088 (SL L 198, 22.6.2020., str. 13).”;

(b) stavci 4. i 5. zamjenjuju se sljedećim:

„4. Revizija financijskih izvještaja provodi se u skladu s člankom 34. stavkom 1. prvim podstavkom i člankom 34. stavkom 2. Direktive 2013/34/EU.

Ovlašteni revizor dostavlja mišljenje i izjavu o izvješću posloводства iz članka 34. stavka 1. drugog podstavka točaka (a) i (b) i članka 34. stavka 2. Direktive 2013/34/EU.

Revizorsko izvješće iz članka 28. Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća*, koje je potpisala osoba odnosno osobe odgovorne za obavljanje rada iz članka 34. stavaka 1. i 2. Direktive 2013/34/EU, u cijelosti se javno objavljuje zajedno s godišnjim financijskim izvještajem.

Ako je primjenjivo, mišljenje o provjeri izvješćivanju o održivosti daje se u skladu s člankom 34. stavkom 1. drugim podstavkom točkom (aa) i člankom 34. stavcima od 2. do 5. Direktive 2013/34/EU.

Izvješće o provjeri izvješćivanja o održivosti iz članka 28.a Direktive 2006/43/EZ se u cijelosti se javno objavljuje zajedno s godišnjim financijskim izvještajem.

5. Izvješće posloводства sastavlja se u skladu s člancima 19., 19.a, 20. i člankom 29.d stavkom 1. Direktive 2013/34/EU te uključuje specifikacije donesene u skladu s člankom 8. stavkom 4. Uredbe (EU) 2020/852, kada ga sastavljaju poduzeća navedena u tim odredbama.

U slučajevima kad je izdavatelj obvezan sastavljati konsolidirane financijske izvještaje, konsolidirano izvješće posloводства sastavlja se u skladu s člancima 29. i 29.a te člankom 29.d stavkom 2. Direktive 2013/34/EU te uključuje specifikacije donesene u skladu s člankom 8. stavkom 4. Uredbe (EU) 2020/852, kada ga sastavljaju poduzeća navedena u tim odredbama.

* Direktiva 2006/43/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o zakonskim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja, kojom se mijenjaju direktive Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ i stavlja izvan snage Direktiva Vijeća 84/253/EEZ (SL L 157, 9.6.2006., str. 87.).”;

3. članak 23. stavak 4. mijenja se kako slijedi:

(a) treći i četvrti podstavak zamjenjuju se sljedećim:

„Komisija u skladu s postupkom iz članka 27. stavka 2. ove Direktive donosi potrebne odluke o ekvivalentnosti računovodstvenih standarda pod uvjetima utvrđenima u članku 30. stavku 3. ove Direktive i ekvivalentnosti standarda izvješćivanja o održivosti kako je navedeno u članku 29.b Direktive 2013/34/EU koje primjenjuju izdavatelji iz trećih zemalja. Ako odluči da računovodstveni standardi ili standardi izvješćivanja o održivosti treće zemlje nisu ekvivalentni, Komisija dotičnim izdavateljima može dopustiti da nastave upotrebljavati takve standarde tijekom odgovarajućeg prijelaznog razdoblja.

U kontekstu trećeg podstavka ovog stavka, Komisija delegiranim aktima donesenima u skladu s člankom 27. stavcima 2.a, 2.b i 2.c i podložno uvjetima utvrđenima u člancima 27.a i 27.b donosi mjere za uspostavljanje općih kriterija ekvivalentnosti u pogledu računovodstvenih standarda i standarda izvješćivanja o održivosti koji su relevantni za izdavatelje iz više od jedne zemlje.”;

(b) dodaje se sljedeći podstavak:

„Kriterijima koje Komisija primjenjuje pri ocjeni ekvivalentnosti standarda izvješćivanja o održivosti koje upotrebljavaju izdavatelji iz trećih zemalja iz trećeg podstavka osigurava se barem sljedeće:

- (a) da standardi izvješćivanja o održivosti zahtijevaju da poduzeća objavljuju informacije o pitanjima u području okoliša, socijalnim i čimbenicima upravljanja;
- (b) da standardi izvješćivanja o održivosti zahtijevaju da poduzeća objavljuju informacije potrebne za razumijevanje učinaka na pitanja održivosti i informacije potrebne za razumijevanje učinaka pitanja održivosti na razvoj, poslovne rezultate i položaj.”;

4. umeće se sljedeći članak:

„Članak 28.d

Smjernice ESMA-e

Nakon savjetovanja s Europskom agencijom za okoliš i Agencijom Europske unije za temeljna prava, ESMA izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1095/2010 o nadzoru izvješćivanja o održivosti koji provode nadležna nacionalna tijela.”.

Članak 3.
Izmjene Direktive 2006/43/EZ

Direktiva 2006/43/EZ mijenja se kako slijedi:

1. članak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 1.

Predmet

Ovom se Direktivom utvrđuju pravila o zakonskoj reviziji godišnjih i konsolidiranih financijskih izvještaja te provjeri godišnjeg i konsolidiranog izvješćivanja o održivosti.”;

2. članak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) točke od 2. do 6. zamjenjuju se sljedećim:

„2. „ovlašteni revizor” znači fizička osoba kojoj je u skladu s ovom Direktivom izdano odobrenje nadležnih tijela države članice za obavljanje zakonskih revizija i, ako je primjenjivo, provjere izvješćivanja o održivosti;

3. „revizorsko društvo” znači pravna osoba ili neki drugi subjekt, bez obzira na njegov pravni oblik, kojem je u skladu s ovom Direktivom izdano odobrenje nadležnih tijela države članice za obavljanje zakonskih revizija i, ako je primjenjivo, provjere izvješćivanja o održivosti;

4. „subjekt za obavljanje revizije u trećim zemljama” znači subjekt, bez obzira na njegov pravni oblik, koji obavlja revizije godišnjih ili konsolidiranih financijskih izvještaja ili, ako je primjenjivo, provjeru izvješćivanja o održivosti poduzeća osnovanog u trećoj zemlji, osim subjekta koji je registriran kao revizorsko društvo u bilo kojoj državi članici kao rezultat odobrenja u skladu s člankom 3.;
 5. „revizor iz treće zemlje” znači fizička osoba koja obavlja revizije godišnjih ili konsolidiranih financijskih izvještaja ili, ako je primjenjivo, provjeru izvješćivanja o održivosti poduzeća osnovanog u trećoj zemlji, osim osobe koja je registrirana kao ovlaštenu revizor u bilo kojoj državi članici kao rezultat odobrenja u skladu s člancima 3. i 44.;
 6. „revizor grupe” znači ovlaštenu revizor ili revizori odnosno revizorsko društvo ili revizorska društva koji obavljaju zakonsku reviziju konsolidiranih financijskih izvještaja ili, ako je primjenjivo, provjeru konsolidiranog izvješćivanja o održivosti;”;
- (b) umeće se sljedeća točka:

„16.a „glavni partner(i) za održivost” znači:

- (a) ovlaštenu revizor(i) koje(g) revizorsko društvo odredi za sudjelovanje u obavljanju određenog postupka provjere u pogledu izvješćivanja o održivosti kao glavnu odgovornu osobu za obavljanje provjere izvješćivanja o održivosti u ime revizorskog društva; ili

- (b) u slučaju provjere konsolidiranog izvješćivanja o održivosti, barem ovlašteni revizor(i) koje(g) revizorsko društvo odredi kao glavne odgovorne za obavljanje provjere izvješćivanja o održivosti na razini grupe i ovlašteni revizor(i) koji su određeni kao glavni odgovorni na razini glavnih ovisnih društava; ili
 - (c) ovlašteni revizor(i) koji potpisuje (potpisuju) izvješće o provjeri izvješćivanja o održivosti iz članka 28.a;”;
- (c) dodaju se sljedeće točke:
- „21. „izvješćivanje o održivosti” znači izvješćivanje o održivosti kako je definirano u članku 2. točki 18. Direktive 2013/34/EU;
 - 22. „provjera izvješćivanja o održivosti” znači provođenje postupaka čiji je rezultat mišljenje koje daje ovlašteni revizor ili revizorsko društvo u skladu s člankom 34. stavkom 1. drugim podstavkom točkom (aa) i člankom 34. stavkom 2. Direktive 2013/34/EU;

23. „neovisni pružatelj usluga provjere” znači tijelo za ocjenjivanje sukladnosti akreditirano u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća* za određenu djelatnost ocjene sukladnosti iz članka 34. stavka 1. drugog podstavka točke (aa) Direktive 2013/34/EU.

* Uredba (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditaciju i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 339/93 (SL L 218, 13.8.2008., str. 30.).”;

3. članak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 6.

Obrazovne kvalifikacije

1. Ne dovodeći u pitanje članak 11., fizičkoj se osobi može odobriti obavljanje zakonske revizije samo ako je završila stupanj obrazovanja potreban za upis na sveučilište ili postigla ekvivalentnu razinu obrazovanja, a potom završila tečaj teorijskog osposobljavanja, zaključila praktično osposobljavanje i položila stručni ispit koji odgovara završnom ispitu na sveučilištu ili ispitu ekvivalentne razine, a koji je organizirala ili koji priznaje država članica o kojoj je riječ.

2. Fizička osoba može, uz odobrenje za obavljanje zakonskih revizija iz stavka 1. ovog članka, dobiti odobrenje i za obavljanje provjere izvješćivanja o održivosti ako su ispunjeni dodatni posebni zahtjevi iz članka 7. stavka 2., članka 8. stavka 3., članka 10. stavka 1. drugog podstavka i članka 14. stavka 2. četvrtog podstavka ove Direktive.
3. Nadležna tijela iz članka 32. međusobno surađuju s ciljem postizanja usklađenja zahtjeva određenih u ovom članku. Pri takvoj suradnji nadležna tijela uzimaju u obzir kretanja u obavljanju revizije i revizorskoj struci te posebno usklađenje koje je već postignuto u struci. Ona surađuju s Odborom europskih tijela za nadzor revizije (CEAOB) i nadležnim tijelima iz članka 20. Uredbe (EU) br. 537/2014 ako je takvo usklađenje povezano sa zakonskom revizijom i provjerom izvješćivanja o održivosti subjekata od javnog interesa.”;

4. članak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 7.

Stručni ispit

1. Stručni ispit iz članka 6. jamči potrebnu razinu teorijskog znanja o područjima relevantnim za zakonsku reviziju te sposobnost primjene tog znanja u praksi. Barem dio tog ispita provodi se u pisanom obliku.
2. Kako bi ovlaštenu revizor dobio odobrenje i za obavljanje provjere izvješćivanja o održivosti, stručni ispit iz članka 6. jamči potrebnu razinu teorijskog znanja o područjima relevantnima za provjeru izvješćivanja o održivosti te sposobnost primjene tog znanja u praksi. Barem dio tog ispita provodi se u pisanom obliku.”;

5. u članku 8. dodaje se sljedeći stavak:

„3. Kako bi ovlaštteni revizor dobio odobrenje i za obavljanje provjere izvješćivanja o održivosti, provjera teorijskog znanja iz stavka 1. također obuhvaća barem sljedeća područja:

- (a) pravne zahtjeve i standarde izvješćivanja vezane uz pripremu godišnjeg i konsolidiranog izvješćivanja o održivosti;
- (b) analizu održivosti;
- (c) postupke dubinske analize u pogledu pitanja održivosti;
- (d) pravne zahtjeve i standarde provjere za izvješćivanje o održivosti iz članka 26.a.”;

6. u članku 10. stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Kako bi ovlaštteni revizor ili polaznik dobio odobrenje i za obavljanje provjere izvješćivanja o održivosti, najmanje osam mjeseci praktičnog osposobljavanja navedenog u prvom podstavku mora biti u području provjere godišnjeg i konsolidiranog izvješćivanja o održivosti ili drugih usluga povezanih s održivosti.”;

7. članak 12. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 12.

Kombinacija praktičnog osposobljavanja i teorijske izobrazbe

1. Države članice mogu predvidjeti da se vrijeme teorijske izobrazbe u područjima iz članka 8. stavaka 1. i 2. smatra razdobljem rada u struci iz članka 11. pod uvjetom da je takva izobrazba potvrđena ispitom koji država članica priznaje. Takva izobrazba ne smije trajati kraće od jedne godine te se na istoj osnovi razdoblju rada u struci smiju pribrojiti najviše četiri godine rada.
2. Razdoblje rada u struci i praktičnog osposobljavanja ne smije biti kraće od trajanja tečaja teorijske izobrazbe zajedno s praktičnim osposobljavanjem iz članka 10. stavka 1. prvog podstavka.”;

8. u članku 14. stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„Kako bi ovlašteni revizor dobio odobrenje i za obavljanje provjere izvješćivanja o održivosti, provjera osposobljenosti iz prvog podstavka obuhvaća odgovarajuće znanje ovlaštenog revizora o zakonima i propisima države članice domaćina u mjeri u kojoj je to relevantno za provjeru izvješćivanja o održivosti.”;

9. umeće se sljedeći članak:

„Članak 14.a

Ovlašteni revizori kojima je izdano odobrenje ili su priznati prije 1. siječnja 2024. i osobe koje prolaze postupak odobrenja za ovlaštene revizore 1. siječnja 2024.

Države članice osiguravaju da ovlašteni revizori kojima je izdano odobrenje ili su priznati za obavljanje zakonskih revizija prije 1. siječnja 2024. ne podliježu zahtjevima iz članka 7. stavka 2., članka 8. stavka 3., članka 10. stavka 1. drugog podstavka i članka 14. stavka 2. četvrtog podstavka.

Države članice osiguravaju da osobe u odnosu na koje je 1. siječnja 2024. u tijeku postupak odobravanja koji je predviđen u člancima od 6. do 14. ne podliježu zahtjevima iz članka 7. stavka 2., članka 8. stavka 3., članka 10. stavka 1. drugog podstavka i članka 14. stavka 2. četvrtog podstavka, pod uvjetom da taj postupak dovrše do 1. siječnja 2026.

Države članice osiguravaju da ovlašteni revizori kojima je odobrenje izdano prije 1. siječnja 2026., a koji žele obavljati provjere izvješćivanja o održivosti, steknu potrebno znanje o izvješćivanju o održivosti i provjeri izvješćivanja o održivosti, uključujući područja navedena u članku 8. stavku 3., primjenom zahtjeva o stalnom obrazovanju iz članka 13.”;

10. članak 16. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Što se tiče ovlaštenih revizora, javni registar, kao minimum, mora sadržavati sljedeće informacije:

- (a) ime, adresu i broj registracije;
- (b) ako je primjenjivo, ime, adresu, adresu internetske stranice i broj registracije revizorskog društva (društava) kod koje (kojih) je zaposlen ovlašten revizor ili s kojim (kojima) je povezan partnerskim odnosom ili na neki drugi način;
- (c) je li ovlaštenom revizoru izdano odobrenje i za obavljanje provjere izvješćivanja o održivosti;
- (d) sve ostale registracije kao ovlašten revizor pri nadležnim tijelima drugih država članica i kao revizor u trećim zemljama, uključujući naziv (nazive) tijela (tijelâ) za registraciju i, ako je primjenjivo, broj (brojeve) registracije, te naznaku odnosi li se dotična registracija na financijsku reviziju, provjeru izvješćivanja o održivosti ili oboje.”;

(b) u stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„U registru se navodi jesu li revizori iz trećih zemalja navedeni u prvom podstavku registrirani za obavljanje financijske revizije, provjeru izvješćivanja o održivosti ili oboje.”;

11. članak 17. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) ime i broj registracije svih ovlaštenih revizora koji su zaposleni u revizorskom društvu ili povezani partnerskim odnosom ili na neki drugi način s revizorskim društvom te naznaku je li im izdano i odobrenje za obavljanje provjere izvješćivanja o održivosti.”;

(b) u stavku 1., točka (i) zamjenjuje se sljedećim:

„(i) sve ostale registracije kao revizorsko društvo pri nadležnim tijelima drugih država članica i kao subjekt za obavljanje revizije u trećim zemljama, uključujući naziv (nazive) tijela (tijelâ) za registraciju i, ako je primjenjivo, broj (brojeve) registracije, te naznaku odnosi li se dotična registracija na financijsku reviziju, provjeru izvješćivanja o održivosti ili oboje.”;

(c) u stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„U registru se navodi jesu li subjekti za obavljanje revizije u trećim zemljama koji su navedeni u prvom podstavku registrirani za obavljanje zakonske revizije, provjeru izvješćivanja o održivosti ili oboje.”;

12. članak 24.b mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice dužne su osigurati da revizorsko društvo pri obavljanju zakonske revizije odredi barem jednog glavnog partnera za reviziju. Revizorsko društvo glavnom partneru ili partnerima za reviziju stavlja na raspolaganje dostatne resurse i osoblje koje posjeduje potrebnu stručnosti i vještine kako bi na primjeren način moglo obavljati svoje dužnosti.

Države članice osiguravaju da revizorsko društvo koje obavlja provjeru izvješćivanja o održivosti odredi najmanje jednog glavnog partnera za održivost, koji smije biti glavni partner za reviziju ili jedan od tih partnera. Revizorsko društvo glavnom partneru ili partnerima za održivost stavlja na raspolaganje dostatne resurse i osoblje koje posjeduje potrebnu stručnost i vještine kako bi na primjeren način moglo obavljati svoje dužnosti.

Osiguranje kvalitete revizije i kvalitete provjere, neovisnost i stručnost glavni su kriteriji na temelju kojih revizorsko društvo bira glavnog partnera ili partnere za reviziju i, ako je to primjenjivo, glavnog partnera ili partnere za održivost koje treba odrediti.

Glavni partner ili partneri za reviziju aktivno sudjeluju u obavljanju zakonske revizije. Glavni partner za održivost aktivno sudjeluje u obavljanju provjere izvješćivanja o održivosti.”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„2.a Pri obavljanju provjere izvješćivanja o održivosti ovlašteni revizor dužan je tome posvetiti dovoljno vremena i angažirati dovoljno resursa za omogućavanje primjerenog obavljanja dužnosti.”;

(c) u stavku 4. točke (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:

„(b) u slučaju revizorskog društva, ime odnosno imena glavnog partnera ili partnerâ za reviziju i, ako je to primjenjivo, ime odnosno imena glavnog partnera ili partnerâ za održivost;

(c) naknade zaračunate za usluge zakonske revizije, naknade zaračunate za provjeru izvješćivanja o održivosti te naknade zaračunate za druge usluge u svakoj financijskoj godini.”;

(d) umeće se sljedeći stavak:

„5.a Ovlašteni revizor ili revizorsko društvo otvaraju spis o provjeri za svaki postupak provjere u pogledu izvješćivanja o održivosti.

Ovlašteni revizor ili revizorsko društvo evidentiraju barem podatke zabilježene na temelju članka 22.b u pogledu provjere izvješćivanja o održivosti.

Ovlašteni revizor ili revizorsko društvo zadržavaju sve druge podatke i dokumente koji su važni za izvješće o provjeri izvješćivanja o održivosti iz članka 28.a i za praćenje usklađenosti s ovom Direktivom i drugim primjenjivim pravnim zahtjevima u pogledu provjere izvješćivanja o održivosti.

Spis o provjeri zatvara se najkasnije 60 dana nakon datuma potpisivanja izvješća o provjeri izvješćivanja o održivosti iz članka 28.a.

Ako isti ovlašteni revizor obavlja zakonsku reviziju godišnjih financijskih izvještaja i provjeru izvješćivanja o održivosti, spis o provjeri može se uključiti u revizorski spis.”;

(e) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„Ovlašteni revizor ili revizorsko društvo vode evidenciju o svim pisanim pritužbama o obavljanju provedenih zakonskih revizija i o obavljanju angažmana provjere u pogledu izvješćivanja o održivosti .”;

13. članak 25. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 25.

Naknade za reviziju i provjeru

Države članice osiguravaju primjerena pravila kojima se za naknade za zakonske revizije i provjeru izvješćivanja o održivosti predviđa da:

- (a) na njih ne utječe niti ih određuje pružanje dodatnih usluga subjektu koji je predmet zakonske revizije ili provjere izvješćivanja o održivosti; i
- (b) ne smiju biti ničim uvjetovane.”;

14. umeću se sljedeći članci:

„Članak 25.b

Profesionalna etika, neovisnost, objektivnost, povjerljivost i službena tajna pri provjeri izvješćivanja o održivosti

Zahtjevi iz članaka od 21. do 24.a koji se odnose na zakonsku reviziju financijskih izvještaja primjenjuju se mutatis mutandis na provjeru izvješćivanja o održivosti.

Članak 25.c

Zabranjene nerevizorske usluge u slučajevima u kojima ovlaštenu revizor obavlja provjeru izvješćivanja o održivosti subjekta od javnog interesa

1. Ovlaštenu revizor ili revizorsko društvo koji obavljaju provjeru izvješćivanja o održivosti subjekta od javnog interesa ili bilo koji član mreže kojoj ovlaštenu revizor ili revizorsko društvo pripadaju, ne smiju pružati izravno ili neizravno subjektu od javnog interesa koji je predmet provjere izvješćivanja o održivosti, njegovu matičnom poduzeću ili poduzećima koja su pod njegovom kontrolom unutar Unije zabranjene nerevizorske usluge navedene u članku 5. stavku 1. drugom podstavku točkama (b) i (c) i od (e) do (k) Uredbe (EU) br. 537/2014 u:
 - (a) razdoblju između početka razdoblja koje je podliježe provjeri izvješćivanja o održivosti i izdavanja izvješća o provjeri izvješćivanja o održivosti; i

- (b) financijskoj godini koja neposredno prethodi razdoblju iz točke (a) ovog stavka u vezi s uslugama iz članka 5. stavka 1. drugog podstavka točke (e) Uredbe (EU) br. 537/2014.
2. Ovlašteni revizor ili revizorsko društvo koji obavljaju provjeru izvješćivanja o održivosti subjekata od javnog interesa i, ako ovlašteni revizor ili revizorsko društvo pripadaju mreži, svi članovi takve mreže, mogu subjektu od javnog interesa koji je predmet izvješćivanja o održivosti, njegovu matičnom poduzeću ili poduzećima koja su pod njegovom kontrolom pružati nerevizorske usluge osim zabranjenih nerevizorskih usluga iz stavka 1. ovog članka, ili ako je to primjenjivo, zabranjene nerevizorske usluge iz članka 5. stavka 1. drugog podstavka Uredbe (EU) br. 537/2014 ili usluge koje države članice smatraju prijetnjom za neovisnost iz članka 5. stavka 2. te uredbe, podložno odobrenju revizorskog odbora nakon što je on adekvatno procijenio prijetnje neovisnosti i primijenjene zaštitne mehanizme u skladu s člankom 22.b ove Direktive.

3. Ako član mreže kojoj pripada ovlaštenu revizor ili revizorsko društvo koji obavlja provjeru izvješćivanja o održivosti subjekta od javnog interesa pruža zabranjene nerevizorske usluge iz stavka 1. ovog članka poduzeću osnovanom u trećoj zemlji koje kontrolira subjekt od javnog interesa koji je predmet izvješćivanja o održivosti, dotični ovlaštenu revizor ili revizorsko društvo procjenjuju bi li njihova neovisnost bila dovedena u pitanje time što član mreže pruža takve usluge.

Ako postoji utjecaj na njihovu neovisnost, ovlaštenu revizor ili revizorsko društvo upotrebljavaju zaštitne mehanizme kako bi se ublažile prijetnje uzrokovane pružanjem zabranjenih nerevizorskih usluga iz stavka 1. ovog članka u trećoj zemlji. Ovlaštenu revizor ili revizorsko društvo mogu nastaviti obavljati provjeru izvješćivanja o održivosti subjekta od javnog interesa samo ako mogu opravdati, u skladu s člankom 22.b, da pružanje takvih usluga ne utječe na njihovu stručnu prosudbu i izvješće o provjeri izvješćivanja o održivosti.

Članak 25.d

Nepravilnosti

Članak 7. Uredbe (EU) br. 537/2014 primjenjuje se *mutatis mutandis* na ovlaštenog revizora ili revizorsko društvo koji obavlja provjeru izvješćivanja o održivosti subjekta od javnog interesa.”;

15. umeće se sljedeći članak:

„Članak 26.a

Standardi provjere u pogledu izvješćivanja o održivosti

1. Države članice zahtijevaju da ovlašteni revizori i revizorska društva obavljaju provjeru izvješćivanja o održivosti u skladu sa standardima provjere koje Komisija donese u skladu sa stavkom 3.
2. Države članice mogu primjenjivati nacionalne standarde provjere, postupke ili zahtjeve dok Komisija ne donese standard provjere kojim se uređuje isti predmet.

Države članice priopćuju Komisiji nacionalne standarde provjere, postupke ili zahtjeve najmanje tri mjeseca prije njihova stupanja na snagu.

3. Komisija najkasnije do 1. listopada 2026. donosi delegirane akte u skladu s člankom 48.a radi dopune ove Direktive kako bi se predvidjeli standardi ograničene provjere koji utvrđuju postupke koje revizor ili revizori i revizorsko društvo ili društva provode kako bi donijeli svoje zaključke o provjeri izvješćivanja o održivosti, uključujući planiranje angažmana, razmatranje rizika i odgovor na rizike, te vrste zaključaka koje treba uključiti u izvješće o provjeri izvješćivanja o održivosti ili, ako je relevantno, u revizorsko izvješće.

Komisija najkasnije do 1. listopada 2028. donosi delegirane akte u skladu s člankom 48.a radi dopune ove Direktive kako bi se predvidjeli standardi razumne provjere, nakon procjene kojom se utvrđuje je li razumna provjera izvediva za revizore i poduzeća. Uzimajući u obzir rezultate te procjene i, ako je stoga to primjereno, u tim delegiranim aktima navodi se datum od kojeg se mišljenje iz članka 34. stavka 1. drugog podstavka točke (aa) temelji na angažmanu razumne provjere koji se temelji na tim standardima razumne provjere.

Komisija može donijeti standarde provjere iz prvog i drugog podstavka samo ako:

- (a) su razvijeni u odgovarajućem propisnom postupku, uz javni nadzor i transparentnost;

- (b) doprinose visokoj razini vjerodostojnosti i kvalitete godišnjem ili konsolidiranom izvješćivanju o održivosti; i
- (c) pridonose javnom dobru Unije.”;

16. umeće se sljedeći članak:

„Članak 27.a

Provjera konsolidiranog izvješćivanja o održivosti

1. Države članice osiguravaju da u slučaju provjere konsolidiranog izvješćivanja o održivosti grupe poduzeća:
 - (a) u vezi s konsolidiranim izvješćivanjem o održivosti revizor grupe snosi punu odgovornost za izvješće o provjeri iz članka 28.a;
 - (b) revizor grupe evaluira rad na provjeri koju obavljaju neovisni pružatelj ili pružatelji usluga provjere, revizor ili revizori iz trećih zemalja, ovlašteni revizor ili revizori, subjekt ili subjekti za obavljanje revizije u trećim zemljama ili revizorsko društvo ili društva za potrebe provjere konsolidiranog izvješćivanja o održivosti i bilježi prirodu, vrijeme i opseg posla koji su obavili ti revizori, uključujući, ako je primjenjivo, preispitivanje relevantnih dijelova dokumentacije o provjeri tih revizora koje obavlja revizor grupe; i

- (c) revizor grupe preispita rad na provjeri koji obavljaju neovisni pružatelj ili pružatelji usluga provjere, revizor ili revizori iz trećih zemalja, ovlaštenu revizor ili revizori, subjekt ili subjekti za obavljanje revizije u trećim zemljama odnosno revizorsko društvo ili društva za potrebe provjere konsolidiranih izvješćivanja o održivosti te to bilježi.

Dokumentacija koju zadržava revizor grupe mora biti takva da omogućava relevantnom nadležnom tijelu da preispita rad revizora grupe.

Za potrebe ovog stavka prvog podstavka točke (c), revizor grupe traži suglasnost dotičnog neovisnog pružatelja ili pružateljâ usluga provjere, revizora ili revizorâ iz treće zemlje, ovlaštenog revizora ili revizorâ, subjekta ili subjekata za obavljanje revizije u trećim zemljama odnosno revizorskog društva ili društava za prosljeđivanje relevantne dokumentacije tijekom provođenja provjere konsolidiranog izvješćivanja o održivosti, kao uvjet za oslanjanje revizora grupe na rad tog neovisnog pružatelja ili pružateljâ usluga provjere, revizora ili revizorâ iz trećih zemalja, ovlaštenog revizora ili revizorâ, subjekta ili subjekata za obavljanje revizije u trećim zemljama odnosno revizorskog društva ili društava.

2. Ako revizor grupe ne može poštovati stavak 1. prvi podstavak točku (c), on poduzima primjerene mjere i obavješćuje relevantno nadležno tijelo.

Takve mjere prema potrebi uključuju obavljanje dodatnog rada na provjeri, izravno ili povjeravanjem takvih zadaća vanjskim izvršiteljima, u relevantnom poduzeću kćeri.

3. Ako revizor grupe podliježe ispitivanju osiguranja kvalitete ili istrazi u vezi s provjerom konsolidiranog izvješćivanja o održivosti grupe poduzeća, revizor grupe, na zahtjev, nadležnom tijelu stavlja na raspolaganje relevantnu dokumentaciju koju posjeduje u vezi s radom na provjeri koji su obavili dotični neovisni pružatelj ili pružatelji usluga provjere, revizor ili revizori iz trećih zemalja, ovlašteni revizor ili revizori, subjekt ili subjekti za obavljanje revizije u trećim zemljama odnosno revizorsko društvo ili društva za potrebe provjere konsolidiranog izvješćivanja o održivosti, uključujući sve radne dokumente relevantne za provjeru konsolidiranog izvješćivanja o održivosti.

Nadležno tijelo može od relevantnih nadležnih tijela na temelju članka 36. zatražiti dodatnu dokumentaciju o radu na provjeri koji su obavili ovlašteni revizor ili revizori odnosno revizorsko društvo ili društva u svrhu provjere konsolidiranog izvješćivanja o održivosti.

Ako provjeru izvješćivanja o održivosti matičnog poduzeća ili poduzeća kćeri grupe poduzeća obavlja bilo koji revizor ili revizori odnosno subjekt ili subjekti za obavljanje revizije iz treće zemlje, nadležno tijelo može, od relevantnih nadležnih tijela trećih zemalja putem praktičnih dogovora, zatražiti dodatnu dokumentaciju o radu na provjeri koji su obavili revizor ili revizori iz trećih zemalja odnosno subjekt ili subjekti za obavljanje revizije u trećim zemljama.

Odstupajući od trećeg podstavka, ako bilo koji neovisni pružatelj ili pružatelji usluga provjere, revizor ili revizori, subjekt ili subjekti za obavljanje revizije iz trećih zemalja koje nemaju praktične dogovore obavi provjeru izvješćivanja o održivosti matičnog poduzeća ili poduzeća kćeri grupe poduzeća, revizor grupe odgovoran je, na zahtjev, i za osiguravanje pravilne dostave dodatne dokumentacije o radu na provjeri koji su obavili takvi neovisni pružatelj ili pružatelji usluga provjere, revizor ili revizori odnosno subjekt ili subjekti za obavljanje revizije u trećim zemljama, uključujući radne dokumente relevantne za provjeru konsolidiranog izvješćivanja o održivosti. Kako bi se osigurala takva dostava, revizor grupe zadržava primjerak takve dokumentacije ili, alternativno, dogovara s neovisnim pružateljem ili pružateljima usluga provjere, revizorom ili revizorima iz trećih zemalja odnosno subjektom ili subjektima za obavljanje revizije u trećim zemljama da mu se na zahtjev dozvoli neograničen pristup takvoj dokumentaciji ili poduzima bilo koju drugu primjerenu mjeru. Ako pravni ili neki drugi razlozi onemogućuju da se radna dokumentacija za provjeru prenese iz treće zemlje revizoru grupe, dokumentacija koju zadržava revizor grupe sadržava dokaz da je on poduzeo primjerene postupke za ostvarivanje pristupa dokumentaciji provjere i, u slučaju prepreka koje nisu pravne prepreke koje proizlaze iz zakonodavstva dotične treće zemlje, dokaze kojima se podupire postojanje takvih prepreka.”;

17. u članku 28. stavku 2. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) mora sadržavati mišljenje i izjavu koji moraju biti utemeljeni na poduzetim aktivnostima tijekom revizije, u skladu s člankom 34. stavkom 1. drugim podstavkom točkama (a) i (b) Direktive 2013/34/EU;”;

18. umeće se sljedeći članak:

„Članak 28.a

Izvješće o provjeri izvješćivanja o održivosti

1. Ovlašteni revizor ili revizori odnosno revizorsko društvo ili društva u izvješću o provjeri izvješćivanja o održivosti predstavljaju rezultate provjere izvješćivanja o održivosti. To izvješće se priprema u skladu sa zahtjevima standarda provjere koje je Komisija donijela delegiranim aktima donesenim na temelju članka 26.a stavka 3. ili, dok Komisija ne donese te standarde, u skladu s nacionalnim standardima provjere kako je navedeno u članku 26.a stavku 2.

2. Izvješće o provjeri izvješćivanja o održivosti u pisanom je obliku i u njemu se:
 - (a) utvrđuje subjekt čije je godišnje ili konsolidirano izvješćivanje o održivosti predmet postupka provjere; pobliže navodi godišnje ili konsolidirano izvješćivanje o održivosti te datum i razdoblje koje obuhvaćaju; te se utvrđuje okvir za izvješćivanje o održivosti koji je primijenjen u njegovoj pripremi;
 - (b) navodi opis područja primjene provjere izvješćivanja o održivosti u kojem se utvrđuju barem standardi provjere u skladu s kojima je provedena provjera izvješćivanja o održivosti;
 - (c) uključuje mišljenje iz članka 34. stavka 1. drugog podstavka točke (aa) Direktive 2013/34/EU.

3. Ako je provjeru izvješćivanja o održivosti obavilo više ovlaštenih revizora ili revizorskih društava, ovlaštenu revizor ili revizori odnosno revizorsko društvo ili društva usuglašavaju se o rezultatima provjere izvješćivanja o održivosti te podnose zajedničko izvješće i mišljenje. U slučaju neslaganja svaki ovlaštenu revizor ili revizorsko društvo podnosi svoje mišljenje u zasebnom stavku izvješća o provjeri izvješćivanja o održivosti i navodi razlog neslaganja.

4. Ovlašteni revizor koji obavlja provjeru izvješćivanja o održivosti potpisuje i datira izvješće o provjeri izvješćivanja o održivosti. Ako revizorsko društvo obavlja provjeru izvješćivanja o održivosti, izvješće o provjeri izvješćivanja o održivosti sadržava potpis barem ovlaštenog revizora ili revizorâ koji obavljaju provjeru izvješćivanja o održivosti u ime revizorskog društva. Ako je istodobno angažirano više ovlaštenih revizora ili revizorskih društava, izvješće o provjeri izvješćivanja o održivosti potpisuju svi ovlašteni revizori ili barem ovlašteni revizori koji provode provjeru izvješćivanja o održivosti u ime svakog revizorskog društva. U iznimnim okolnostima države članice mogu predvidjeti da taj potpis odnosno potpise ne treba javno objaviti ako bi takva objava mogla dovesti do neposredne i znatne prijetnje za osobnu sigurnost bilo koje osobe.

U svakom slučaju, ime te osobe ili imena tih osoba moraju biti poznata relevantnim nadležnim tijelima.

5. Ako isti ovlašteni revizor provodi zakonsku reviziju godišnjih financijskih izvještaja i provjeru izvješćivanja o održivosti, države članice mogu zahtijevati da se izvješće o provjeri može uključiti u zaseban odjeljak u revizorskom izvješću.

6. Izvješće ovlaštenog revizora ili revizorskog društva o konsolidiranom izvješćivanju o održivosti u skladu je sa zahtjevima određenima u stavcima od 1. do 5.”;

19. članak 29. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. točka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) osobe koje provode ispitivanje osiguranja kvalitete posjeduju odgovarajuću stručnu naobrazbu i relevantno iskustvo u području zakonske revizije i financijskog izvještavanja te, ako je to primjenjivo, u području provjere izvješćivanja o održivosti i izvješćivanja o održivosti ili drugih usluga povezanih s održivosti, zajedno s posebnim osposobljavanjem za ispitivanje osiguranja kvalitete;”;

(b) u stavku 1. točka (f) zamjenjuje se sljedećim:

„(f) opseg ispitivanja osiguranja kvalitete, potkrijepljen odgovarajućim testiranjem odabranih revizorskih spisa i, ako je to primjenjivo, spisa o provjeri, uključuje procjenu usklađenosti s primjenjivim revizijskim standardima i zahtjevima neovisnosti i, ako je to primjenjivo, standardima provjere, te procjenu kvantitete i kvalitete utrošenih resursa, procjenu naknada za reviziju i naknada zaračunatih za provjeru izvješćivanja o održivosti te procjenu unutarnjeg sustava kontrole kvalitete revizorskog društva;”;

(c) u stavku 1. točka (h) zamjenjuje se sljedećim:

„(h) provjere osiguranja kvalitete provode se na temelju analize rizika, a u slučaju ovlaštenih revizora i revizorskih društava koji obavljaju zakonske revizije kako je definirano u članku 2. točki 1. podtočki (a) i, ovisno o slučaju, provjere izvješćivanja o održivosti, provode se najmanje svakih šest godina;”;

(d) u stavku 2. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) nadzornici posjeduju odgovarajuću stručnu naobrazbu i relevantno iskustvo u području zakonske revizije i financijskog izvještavanja te, ako je to primjenjivo, u području provjere izvješćivanja o održivosti i izvješćivanja o održivosti te drugih usluga povezanih s održivosti, zajedno s posebnim osposobljavanjem za ispitivanje osiguranja kvalitete;”;

(e) umeće se sljedeći stavak:

„2.a Države članice mogu do 31. prosinca 2025. izuzeti osobe koje obavljaju ispitivanja osiguranja kvalitete povezana s provjerom izvješćivanja o održivosti od zahtjeva da posjeduju relevantno iskustvo u području provjere izvješćivanja o održivosti i izvješćivanja o održivosti ili drugih usluga povezanih s održivosti.”;

20. u članku 30. stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

- „1. Države članice osiguravaju postojanje djelotvornih sustava istraga i sankcija za otkrivanje, ispravljanje i sprečavanje neodgovarajućeg izvršavanja zakonske revizije i provjere izvješćivanja o održivosti.
2. Ne dovodeći u pitanje svoje sustave građanskopravne odgovornosti, države članice predviđaju učinkovite, razmjerne i odvraćajuće sankcije u pogledu ovlaštenih revizora i revizorskih društava ako se zakonske revizije i provjere izvješćivanja o održivosti ne obavljaju u skladu s odredbama donesenima u provedbi ove Direktive i, ako je to primjenjivo, u skladu s Uredbom (EU) br. 537/2014.

Države članice mogu odlučiti da neće utvrditi pravila za administrativne sankcije u slučaju kršenja koja već podliježu nacionalnom kaznenom pravu. U tom slučaju one dostavljaju Komisiji relevantne odredbe kaznenog prava.”;

21. u članku 30.a stavku 1. umeće se sljedeća točka:

- „(ca) privremena zabrana, u trajanju do tri godine, kojom se ovlaštenom revizoru, revizorskom društvu ili glavnom partneru za održivost zabranjuje obavljanje provjere izvješćivanja o održivosti i/ili potpisivanje izvješća o provjeri izvješćivanja o održivosti.”;

22. u članku 30.a stavku 1. umeće se sljedeća točka:

„(da) izjava da izvješće o provjeri izvješćivanja o održivosti ne zadovoljava zahtjeve iz članka 28.a ove Direktive;”;

23. članak 32. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 3. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„3. Nadležnim tijelom upravljaju osobe koji ne obavljaju revizorsku djelatnost, a koje raspoložu znanjem u područjima relevantnima za zakonsku reviziju i, ako je primjenjivo, za provjeru izvješćivanja o održivosti. Oni se biraju u skladu s neovisnim i transparentnim postupkom imenovanja.”;

(b) u stavku 4. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) donošenja standarda o profesionalnoj etici, unutarnjem nadzoru kontrole kvalitete revizorskih društava, reviziji i provjeri izvješćivanja o održivosti, osim ako su te standarde donijela ili odobrila tijela druge države članice;”;

24. umeće se sljedeći članak:

„Članak 36.a

Regulatorni aranžmani među državama članicama u pogledu provjere izvješćivanja o održivosti

Zahtjevi iz članka 34. i 36. u pogledu zakonske revizije financijskih izvještaja primjenjuju se mutatis mutandis na provjeru izvješćivanja o održivosti.”;

25. članak 37. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Prvi podstavak primjenjuje se na postavljanje ovlaštenog revizora ili revizorskog društva za potrebe provjere izvješćivanja o održivosti.”;

(b) u stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„Prvi podstavak primjenjuje se na postavljanje ovlaštenog revizora ili revizorskog društva za potrebe provjere izvješćivanja o održivosti.”;

(c) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Zabranjuje se svaka ugovorna klauzula kojom se glavnu skupštinu dioničara ili članove subjekta koji je predmet revizije na temelju stavka 1. ograničava na određene kategorije ili popise ovlaštenih revizora ili revizorskih društava u pogledu postavljanja određenog ovlaštenog revizora ili revizorskog društva za obavljanje zakonske revizije i, ako je to primjenjivo, provjere izvješćivanja o održivosti tog subjekta. Sve takve postojeće klauzule ništavne su.

Države članice osiguravaju da dioničari ili članovi velikih poduzeća koja podliježu člancima 19.a i 29.a Direktive 2013/34/EU, osim poduzeća navedenih u članku 2. točki 1. podtočki (a) te direktive, i koji predstavljaju više od 5 % glasačkih prava ili 5 % kapitala poduzeća, djelujući pojedinačno ili skupno, imaju pravo na dnevni red glavne skupštine dioničara ili članova podnijeti prijedlog odluke za usvajanje kojim se zahtijeva da akreditirana treća strana koja ne pripada istom revizorskom društvu ili mreži kao ovlašteni revizor ili revizorsko društvo koji obavljaju zakonsku reviziju pripremi izvješće o određenim elementima izvješćivanja o održivosti i da se takvo izvješće stavi na raspolaganje glavnoj skupštini dioničara ili članova.”;

26. članak 38. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da ovlaštene revizori ili revizorska društva mogu biti razriješeni samo u slučaju opravdanih razloga. Razilaženja u mišljenjima o računovodstvenom postupanju, postupcima revizije ili, ako je primjenjivo, izvješćivanju o održivosti ili postupcima provjere nisu opravdani razlozi za razrješenje.”;

(b) u stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„Obveza obavješćivanja iz prvog podstavka primjenjuje se i na provjeru izvješćivanja o održivosti.”;

(c) u stavku 3. dodaje se sljedeći podstavak:

„Prvi podstavak primjenjuje se i na provjeru izvješćivanja o održivosti.”;

27. članak 39. mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeći stavak:

„4.a Države članice mogu dopustiti da funkcije dodijeljene revizorskom odboru koje se odnose na izvješćivanje o održivosti i koje se odnose na provjeru izvješćivanja o održivosti obavlja upravno ili nadzorno tijelo kao cjelina ili posebno tijelo koje je osnovalo upravno ili nadzorno tijelo.”;

(b) u stavku 6. točke od (a) do (e) zamjenjuju se sljedećim:

- „(a) obavješćuje upravno ili nadzorno tijelo subjekta koji je predmet revizije o ishodu zakonske revizije i, ako je to primjenjivo, ishodu provjere izvješćivanja o održivosti i objašnjava na koji su način zakonska revizija i provjera izvješćivanja o održivosti doprinijele integritetu financijskog izvještavanja odnosno izvješćivanja o održivosti te koja je bila uloga revizorskog odbora u tom postupku;
- (b) prati postupak financijskog izvještavanja i, ako je to primjenjivo, izvješćivanja o održivosti, uključujući postupak elektroničkog izvješćivanja iz članka 29.d Direktive 2013/34/EU i postupak koji provodi poduzeće radi utvrđivanja informacija o kojima izvještava u skladu sa standardima izvješćivanja o održivosti donesenima na temelju članka 29.b te direktive te daje preporuke ili prijedloge za osiguravanje njihova integriteta;
- (c) prati djelotvornost unutarnjih sustava kontrole kvalitete i upravljanja rizicima poduzeća te, ako je to primjenjivo, njegovu unutarnju reviziju, u pogledu financijskog izvještavanja i, ako je to primjenjivo, izvješćivanja o održivosti poduzeća, uključujući postupak elektroničkog izvješćivanja iz članka 29.d Direktive 2013/34/EU, bez narušavanja svoje neovisnosti;

- (d) prati zakonsku reviziju godišnjih i konsolidiranih financijskih izvještaja te, ako je to primjenjivo, provjeru godišnjeg i konsolidiranog izvješćivanja o održivosti, a posebno njezino obavljanje, uzimajući u obzir sve nalaze i zaključke nadležnog tijela na temelju članka 26. stavka 6. Uredbe (EU) br. 537/2014;
- (e) preispituje i prati neovisnost ovlaštenih revizora ili revizorskih društava u skladu s člancima 22., 22.a, 22.b, 24.a, 24.b, 25.b, 25.c i 25.d ove Direktive te s člankom 6. Uredbe (EU) br. 537/2014, a posebno primjerenost pružanja nerezvizorskih usluga subjektu koji je predmet revizije u skladu s člankom 5. te uredbe;”;

28. članak 45. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Nadležna tijela države članice, u skladu s člancima 15., 16. i 17. ove Direktive, registriraju svakog revizora iz treće zemlje i subjekta za obavljanje revizije u trećim zemljama ako taj revizor ili subjekt za obavljanje revizije u trećim zemljama dostavljaju revizorsko izvješće o godišnjim ili konsolidiranim financijskim izvještajima ili, ako je to primjenjivo, izvješću o provjeri u vezi s godišnjim ili konsolidiranim izvješćivanjem o održivosti poduzeća osnovanog izvan Unije, čiji su prenosivi vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu te države članice, kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 21. Direktive 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća*, osim ako je dotično poduzeće samo izdavatelj dužničkih vrijednosnih papira na koje se primjenjuje jedno od sljedećeg:

(a) takvi su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u državi članici, definiranom člankom 4. stavkom 1. točkom 21. Direktive 2014/65/EU prije 31. prosinca 2010. s jediničnom denominacijom od najmanje 50 000 EUR na dan izdavanja ili, u slučaju dužničkih vrijednosnih papira u drugoj valuti, čiji je ekvivalent, na dan izdavanja, najmanje 50 000 EUR;

- (b) takvi su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu u državi članici, definiranom u članku 4. stavku 1. točki 21. Direktive 2014/65/EU od 31. prosinca 2010. s jediničnom denominacijom od najmanje 100 000 EUR na dan izdavanja ili, u slučaju dužničkih vrijednosnih papira u drugoj valuti, čiji je ekvivalent, na dan izdavanja, najmanje 100 000 EUR.

* Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349.);

- (b) stavci od 4. do 6. zamjenjuju se sljedećim:

„4. Ne dovodeći u pitanje članak 46., revizorska izvješća koja se odnose na godišnje financijske izvještaje ili konsolidirane financijske izvještaje ili, ako je to primjenjivo, izvješća o provjeri godišnjih ili konsolidiranih izvješćivanja o održivosti iz stavka 1. ovog članka koja izdaju revizori ili subjekti za obavljanje revizije iz trećih zemalja koji nisu registrirani u državi članici nemaju pravni učinak u toj državi članici.

5. Država članica može registrirati subjekt za obavljanje revizije u trećim zemljama za potrebe revizije financijskih izvještaja samo ako:
- (a) većina članova upravnog ili upravljačkog tijela subjekta za obavljanje revizije u trećim zemljama ispunjava zahtjeve koji su ekvivalentni onima utvrđenim u člancima od 4. do 10. ove Direktive, uz iznimku članka 7. stavka 2., članka 8. stavka 3. i članka 10. stavka 1. drugog podstavka;
 - (b) revizor iz treće zemlje koji obavlja reviziju u ime subjekta za obavljanje revizije u trećim zemljama ispunjava zahtjeve koji su ekvivalentni onima utvrđenim u člancima od 4. do 10. ove Direktive, uz iznimku članka 7. stavka 2., članka 8. stavka 3. i članka 10. stavka 1. drugog podstavka;
 - (c) revizije godišnjih ili konsolidiranih financijskih izvještaja iz stavka 1. ovog članka obavljaju se u skladu s međunarodnim revizijskim standardima, kako su navedeni u članku 26., te u skladu sa zahtjevima utvrđenima u člancima 22., 22.b i 25. ili u skladu s ekvivalentnim standardima i zahtjevima;

- (d) subjekt za obavljanje revizije u trećim zemljama na svojim internetskim stranicama objavljuje godišnje izvješće o transparentnosti koje obuhvaća informacije iz članka 13. Uredbe (EU) br. 537/2014 ili se pridržava ekvivalentnih zahtjeva za objavu.

Država članica može registrirati subjekt za obavljanje revizije u trećim zemljama za potrebe provjere izvješćivanja o održivosti samo ako:

- (a) većina članova upravnog ili upravljačkog tijela subjekta za obavljanje revizije u trećim zemljama ispunjava zahtjeve koji su ekvivalentni onima utvrđenima u člancima od 4. do 10.;
- (b) revizor iz treće zemlje koji obavlja provjeru u ime subjekta za obavljanje revizije u trećim zemljama ispunjava zahtjeve koji su ekvivalentni onima utvrđenima u člancima od 4. do 10.;
- (c) provjera godišnjeg ili konsolidiranog izvješćivanja o održivosti iz stavka 1. obavlja se u skladu sa standardima provjere iz članka 26.a, te sa zahtjevima iz članaka 22., 22.b, 25. i 25.b ili s ekvivalentnim standardima i zahtjevima;

(d) subjekt za obavljanje revizije u trećim zemljama na svojim internetskim stranicama objavljuje godišnje izvješće o transparentnosti koje obuhvaća informacije iz članka 13. Uredbe (EU) br. 537/2014 ili se pridržava ekvivalentnih zahtjeva za objavu.

5.a Država članica može registrirati revizora iz treće zemlje za potrebe revizije financijskih izvještaja samo ako taj revizor ispunjava zahtjeve određene u stavku 5. prvom podstavku točkama (b), (c) i (d) ovog članka.

Država članica može registrirati revizora iz treće zemlje za potrebe provjere izvješćivanja o održivosti samo ako taj revizor ispunjava zahtjeve iz stavka 5. drugog podstavka točaka (b), (c) i (d) ovog članka.

6. Kako bi se osigurali jednaki uvjeti primjene stavka 5. prvog podstavka točke (d) i stavka 5. drugog podstavka točke (d) ovog članka, Komisija je ovlaštena provedbenim aktima odlučiti o ekvivalentnosti koja se u tim točkama navodi. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 48. stavka 2.

Države članice mogu procjenjivati ekvivalentnost iz stavka 5. prvog podstavka točke (c) i stavka 5. drugog podstavka točke (d) ovog članka sve dok Komisija ne donese takvu odluku.

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 48.a radi dopune ove Direktive u svrhu utvrđivanja općih kriterija ekvivalentnosti koji se upotrebljavaju pri procjeni provode li se revizije financijskih izvještaja i, ako je to primjenjivo, provjere izvješćivanja o održivosti iz stavka 1. ovog članka u skladu s međunarodnim revizijskim standardima definiranim u članku 26. odnosno standardima provjere u pogledu izvješćivanja o održivosti iz članka 26.a te u skladu sa zahtjevima utvrđenima u člancima 22., 24. i 25. Pri procjeni ekvivalentnosti na nacionalnoj razini države članice upotrebljavaju takve kriterije koji su primjenjivi na sve treće zemlje.”;

29. članak 48.a mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 26.a stavka 2. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme.”;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 26. stavka 3., članka 26.a stavka 3., članka 45. stavka 6., članka 46. stavka 2. i članka 47. stavka 3. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji datum naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.”;

(c) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Delegirani akt donesen na temelju članka 26. stavka 3., članka 26.a stavka 3., članka 45. stavka 6., članka 46. stavka 2. i članka 47. stavka 3. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od četiri mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.”.

Članak 4.
Izmjene Uredbe (EU) br. 537/2014

Uredba (EU) br. 537/2014 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 4. stavku 2. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Za potrebe ograničenja navedenih u prvom podstavku ovog stavka, isključuju se provjera izvješćivanja o održivosti i nerevizorske usluge, koje su različite od onih iz članka 5. stavka 1., a koji zahtijeva zakonodavstvo Unije ili nacionalno zakonodavstvo.”;

2. članak 5. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. drugom podstavku točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) knjigovodstvene usluge te sastavljanje računovodstvenih evidencija i financijskih izvještaja, kao i priprema izvješćivanja o održivosti.”;

(b) u stavku 4., nakon prvog podstavka umeće se sljedeći podstavak:

„Odobrenje revizorskog odbora iz prvog podstavka nije potrebno za pružanje provjere izvješćivanja o održivosti.”.

Članak 5.

Prenošenje

1. Države članice stavljaju donose zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člancima od 1. do 3. ove Direktive do ... [18 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni]. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.
2. Države članice primjenjuju mjere potrebne za usklađivanje s člankom 1., osim točke 14.:
 - (a) za financijske godine koje počinju 1. siječnja 2024. ili nakon tog datuma:
 - i. na velika poduzeća, u smislu članka 3. stavka 4. Direktive 2013/34/EU, koja su subjekti od javnog interesa, kako su definirani u članku 2. točki 1. te direktive, koja na datume bilance premašuju prosječan broj od 500 zaposlenika tijekom financijske godine;
 - ii. na subjekte od javnog interesa, kako su definirani u članku 2. točki 1. Direktive 2013/34/EU, koji su matična poduzeća velike grupe u smislu članka 3. stavka 7. te direktive, koji na datume bilance na konsolidiranoj osnovi premašuju prosječan broj od 500 zaposlenika tijekom financijske godine;

- (b) za financijske godine koje počinju 1. siječnja 2025. ili nakon tog datuma:
 - i. na velika poduzeća u smislu članka 3. stavka 4. Direktive 2013/34/EU, osim onih iz točke (a) podtočke i. ovog podstavka;
 - ii. na matična poduzeća velike grupe u smislu članka 3. stavka 7. Direktive 2013/34/EU, osim onih iz točke (a) podtočke ii. ovog podstavka;

- (c) za financijske godine koje počinju 1. siječnja 2026. ili nakon tog datuma:
 - i. na mala i srednja poduzeća u smislu članka 3. stavka 2. i stavka 3. Direktive 2013/34/EU koja su subjekti od javnog interesa kako su definirani u članku 2. točki 1. podtočki (a) te direktive i koja nisu mikropoduzeća kako su definirana člankom 3. stavkom 1. te direktive;
 - ii. na male i jednostavne institucije, kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 145. Uredbe (EU) br. 575/2013 pod uvjetom da su velika poduzeća u smislu članka 3. stavka 4. Direktive 2013/34/EU ili da su mala i srednja poduzeća u smislu članka 3. stavka 2. i stavka 3. te direktive koja su subjekti od javnog interesa kako su definirani u članku 2. točki 1. podtočki (a) te direktive i koja nisu mikropoduzeća kako su definirana člankom 3. stavkom 1. te direktive ;

- iii. na vlastita društva za osiguranje definirana u članku 13. točki 2. Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹ i vlastita društva za reosiguranje definirana u članku 13. točki 5. te Direktive, pod uvjetom da su velika poduzeća u smislu članka 3. stavka 4. Direktive 2013/34/EU ili da su mala i srednja poduzeća u smislu članka 3. stavka 2. i stavka 3. te direktive koja su subjekti od javnog interesa kako su definirani u članku 2. točki 1. podtočki (a) te direktive i koja nisu mikropoduzeća kako su definirana člankom 3. stavkom 1. te direktive.

Države članice primjenjuju mjere potrebne za usklađivanje s člankom 1. točkom 14. za financijske godine koje počinju 1. siječnja 2028. ili nakon tog datuma.

¹ Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.).

Države članice primjenjuju mjere potrebne za usklađivanje s člankom 2.:

- (a) za financijske godine koje počinju 1. siječnja 2024. ili nakon tog datuma:
 - i. na izdavatelje kako su definirani u članku 2. stavku 1. točki (d) Direktive 2004/109/EZ koji su velika poduzeća u smislu članka 3. stavka 4. Direktive 2013/34/EU, koji na datume bilance premašuju prosječni broj od 500 zaposlenika tijekom financijske godine;
 - ii. na izdavatelje kako su definirani u članku 2. stavku 1. točki (d) Direktive 2004/109/EZ koji su matična poduzeća velike grupe u smislu članka 3. stavka 7. Direktive 2013/34/EU, koji na datume bilance na konsolidiranoj osnovi premašuju prosječni broj od 500 zaposlenika tijekom financijske godine;
- (b) za financijske godine koje počinju 1. siječnja 2025. ili nakon tog datuma:
 - i. na izdavatelje kako su definirani u članku 2. stavku 1. točki (d) Direktive 2004/109/EZ koji su velika poduzeća u smislu članka 3. stavka 4. Direktive 2013/34/EU, osim onih iz točke (a) podtočke i. ovog podstavka;

- ii. na izdavatelje kako su definirani u članku 2. stavku 1. točki (d) Direktive 2004/109/EZ koji su matična poduzeća velike grupe u smislu članka 3. stavka 7. Direktive 2013/34/EU, osim onih iz točke (a) podtočke ii. ovog podstavka;
- (c) za financijske godine koje počinju 1. siječnja 2026. ili nakon tog datuma:
- i. na izdavatelje kako su definirani u članku 2. stavku 1. točki (d) Direktive 2004/109/EZ koji su mala i srednja poduzeća u smislu članka 3. stavka 2. i stavka 3. Direktive 2013/34/EU i koji nisu mikropoduzeća kako su definirana člankom 3. stavkom 1. Direktive 2013/34/EU;
 - ii. na izdavatelje definirane kao male i jednostavne institucije u članku 4. stavku 1. točki 145. Uredbe (EU) br. 575/2013, pod uvjetom da su velika poduzeća u smislu članka 3. stavka 4. Direktive 2013/34/EU ili da su mala i srednja poduzeća u smislu članka 3. stavka 2. i stavka 3. te Direktive koja su subjekti od javnog interesa kako su definirani u članku 2. točki 1. podtočki (a) te direktive i koji nisu mikropoduzeća kako su definirana člankom 3. stavkom 1. te direktive;

- iii. na izdavatelje definirane kao vlastita društva za osiguranje u članku 13. točki 2. Direktive 2009/138/EZ ili kao vlastita društva za reosiguranje u članku 13. točki 5. te Direktive, pod uvjetom da su velika poduzeća u smislu članka 3. stavka 4. Direktive 2013/34/EU ili da su mala i srednja poduzeća u smislu članka 3. stavka 2. i stavka 3. te Direktive koja su subjekti od javnog interesa kako su definirani u članku 2. točki 1. podtočki (a) te direktive i koji nisu mikropoduzeća kako su definirana člankom 3. stavkom 1. te direktive.

Države članice primjenjuju mjere potrebne za usklađivanje s člankom 3. za financijske godine koje počinju 1. siječnja 2024. ili nakon tog datuma.

3. Kada države članice donose mjere iz stavka 1., one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju način tog upućivanja i oblik te izjave.
4. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 6.

Preispitivanje i izvješćivanje

1. Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o provedbi ove Direktive o izmjeni i u njemu obuhvaća, među ostalim:
 - (a) ocjenu ostvarenja ciljeva ove Direktive o izmjeni, uključujući konvergenciju praksi izvještavanja među državama članicama;
 - (b) procjenu broja malih i srednjih poduzeća koja dobrovoljno primjenjuju standarde izvješćivanja o održivosti iz članka 29.c Direktive 2013/34/EU;
 - (c) procjenu toga treba li i na koji način područje primjene odredaba izmijenjenih ovom Direktivom o izmjeni dodatno proširiti, posebno u odnosu na mala i srednja poduzeća te na poduzeća iz trećih zemalja koja posluju izravno na unutarnjem tržištu Unije bez poduzeća kćeri ili podružnice na području Unije;

- (d) procjenu provedbe zahtjeva o izvješćivanju za poduzeća kćeri i podružnice poduzeća iz trećih zemalja koji su uvedeni ovom Direktivom o izmjeni, uključujući procjenu broja poduzeća iz trećih zemalja koja imaju poduzeće kći ili podružnicu koja podnosi izvješće u skladu s člankom 40.a Direktive 2013/34/EU; ocjenu provedbenog mehanizma i pragova utvrđenih u tom članku;
- (e) procjenu toga treba li se i na koji način za osobe s invaliditetom osigurati pristupačnost izvješća o održivosti koja objavljuju poduzeća obuhvaćena područjem primjene ove Direktive o izmjeni.

Izvješće se objavljuje do 30. travnja 2029. i svake tri godine nakon toga te mu se prema potrebi prilažu zakonodavni prijedlozi.

2. Komisija do 31. prosinca 2028. preispituje razinu koncentracije na tržištu provjere održivosti i izvješćuje o njoj. Tim se preispitivanjem uzimaju u obzir nacionalni režimi koji se primjenjuju na neovisne pružatelje usluga provjere i procjenjuje se pridonose li ti nacionalni režimi i u kojoj mjeri otvaranju tržišta provjere.

Komisija do 31. prosinca 2028. procjenjuje moguće pravne mjere kako bi se osigurala dostatna diversifikacija tržišta provjere održivosti i odgovarajuća kvaliteta izvješćivanja o održivosti. Komisija preispituje mjere predviđene člankom 34. Direktive 2013/34/EU i procjenjuje je li ih potrebno proširiti na druga velika poduzeća.

Izvješće se dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću do 31. prosinca 2028. i prema potrebi mu se prilažu zakonodavni prijedlozi.

Članak 7.

Stupanje na snagu i primjena

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4. ove Direktive primjenjuje se od 1. siječnja 2024. na financijske godine koje počinju 1. siječnja 2024. ili nakon tog datuma.

Članak 8.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Članak 4. u cijelosti je obvezujući i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu

Za Europski parlament

Predsjednica

Za Vijeće

Predsjednik/Predsjednica